

Dziennik Urzędowy

L 295

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 65

16 listopada 2022

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2022/2246 z dnia 15 listopada 2022 r. zmieniające załączniki VIII i IX do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 w odniesieniu do przewlekłej choroby wyniszczającej żywych jeleniowatych ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/2247 z dnia 15 listopada 2022 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz wyrobów ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Brazylii 7

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2022/2248 z dnia 14 listopada 2022 r. w sprawie mianowania członka Trybunału Obrachunkowego 47
- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2022/2249 z dnia 9 listopada 2022 r. zmieniająca decyzję (UE) 2022/911 w sprawie warunków uczestnictwa w systemie TARGET-ECB (EBC/2022/22) (EBC/2022/38) 48

WYTYCZNE

- ★ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2022/2250 z dnia 9 listopada 2022 r. zmieniające wytyczne (UE) 2022/912 w sprawie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym nowej generacji (TARGET) (EBC/2022/8) (EBC/2022/39) 50

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ Decyzja nr 1/2022 Komitetu Współpracy Celnej AWP-UE z dnia 19 października 2022 r. w sprawie automatycznego odstępstwa od reguł pochodzenia określonych w Protokole 1 do Umowy przejściowej ustanawiającej ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami Afryki Wschodniej i Południowej, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, dotycząca automatycznego odstępstwa przewidzianego w art. 44 ust. 8 w odniesieniu do tuńczyka zakonserwowanego i filetów z tuńczyka przywożonych do UE [2022/2251] 52

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2022/2246

z dnia 15 listopada 2022 r.

zmieniające załączniki VIII i IX do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 w odniesieniu do przewlekłej choroby wyniszczającej żywych jeleniowatych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23a lit. j) i m),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 ustanowiono zasady dotyczące zapobiegania pasażowalnym gąbczastym encefalopatiom oraz kontroli i zwalczania tych encefalopatii w Unii. Rozporządzenie to ma zastosowanie do produkcji oraz wprowadzania do obrotu żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, a w pewnych określonych przypadkach – do ich wywozu. Załącznik VIII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 określa zasady handlu wewnątrzunijnego, a załącznik IX do tego rozporządzenia ustanawia zasady odnoszące się do przywozu do Unii. Przewiduje ono również m.in. wprowadzenie środków ochronnych w przypadku wystąpienia ognisk TSE.
- (2) Przewlekła choroba wyniszczająca jest pasażowalną encefalopatią gąbczastą jeleniowatych, która jest zakaźna i w związku z tym może powodować zakłócenia w handlu wewnątrz Unii, przywozie do Unii i wywozie do państw trzecich.
- (3) W dniu 1 kwietnia 2016 r. Norwegia poinformowała Komisję o pierwszym przypadku przewlekłej choroby wyniszczającej potwierdzonej na jej terytorium u dzikiego renifera. Był to pierwszy przypadek wykrycia przewlekłej choroby wyniszczającej w Europie i pierwszy na świecie przypadek wystąpienia tej choroby u renifera w środowisku naturalnym. Od tego pierwszego przypadku do października 2021 r. Norwegia potwierdziła co najmniej jeden przypadek rocznie – w sumie zgłoszono trzydzieści jeden przypadków: dwadzieścia u dzikich reniferów, dwa u jeleni szlachetnych i dziewięć u łosi euroazjatyckich.
- (4) W dniu 11 lipca 2016 r. Norwegia przyjęła środek zakazujący wywozu z Norwegii żywych jeleniowatych, bez uszczerbku dla szczególnych odstępstw.
- (5) Ponieważ przewlekła choroba wyniszczająca jest chorobą zakaźną, istnieje ryzyko, że może ona rozprzestrzenić się na inne populacje jeleniowatych i na inne regiony w Unii i państwach Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu. W związku z tym przyjęto decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2016/1918 ⁽²⁾. Zakazano w niej przemieszczania żywych jeleniowatych z Norwegii do Unii i przewidziano szczególne odstępstwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1918 z dnia 28 października 2016 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do przewlekłej choroby wyniszczającej (Dz.U. L 296 z 1.11.2016, s. 21).

- (6) W dniu 2 grudnia 2016 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) przyjął opinię naukową w sprawie przewlekłej choroby wyniszczającej u jeleniowatych („opinia EFSA z 2016 r.”) ⁽³⁾. W opinii tej zalecono wdrożenie trzyletniego programu nadzoru nad przewlekłą chorobą wyniszczającą u jeleniowatych w Estonii, Finlandii, Islandii, na Łotwie, Litwie, w Norwegii, Polsce i Szwecji, które są państwami członkowskimi i państwami EFTA posiadającymi populację reniferów lub łosi, lub obie populacje, w celu wykrycia i oszacowania częstości występowania i geograficznego rozprzestrzeniania się przewlekłej choroby wyniszczającej. W opinii EFSA z 2016 r. stwierdzono również, że najbardziej prawdopodobną drogą wprowadzania i rozprzestrzeniania się przewlekłej choroby wyniszczającej jest przemieszczanie żywych jeleniowatych, i podkreślono, że stosowanie naturalnych wabików myśliwskich zawierających mocz jeleniowatych zwiększa prawdopodobieństwo wprowadzenia przewlekłej choroby wyniszczającej. W związku z tym EFSA zalecił minimalizację przemieszczania żywych jeleniowatych i zaprzestanie stosowania wabików myśliwskich zawierających mocz jeleniowatych.
- (7) Po przyjęciu opinii EFSA z 2016 r. załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 został zmieniony rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/1972 ⁽⁴⁾ w celu ustanowienia trzyletniego programu monitorowania przewlekłej choroby wyniszczającej u jeleniowatych, natomiast decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2017/2181 ⁽⁵⁾ przedłużono ważność decyzji wykonawczej (UE) 2016/1918 do końca 2020 r., aby umożliwić utrzymanie środków ochronnych do końca tego trzyletniego programu monitorowania. Decyzją wykonawczą (UE) 2017/2181 dodano do środków ochronnych również zakazy i ograniczenia dotyczące wabików myśliwskich zawierających mocz jeleniowatych.
- (8) W 2018 r. Finlandia wykryła pierwszy przypadek przewlekłej choroby wyniszczającej w Unii, a kolejny przypadek wykryła w listopadzie 2020 r. Szwecja wykryła trzy przypadki przewlekłej choroby wyniszczającej w 2019 r. i kolejny przypadek we wrześniu 2020 r. Wszystkie przypadki przewlekłej choroby wyniszczającej wykryte w Finlandii i Szwecji potwierdzono w kontekście trzyletniego programu monitorowania przewlekłej choroby wyniszczającej u jeleniowatych i stwierdzono je u dzikich łosi.
- (9) W dniu 11 listopada 2019 r. EFSA opublikował opinię naukową „Aktualizacja dotycząca przewlekłej choroby wyniszczającej (CWD) III” ⁽⁶⁾ (opinia EFSA z 2019 r.) zawierającą różne zalecenia dla Komisji, w tym w odniesieniu do czynników ryzyka, które mogą ułatwić rozprzestrzenianie się przewlekłej choroby wyniszczającej w Unii.
- (10) Ze względu na wykrycie nowych przypadków przewlekłej choroby wyniszczającej w Norwegii, Finlandii i Szwecji, w oczekiwaniu na ocenę naukową wyników programu monitorowania oraz z uwagi na to, że potrzeba więcej czasu na przeanalizowanie zaleceń zawartych w opinii EFSA z 2019 r., okres stosowania decyzji wykonawczej (UE) 2016/1918 został ponownie przedłużony decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2020/2167 ⁽⁷⁾ do dnia 31 grudnia 2022 r., aby odzwierciedlić ostatnie potwierdzenia przypadków przewlekłej choroby wyniszczającej w Finlandii i Szwecji.
- (11) Biorąc pod uwagę, że środki ochronne określone w decyzji wykonawczej (UE) 2016/1918 są stosowane od 2016 r., że najnowsza sytuacja epidemiologiczna dotycząca przewlekłej choroby wyniszczającej nie daje nadziei na jej wyeliminowanie w najbliższym czasie, że ponowne przedłużenie stosowania środków ochronnych na podstawie art. 4 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 byłoby niewłaściwe z prawnego punktu widzenia, oraz że środki te powinny jednak nadal mieć zastosowanie, aby zapobiegać dalszemu rozprzestrzenianiu się przewlekłej choroby wyniszczającej w Unii i państwach EFTA, należy zmienić załączniki VIII i IX do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, tak aby obejmowały one środki obecnie ustanowione w decyzji wykonawczej (UE) 2016/1918, dostosowane w razie konieczności w celu uwzględnienia potwierdzenia przypadków przewlekłej choroby wyniszczającej w Finlandii i Szwecji.

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2017;15(1):4667.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1972 z dnia 30 października 2017 r. zmieniające załączniki I i III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 w odniesieniu do programu nadzoru nad przewlekłą chorobą wyniszczającą u jeleniowatych w Estonii, Finlandii, na Litwie, Łotwie, w Polsce i Szwecji oraz uchylające decyzję Komisji 2007/182/WE (Dz.U. L 281 z 31.10.2017, s. 14).

⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/2181 z dnia 21 listopada 2017 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2016/1918 dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do przewlekłej choroby wyniszczającej (Dz.U. L 307 z 23.11.2017, s. 58).

⁽⁶⁾ Dziennik EFSA 2019;17(11):5863.

⁽⁷⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/2167 z dnia 17 grudnia 2020 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2016/1918 dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do przewlekłej choroby wyniszczającej poprzez przedłużenie okresu jej stosowania (Dz.U. L 431 z 21.12.2020, s. 70).

- (12) W związku z tym, na podstawie wniosków z opinii EFSA z 2016 i 2019 r., należy utrzymać zakaz przemieszczania żywych jeleniowatych z Norwegii do Unii. Ze względów praktycznych ten zakaz powinien wciąż mieć zastosowanie do żywych jeleniowatych przemieszczanych w związku z działalnością człowieka, ale nie do przemieszczania dzikich jeleniowatych przekraczających granicę Norwegii bez ingerencji człowieka. Należy ustanowić szczególne odstępstwa od tego zakazu, aby umożliwić niektóre przemieszczenia żywych jeleniowatych z Norwegii do Unii, w tym transgraniczny sezonowy wypas częściowo oswojonych reniferów oraz przemieszczanie częściowo oswojonych reniferów do wykorzystania w wydarzeniach kulturalnych lub sportowych w Szwecji. Jednak ze względu na zagrożenie dla zdrowia zwierząt, jakie stanowią przemieszczenia dozwolone na mocy tych odstępstw, szczególnie pod względem zanieczyszczenia środowiska prionami przewlekłej choroby wyniszczającej w obszarach przeznaczenia, przedmiotowe przemieszczenia należy ograniczyć do zdefiniowanych obszarów w Finlandii i Szwecji, a przemieszczanie żywych jeleniowatych z tych obszarów powinno pozostać zakazane, bez uszczerbku dla szczególnych odstępstw.
- (13) Biorąc pod uwagę, że przewlekła choroba wyniszczająca została potwierdzona w dwóch państwach członkowskich, oraz w oparciu o wnioski z opinii EFSA z 2016 i 2019 r. w sprawie czynników ryzyka, które mogą ułatwić rozprzestrzenianie się przewlekłej choroby wyniszczającej w Unii, należy przewidzieć zakaz przemieszczania żywych jeleniowatych z państwa członkowskiego dotkniętego tą chorobą do pozostałych państw Unii. Ze względów praktycznych zakaz powinien mieć zastosowanie do żywych jeleniowatych przemieszczanych w związku z działalnością człowieka, ale nie do przemieszczania dzikich jeleniowatych bez ingerencji człowieka. Należy ustanowić szczególne odstępstwa od tego zakazu, aby umożliwić niektóre przemieszczenia żywych jeleniowatych z państw członkowskich dotkniętych przewlekłą chorobą wyniszczającą, w tym w celu zapewnienia bezpiecznego dostępu do cennych zasobów genetycznych jeleniowatych i ich waloryzacji między zainteresowanymi państwami członkowskimi.
- (14) Należy utrzymać zakaz przywozu wabików myśliwskich zawierających mocz jeleniowatych oraz zakaz przemieszczania wabików myśliwskich zawierających mocz jeleniowatych pochodzących z Norwegii. Ponadto należy zakazać przemieszczania wabików myśliwskich zawierających mocz jeleniowatych pochodzących od jeleniowatych z państw członkowskich, w których potwierdzono przypadki przewlekłej choroby wyniszczającej.
- (15) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki VIII i IX do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.
- (16) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach VIII i IX do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 listopada 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach VIII i IX do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku VIII wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w rozdziale A wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) uchyla się sekcję B;
 - (ii) dodaje się sekcję C w brzmieniu:

„SEKCJA C

Warunki mające zastosowanie do jeleniowatych

1. Wykaz państw członkowskich i ich obszarów ustanowionych w związku z przewlekłą chorobą wyniszczającą
 - 1.1. Państwa członkowskie, w których potwierdzono przypadki przewlekłej choroby wyniszczającej:
 - a) Finlandia;
 - b) Szwecja.
 - 1.2. Obszary Finlandii i Szwecji zdefiniowane w odniesieniu do ryzyka przewlekłej choroby wyniszczającej związanej z tradycyjnym transgranicznym przemieszczaniem żywych częściowo oswojonych reniferów do i z Norwegii:
 - a) w Finlandii: obszar pomiędzy granicą norwesko-fińską i norwesko-fińskim płotem dla reniferów;
 - b) w Szwecji:
 - region Norrbotten,
 - region Västerbotten,
 - region Jämtland,
 - region Västernorrland,
 - gmina Älvdalen w regionie Dalarna,
 - gminy Nordanstig, Hudiksvall i Söderhamn w regionie Gävleborg.
2. Przemieszczanie żywych jeleniowatych z Norwegii do Unii
 - 2.1. Przemieszczanie żywych jeleniowatych z Norwegii do Unii jest zabronione.
 - 2.2. Na zasadzie odstępstwa od pkt 2.1 dopuszcza się następujące przemieszczenia żywych jeleniowatych:
 - a) przemieszczanie z Norwegii na obszary w Szwecji wymienione w pkt 1.2 lit. b) żywych częściowo oswojonych reniferów na sezonowy wypas, pod warunkiem że właściwy organ Szwecji wyrazi uprzednią pisemną zgodę na takie przemieszczanie;
 - b) powrót z Norwegii na obszary w Szwecji wymienione w pkt 1.2 lit. b) żywych częściowo oswojonych reniferów po sezonowym wypasie w Norwegii, pod warunkiem że właściwy organ Szwecji wyrazi uprzednią pisemną zgodę na takie przemieszczanie;
 - c) przemieszczanie z Norwegii na obszary Finlandii wymienione w pkt 1.2 lit. a) żywych częściowo oswojonych reniferów na sezonowy wypas;
 - d) powrót z Norwegii do Finlandii żywych częściowo oswojonych reniferów po wypasie w Norwegii na obszarze położonym między granicą norwesko-fińską a norwesko-fińskim płotem dla reniferów;
 - e) przemieszczanie z Norwegii do Szwecji lub Finlandii żywych jeleniowatych w celu bezpośredniego uboju, pod warunkiem że właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia udzielił uprzedniej pisemnej zgody na takie przemieszczanie;

- f) przemieszczanie z Norwegii na obszary w Szwecji wymienione w pkt 1.2 lit. b) żywych częściowo oswojonych reniferów na potrzeby imprez sportowych lub kulturalnych, pod warunkiem że właściwy organ Szwecji wyrazi uprzednią pisemną zgodę na takie przemieszczanie każdej przesyłki;
 - g) powrót z Norwegii na obszary w Szwecji wymienione w pkt 1.2 lit. b) żywych częściowo oswojonych reniferów na potrzeby imprez sportowych lub kulturalnych, pod warunkiem że właściwy organ Szwecji wyrazi uprzednią pisemną zgodę na takie przemieszczanie każdej przesyłki;
 - h) tranzyt żywych jeleniowatych z Norwegii przez Szwecję lub Finlandię z miejscem przeznaczenia w Norwegii, pod warunkiem że właściwy organ państwa członkowskiego tranzytu udzieli uprzedniej pisemnej zgody.
3. Przemieszczanie żywych jeleniowatych z obszarów Finlandii i Szwecji posiadających tradycję transgranicznego przemieszczania z Norwegii żywych częściowo oswojonych reniferów
- 3.1. Zabrania się przemieszczania żywych jeleniowatych z obszarów wymienionych w pkt 1.2.
 - 3.2. Na zasadzie odstępstwa od pkt 3.1 dopuszcza się następujące przemieszczenia żywych jeleniowatych z obszarów wymienionych w pkt 1.2:
 - a) przemieszczanie żywych jeleniowatych do Norwegii, pod warunkiem że właściwy organ Norwegii wyrazi uprzednią pisemną zgodę na takie przemieszczanie;
 - b) przemieszczanie żywych jeleniowatych w celu bezpośredniego uboju w Finlandii lub Szwecji, pod warunkiem że właściwy organ miejsca przeznaczenia wyrazi uprzednią pisemną zgodę na takie przemieszczanie;
 - c) przemieszczanie z obszarów w Szwecji wymienionych w pkt 1.2 lit. b) do Finlandii żywych reniferów fińskich, pod warunkiem że właściwy organ Finlandii wyrazi uprzednią pisemną zgodę na takie przemieszczanie;
 - d) przemieszczanie żywych jeleniowatych z zakładu odizolowanego zdefiniowanego w art. 4 pkt 48 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 (*) i znajdującego się na obszarze wymienionym w pkt 1.2 lit. b) niniejszego załącznika do zakładu odizolowanego zdefiniowanego w art. 4 pkt 48 rozporządzenia (UE) 2016/429 w Szwecji, pod warunkiem że właściwy organ Szwecji wyrazi uprzednią pisemną zgodę na takie przemieszczanie.
4. Przemieszczanie żywych jeleniowatych z państwa członkowskiego, w którym potwierdzono przewlekłą chorobę wyniszczającą
- 4.1. Bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w pkt 3 zakazuje się przemieszczania żywych jeleniowatych z państwa członkowskiego wymienionego w pkt 1.1 do innych państw członkowskich.
 - 4.2. Na zasadzie odstępstwa od pkt 4.1 dopuszcza się następujące przemieszczenia żywych jeleniowatych z państwa członkowskiego wymienionego w pkt 1.1:
 - a) przemieszczanie żywych jeleniowatych przeznaczonych do bezpośredniego uboju w innym państwie członkowskim wymienionym w pkt 1.1 lub w Norwegii;
 - b) przemieszczanie żywych jeleniowatych do celów innych niż bezpośredni ubój do innego państwa członkowskiego wymienionego w pkt 1.1 lub Norwegii, pod warunkiem że właściwy organ miejsca przeznaczenia wyrazi uprzednią pisemną zgodę na takie przemieszczanie;
 - c) przemieszczanie żywych jeleniowatych z zakładu odizolowanego zdefiniowanego w art. 4 pkt 48 rozporządzenia (UE) 2016/429 do zakładu odizolowanego zdefiniowanego w art. 4 pkt 48 rozporządzenia (UE) 2016/429 w innym państwie członkowskim, pod warunkiem że właściwy organ miejsca przeznaczenia wyrazi uprzednią pisemną zgodę na takie przemieszczanie.”;

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1).

b) w rozdziale C dodaje się sekcję C w brzmieniu:

„SEKCJA C

Wabiki myśliwskie zawierające mocz pozyskany od jeleniowatych

1. Zakazuje się przemieszczania do Unii przesyłek zawierających wabiki myśliwskie zawierające mocz pozyskany od jeleniowatych pochodzących z Norwegii.
 2. Zakazuje się wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania wabików myśliwskich zawierających mocz pozyskany od jeleniowatych pochodzących z państw członkowskich wymienionych w rozdziale A sekcja C pkt 1.1.”;
- 2) w rozdziale F załącznika IX dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3. Zakazuje się przywozu do Unii wabików myśliwskich zawierających mocz pozyskany od jeleniowatych.”.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/2247**z dnia 15 listopada 2022 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz wyrobów ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Brazylii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) 24 września 2021 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu do Unii stali powlekanej elektrolitycznie chromem pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „Chiny”) i Brazylii (łącznie „państwa, których dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej 13 sierpnia 2021 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („EUROFER”) („skarżący”). W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.
- (3) Skargę złożono w imieniu następujących producentów unijnych: ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (Francja), ArcelorMittal Etixebarri S.A. (Hiszpania) oraz ThyssenKrupp Rasselstein GmbH (Niemcy), którzy mają reprezentować 100 % przemysłu Unii. W trakcie dochodzenia Komisja dowiedziała się o istnieniu dodatkowego unijnego producenta stali powlekanej elektrolitycznie chromem, a mianowicie Acciaierie d'Italia. Ponieważ skarżący reprezentowali jednak [85–95] % produkcji i sprzedaży przemysłu Unii, uznano, że skarga została złożona przez przemysł Unii zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

1.2. Zainteresowane strony

- (4) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących oraz władze Chin i Brazylii, znanych importerów, dostawców i użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.

1.3. Środki tymczasowe

- (5) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego 25 kwietnia 2022 r. Komisja przedstawiła stronom streszczenie proponowanych cel oraz szczegóły dotyczące obliczania marginesów dumpingu i marginesów odpowiednich do usunięcia szkody dla przemysłu Unii na cztery tygodnie przed nałożeniem cel tymczasowych („okres wcześniejszego informowania”). Zainteresowane strony poproszono o przedstawienie uwag na temat poprawności obliczeń w ciągu trzech dni roboczych. Jak wyjaśniono w motywach 29–34 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja stwierdziła, że wymogi dotyczące rejestracji określone w art. 14 ust. 5a rozporządzenia podstawowego nie zostały spełnione. Z tego powodu przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, nie podlegał rejestracji w okresie wcześniejszego informowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu wyrobów ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Brazylii (Dz.U. C 387 z 24.9.2021, s. 2).

- (6) Komisja otrzymała uwagi od przedsiębiorstw: Baoshan Iron & Steel Co., Ltd („Baosteel”), Handan Jintai Packing Materials Co., Ltd („Jintai”) i CANPACK. Uwagi zgłoszone przez Baosteel doprowadziły do skorygowania błędu pisarskiego w obliczeniach. Uwagi zgłoszone przez Jintai dotyczyły art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, a zatem nie były związane z dokładnością obliczeń. Dlatego też zostały one rozpatrzone po przekazaniu informacji o środkach tymczasowych i omówiono je w sekcji 3.1 poniżej. Ponieważ uwagi zgłoszone przez CANPACK dotyczyły interesu Unii, omówiono je w sekcji 7 poniżej.
- (7) 23 maja 2022 r. Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/802 nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz wyrobów ze stali powlekaną elektrolitycznie chromem pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Brazylii ^(?) („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”).

1.4. Dalsze postępowanie

- (8) Po przekazaniu dokonanych w toku postępowania najważniejszych ustaleń i faktów, na podstawie których nałożono tymczasowe cła antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), Eurofer (skarżący), Eviosys (użytkownik unijny), przedsiębiorstwo CANPACK, reprezentujące CANPACK Slovakia s.r.o., Can-Pack Food and Industrial Packaging Sp. z o.o. i Tapon France S.A.S. (użytkownicy unijni), Astir Vitogiannis Bros Single Member S.A. („Astir Vitogiannis”) (użytkownik unijny), Baosteel (producent eksportujący z Chin), Jintai (producent eksportujący z Chin), Companhia Siderurgica Nacional („CSN”) (producent eksportujący z Brazylii), Chińskie Stowarzyszenie Żelaza i Stali („CISA”), rząd ChRL („rząd ChRL”) i rząd Brazylii („rząd Brazylii”) przedłożyli pisemne uwagi dotyczące tymczasowych ustaleń w terminie określonym w art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (9) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie swoich argumentów. W posiedzeniach wyjaśniających wzięły udział: Baosteel, CISA i Astir Vitogiannis.
- (10) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Po poczynieniu ostatecznych ustaleń Komisja przeanalizowała uwagi przedstawione przez zainteresowane strony i w stosownych przypadkach dokonała przeglądu swoich tymczasowych wniosków.
- (11) 31 sierpnia 2022 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wyrobów ze stali powlekaną elektrolitycznie chromem pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Brazylii („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń.
- (12) Po otrzymaniu uwag od zainteresowanych stron Komisja poinformowała 16 września 2022 r. zainteresowane strony o pewnych wyjaśnieniach i drobnych poprawkach w ujawnieniu ostatecznych ustaleń, które nie miały jednak wpływu na ostateczne cła antydumpingowe. Stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi. Uwagi takie zgłosiło tylko stowarzyszenie CISA.
- (13) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, również umożliwiono przedstawienie swoich argumentów. W posiedzeniach wyjaśniających wzięły udział: CISA, Baosteel, Eviosys i Eurofer.

1.5. Uwagi dotyczące wszczęcia postępowania

- (14) Jak wyjaśniono w motywach 6 i 7 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Chińskie Stowarzyszenie Żelaza i Stali („CISA”) przedstawiło uwagi po wszczęciu postępowania, twierdząc, że skarga w zbyt dużym stopniu opierała się na informacjach poufnych i że wersja nieopatrzona klauzulą poufności była w związku z tym niewystarczająca, aby umożliwić właściwe zrozumienie dowodów leżących u podstaw skargi. CISA powtórzyło ten argument po wprowadzeniu środków tymczasowych.
- (15) Komisja potwierdziła swój wniosek – sformułowany w motywie 8 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych – zgodnie z którym zawarta w aktach sprawy wersja skargi nieopatrzona klauzulą poufności otwarta do wglądu zainteresowanych stron zawiera wszystkie istotne dowody oraz niepoufne streszczenia danych poufnych, umożliwiając zainteresowanym stronom odpowiednie skorzystanie z prawa do obrony, i w związku z tym oddaliła ten argument.

^(?) Dz.U. L 143 z 23.5.2022, s. 11.

1.6. Kontrola wyrywkowa

- (16) Ze względu na brak uwag dotyczących kontroli wyrywkowej producentów unijnych, importerów i producent eksportujących niniejszym potwierdza się informacje przedstawione w motywach 9–17 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.7. Indywidualne badanie

- (17) Jak wyjaśniono w motywie 18 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, producent eksportujący w Chinach (GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinplate Industry Co., Ltd.) zgłosił wniosek o indywidualne badanie na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i w terminie przedstawił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Wniosek ten zgłoszono ponownie po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Komisja wstępnie uznała, że rozpatrzenie tego wniosku byłoby nadmiernie uciążliwe i nie pozwoliłoby na zakończenie dochodzenia w terminie określonym w rozporządzeniu podstawowym. Komisja podkreśliła, że ograniczyła wielkość próby do dwóch przedsiębiorstw odpowiadających za największą wielkość przywozu z Chin, jaką Komisja mogła zbadać w dostępnym czasie. Oba przedsiębiorstwa w pełni współpracowały podczas badania i weryfikacji (za pomocą zdalnych kontroli krzyżowych) informacji dostarczonych przez kilka powiązanych podmiotów zarówno w Chinach, jak i w Unii, co uniemożliwiło Komisji indywidualne zbadanie GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinplate Industry Co., Ltd. oprócz przedsiębiorstw objętych próbą. Stwierdzenie to pozostało aktualne również na etapie nakładania ostatecznych cel antydumpingowych. W związku z tym Komisja potwierdziła swoją decyzję o niezatwierdzeniu złożonego przez to przedsiębiorstwo wniosku o indywidualne badanie.

1.8. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (18) Jak podano w motywach 19 i 21 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja rozesłała kwestionariusze do trzech producentów unijnych, skarżącego, jednego importera niepowiązanego i znanych użytkowników oraz trzech producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie. Komisja przesłała też rządowi Chińskiej Republiki Ludowej („rząd ChRL”) kwestionariusze dotyczące istnienia znaczących zakłóceń w ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego oraz zakłóceń handlu surowcami w Chinach w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem.
- (19) Oprócz zdalnych kontroli krzyżowych wymienionych w motywie 23 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja przeprowadziła dodatkowo wizytę weryfikacyjną u następującego użytkownika unijnego:
- Eviosys, Paryż (Francja).

1.9. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (20) Jak wskazano w motywie 24 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od 1 lipca 2020 r. do 30 czerwca 2021 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowało okres od 1 stycznia 2018 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (21) Komisja podkreśliła, że – jak podano w motywie 25 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych – produktem objętym postępowaniem są wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, powleczone lub pokryte tlenkami chromu lub chromem i tlenkami chromu, pochodzące z ChRL i Brazylii, obecnie objęte kodami CN 7210 50 00 i 7212 50 20 („produkt objęty postępowaniem”).
- (22) Stal powlekana elektrolitycznie chromem ma szeroki zakres zastosowań, zazwyczaj w opakowaniach konsumencjki i przemysłowych. Najczęściej stosuje się ją w opakowaniach na żywność, np. w pokrywach i dnach puszek, zakrętkach i pokrywkach na słoiki, nakładkach itp. Inne rodzaje zastosowań obejmują zewnętrzne części urządzeń gospodarstwa domowego, obudowy klisz fotograficznych, materiały ochronne do światłowodów lub inne części elektryczne i elektroniczne.

2.2. Produkt podobny

- (23) Wobec braku powiązanych argumentów lub uwag motywy 27 i 28 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

3. DUMPING

3.1. Chiny

- (24) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Komisja otrzymała uwagi pisemne od obu producentów eksportujących objętych próbą, CISA i rządu Chińskiej Republiki Ludowej („rząd ChRL”) dotyczące tymczasowych ustaleń w zakresie dumpingu.

3.1.1. Wartość normalna

- (25) Szczegóły dotyczące obliczania wartości normalnej przedstawiono w motywach 42–109 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.1.2. Istnienie znaczących zakłóceń

- (26) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CISA i rząd ChRL przedstawiły uwagi dotyczące zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w przedmiotowym dochodzeniu. Ponadto uwagi przedstawione przez CISA zostały potwierdzone przez Baosteel.

Argumenty dotyczące sprawozdania ⁽⁴⁾

- (27) Rząd ChRL stwierdził, że sprawozdanie zawiera błędy dotyczące okoliczności faktycznych i kwestii prawnych oraz że decyzje podjęte na jego podstawie są nieuzasadnione. Jeśli chodzi o fakty, zdaniem rządu ChRL sprawozdanie wprowadza w błąd, jest jednostronne i odbiega od stanu faktycznego. Ponadto fakt, że Komisja wydała sprawozdania krajowe tylko w odniesieniu do kilku wybranych państw, budzi obawy co do zasady największego uprzywilejowania. Co więcej, opieranie się przez Komisję na dowodach zawartych w sprawozdaniu jest, w opinii rządu ChRL, niezgodne z duchem sprawiedliwego i uczciwego prawa, ponieważ zapewnia nieuzasadnione korzyści przemysłowi Unii i w rzeczywistości sprowadza się do osądzenia sprawy przed procesem.
- (28) Jednocześnie CISA podniosło, że Komisja nadmiernie opierała się na sprawozdaniu, które w opinii CISA jest jednostronne, nieobiektywne, zawiera zdezaktualizowane informacje i celowo pomija elementy faktyczne, co ma ułatwiać składanie skarg w trybie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. CISA nie zgodziło się ponadto z odpowiedzią Komisji zawartą w sekcji 3.1.3. rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w której Komisja stwierdziła, że zarówno rząd ChRL, jak i inne strony miały możliwość przedstawienia informacji obalających źródła zawarte w sprawozdaniu; CISA wskazało, że ciężar dowodu spoczywa w tym przypadku na organie prowadzącym dochodzenie, a nie na eksporterach z państw trzecich. Ponadto CISA podkreśliło, że sprawozdanie nie dotyczy sektora stali powlekaniej elektrolitycznie chromem, ale jest po prostu dokumentem uniwersalnym, który Komisja wykorzystuje do różnych dochodzeń bez względu na branżę. Ponadto CISA podniosło, że plany pięcioletnie, na które Komisja powołuje się w swoim dochodzeniu w celu wykazania istnienia znaczących zakłóceń, są jedynie dokumentami wyznaczającymi kierunki przyszłej polityki, podobnie jak tego rodzaju dokumenty publikowane również w Unii Europejskiej, a zatem nie powodują zakłóceń. Dodatkowo CISA stwierdziło, że 13. plan pięcioletni, o którym mowa w sprawozdaniu, obejmuje jedynie okres do 2020 r., co oznacza, że nie ma on zastosowania do drugiej części okresu objętego dochodzeniem.
- (29) Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem. Argumenty te zostały już w dużej mierze omówione w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, Komisja potwierdziła zatem swoje wnioski przedstawione w motywach 68–70 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Komisja nie dostrzegła na przykład, w jaki sposób powoływanie się na obowiązujące przepisy chińskiego prawa miałyby być oderwane od rzeczywistości. Podobnie CISA twierdziło, że Komisja pomija okoliczności faktyczne, elementy i wnioski, które byłyby sprzeczne z celem sprawozdania, nie wskazując, które konkretne okoliczności faktyczne lub elementy podważałyby istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Jeśli chodzi o ciężar dowodu, sprawozdanie oraz inne przedstawione dowody oznaczały, że Komisja wywiązała się z ciężącego na niej obowiązku oraz że ani CISA, ani inne zainteresowane strony nie były w stanie obalić przedstawionych dowodów. Komisja podkreśliła ponadto, że plany pięcioletnie publikowane przez rząd ChRL nie są jedynie dokumentami zawierającymi ogólne wytyczne, ale mają charakter prawnie wiążący. W tym względzie Komisja odniosła się do szczegółowej analizy planów w rozdziale 4 sprawozdania, z fragmentem poświęconym wiążącemu charakterowi planów w sekcji 4.3.1.

⁽⁴⁾ Dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu z dnia 20 grudnia 2017 r., SWD(2017) 483 final/2.

- (30) W odniesieniu do argumentu, że 13. plan pięcioletni nie miał zastosowania do drugiej części okresu objętego dochodzeniem (1 stycznia – 30 czerwca 2021 r.), Komisja powtórzyła, jak już wskazano w motywie 69 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że publikację 14. planów pięcioletnich rozpoczęto dopiero w 2021 r. Na przykład ogólny 14. plan pięcioletni został opublikowany 12 marca, 14. plan pięcioletni dotyczący złomu stalowego – 15 września, a 14. plan pięcioletni dotyczący rozwoju surowców – 21 grudnia 2021 r. Komisja zwróciła uwagę, że w okresie między datą rozpoczęcia stosowania 13. planu pięcioletniego a publikacją 14. planu pięcioletniego nadal miał zastosowanie 13. plan pięcioletni. W każdym razie, niezależnie od tego, kiedy dokładnie zostały opublikowane poszczególne 14. plany pięcioletnie, już sam fakt, że 13. plan pięcioletni był stosowany w pierwszej połowie okresu objętego dochodzeniem, wskazuje na istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (31) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd ChRL ponownie przedstawił swoje argumenty dotyczące sprawozdania, nie dodając żadnych dodatkowych elementów do swojej argumentacji. Komisja zwróciła zatem uwagę, że argumenty te zostały już omówione w motywach 68–70 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a także w motywie 29 powyżej.
- (32) Z kolei CISA po ujawnieniu ostatecznych ustaleń powtórzyło swoją krytykę sprawozdania, podtrzymując opinię, że nie spełnia ono standardów bezstronnego i obiektywnego dowodu. Ponadto CISA ponownie podniosło kwestię 13. planu pięcioletniego, wskazując, że z jednej strony nie powinien on być uznawany za wiążące prawo, lecz raczej za ogólny dokument programowy (a dokumenty takie są publikowane również w UE), a z drugiej strony połowa okresu objętego dochodzeniem wykracza poza okres objęty 13. planem pięcioletnim. W związku z tym CISA zwróciło się do Komisji o wyjaśnienie, na jakiej podstawie treść 13. planu pięcioletniego może być uznana za dowód istnienia znaczących zakłóceń po upływie okresu jego stosowania.
- (33) Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem. Po pierwsze, jak już wskazano w motywie 29 powyżej, w Chinach stosuje się cykl planowania w okresach pięcioletnich. W cyklu tym poszczególne dokumenty planistyczne na kolejny okres są przygotowywane już w trakcie trwania poprzedniego cyklu, a jednocześnie poszczególne dokumenty planistyczne na kolejny okres mogą być oficjalnie publikowane z pewnym opóźnieniem po upływie terminu obowiązywania odpowiednich dokumentów planistycznych z poprzedniego cyklu. Fakt, że formalna data zakończenia obowiązywania 13. planu pięcioletniego może przypadać w trakcie okresu objętego dochodzeniem lub że odpowiednie 14. plany pięcioletnie zostały opublikowane z pewnym opóźnieniem po zakończeniu poprzedniego okresu planowania, nie zmienia charakteru chińskiego systemu planowania, w którym władze i podmioty gospodarcze stale są elementem cyklu planowania. Komisja nie zgodziła się również z argumentem CISA, że 13. plan pięcioletni był jedynie ogólnym dokumentem programowym wyznaczającym priorytety w zakresie inwestycji publicznych. Po pierwsze, CISA nie przedstawiło żadnego argumentu podważającego analizę Komisji zawartą w sekcji 4.3.1. sprawozdania, o której mowa w motywie 29 powyżej. Ponadto dokonane przez CISA porównanie nowej strategii przemysłowej Komisji z 13. planem pięcioletnim jest chybione na wielu poziomach, jak na przykład typologia dokumentów (komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i innych instytucji Unii w porównaniu z dokumentem faktycznie uchwalonym przez najwyższy chiński organ ustawodawczy), a także ich charakter i treść (dokument wyjaśniający, przedstawiający priorytety polityki w porównaniu z normatywnymi wytycznymi zawierającymi cele w zakresie produkcji przemysłowej i wyraźne wymogi dotyczące wdrożenia przez wszystkie podmioty objęte jego zakresem stosowania).
- (34) W związku z tym argumenty przedstawione przez rząd ChRL i CISA zostały odrzucone, a Komisja potwierdziła swoje wnioski zawarte w motywach 68–70 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

Argumenty dotyczące zgodności art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego z zasadami WTO

- (35) Po pierwsze, rząd ChRL, jak również CISA twierdziły, że konstruowanie wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego jest niezgodne z porozumieniem antydumpingowym WTO, w szczególności z art. 2.2 tego porozumienia zawierającym wyczerpujący wykaz sytuacji, w których można skonstruować wartość normalną, przy czym „znaczące zakłócenia” nie są wymienione wśród takich sytuacji.
- (36) Po drugie wykorzystanie danych od odpowiedniego reprezentatywnego kraju jest, według rządu ChRL i CISA, niezgodne z art. VI.1 lit. b) Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu i art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego WTO, które wymagają wykorzystania kosztów produkcji w kraju pochodzenia przy konstruowaniu wartości normalnej. Zdaniem CISA Komisja zignorowała stanowisko Organu Apelacyjnego w sprawie Unia Europejska – Środki antydumpingowe nałożone na biodiesel z Argentyny („DS473”), zgodnie z którym dopuszczalne wykorzystanie danych ze źródła poza państwem wywozu „nie oznacza jednak, że organ prowadzący dochodzenie może po prostu zastąpić koszt produkcji w kraju pochodzenia kosztem spoza kraju pochodzenia”. CISA podkreśliło ponadto, że – zgodnie ze stanowiskiem Organu Apelacyjnego w sprawie DS473 – przy korzystaniu z jakichkolwiek informacji spoza danego kraju w celu określenia „kosztu produkcji w kraju pochodzenia” zgodnie z art. 2.2 porozumienia

antydumpingowego organ prowadzący dochodzenie musi zapewnić, aby takie informacje zostały wykorzystane do ustalenia „kosztu produkcji w kraju pochodzenia”, a to może wymagać od organu prowadzącego dochodzenie dostosowania tych informacji. Jednak według CISA brak jest dowodów na to, aby Komisja podjęła kroki zmierzające do dostosowania danych z odpowiedniego kraju reprezentatywnego w celu ustalenia kosztu produkcji w Chinach. Zdaniem CISA wydaje się to niezgodne z zobowiązaniem UE wynikającym z art. 2.2 porozumienia antydumpingowego.

- (37) Po trzecie, rząd ChRL i CISA stwierdziły, że praktyki dochodzeniowe Komisji na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego są niezgodne z zasadami WTO, ponieważ Komisja, naruszając art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, zignorowała dokumentację chińskich producentów, nie ustalając, czy dokumentacja ta jest zgodna z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości w Chinach, oraz czy właściwie odzwierciedla koszty związane z produkcją i sprzedażą. CISA stwierdziło w tym kontekście, że praktyka Komisji została już uznana za niezgodną z zasadami WTO w sprawie DS473. Rząd ChRL argumentował, że Organ Apelacyjny w sprawie DS473 oraz zespół orzekający w sprawozdaniu ze sprawy Unia Europejska – Metody dostosowania kosztów II (Rosja) („DS494”) stwierdziły, że zgodnie z art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, o ile dokumentacja prowadzona przez eksportera lub producenta objętego dochodzeniem odpowiada – w dopuszczalnych granicach – w dokładny i wiarygodny sposób wszystkim rzeczywistym kosztom poniesionym przez danego producenta lub eksportera w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem, można uznać, że koszty te „właściwie odzwierciedlają koszty związane z produkcją i sprzedażą rozpatrywanego produktu”, a organ prowadzący dochodzenie powinien wykorzystać tę dokumentację do określenia kosztów produkcji producentów objętych dochodzeniem.
- (38) Co do pierwszego argumentu, CISA przedstawiło go już w swoich uwagach do pierwszej noty, a Komisja odniosła się do niego szczegółowo w motywie 66 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Komisja potwierdziła zatem swoje wnioski zawarte w tym motywie.
- (39) Jeśli chodzi o drugi argument, jest on w dużym stopniu powtórzeniem twierdzenia, do którego odniesiono się już w motywach 65 i 66 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Komisja podkreśliła ponadto, że stosując art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, musi stosować niezniekształcone koszty w odpowiednim reprezentatywnym kraju w celu zapewnienia, by zastosowane koszty nie były zniekształcone i były oparte na łatwo dostępnych danych. Wobec braku konkretnych informacji od CISA, które uzasadniałyby wprowadzenie dalszych dostosowań, uznano, że niezniekształcone koszty w reprezentatywnym kraju, oparte na łatwo dostępnych danych, spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Komisja potwierdziła zatem swoje ustalenia sformułowane w motywie 66 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i odrzuciła ten argument.
- (40) W odniesieniu do trzeciego argumentu, poza powtórzeniem stanowiska, które CISA przedstawiło już w swoich uwagach do pierwszej noty, i twierdzeniem, jakoby Komisja powtarzała swoje błędy prawne stwierdzone w sprawie DS473, wydaje się, że argument ten ma taki sam charakter jak ten, do którego odniesiono się już w motywach 66 i 67 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument i potwierdziła swoje tymczasowe ustalenia.
- (41) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd ChRL ponownie przedstawił swoje argumenty dotyczące zgodności art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego z zasadami WTO, a także dotyczące praktyk dochodzeniowych Komisji na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do wykorzystania rejestrów chińskich producentów, nie dodając żadnych dodatkowych elementów do swojej argumentacji. Komisja zwróciła zatem uwagę, że argumenty te zostały już omówione w motywach 65–67 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, a także w motywach 35–37 powyżej. W związku z powyższym Komisja odrzuciła także i te argumenty i potwierdziła swoje tymczasowe ustalenia.

Inne argumenty dotyczące znaczących zakłóceń

- (42) Rząd ChRL twierdził, że Komisja powinna być konsekwentna i w pełni zbadać, czy w reprezentatywnym kraju występują tzw. zakłócenia na rynku. Łatwe przyjmowanie danych od reprezentatywnego kraju bez takiej oceny stanowi „podwójne standardy”. Rząd ChRL wskazał, że zgodnie z prawem UE Komisja jest zobowiązana do stosowania niezniekształconych cen w celu skonstruowania wartości normalnej. W związku z tym Komisja powinna, zdaniem rządu ChRL, podjąć inicjatywę w celu zbadania i udowodnienia istnienia lub nieistnienia zakłóceń w reprezentatywnych krajach, a nie biernie czekać na przedstawienie dowodów przez strony zaangażowane w sprawę. Rząd ChRL stwierdził ponadto, że Komisja powinna zbadać, czy dochodzi do zakłóceń na rynku krajowym UE, między innymi dlatego, że w UE występuje jakoby wiele sytuacji, które powinny budzić obawy co do możliwości wystąpienia „zakłóceń na rynku”.

- (43) Rząd ChRL ponownie przedstawił te argumenty również po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, podtrzymując swoje stanowisko, że niezbędna regulacja działalności gospodarczej przez rząd nie powinna być uznawana za zakłócanie rynku ani za podstawę sztucznego podnoszenia marginesu dumpingu produktów przywożonych bez oceny wpływu podobnych zachowań na koszty produkcji na rynku krajowym.
- (44) CISA wskazało, że zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego ocenę dotyczącą znaczących zakłóceń należy przeprowadzić dla każdego eksportera oddzielnie, czego nie zrobiono w przedmiotowym dochodzeniu.
- (45) W odniesieniu do argumentów rządu ChRL Komisja przypominała, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego przystępuje do konstruowania wartości normalnej na podstawie wybranych danych innych niż ceny i koszty krajowe w państwie wywozu tylko wtedy, gdy ustali, że takie dane w odpowiedni sposób odzwierciedlają niezniekształcone ceny i koszty. W trakcie tego procesu Komisja ma obowiązek korzystać wyłącznie z danych niezniekształconych. W tym zakresie Komisja nie tylko nie pozostaje bierna, ale przeprowadza własną analizę i zaprasza zainteresowane strony do zgłaszania uwag na temat proponowanych źródeł określenia wartości normalnej na wczesnych etapach dochodzenia, mianowicie poprzez noty dotyczące niezniekształconych źródeł, które zamierza wykorzystać na wczesnym etapie postępowania. W ostatecznej decyzji Komisji dotyczącej tego, które niezniekształcone dane należy wykorzystać do obliczenia wartości normalnej, w pełni uwzględnia się wszystkie uwagi, jakie napłynęły od stron. Jeżeli chodzi o żądanie rządu ChRL, aby Komisja oceniła możliwe zakłócenia na rynku wewnętrznym UE, Komisja nie dostrzegła znaczenia tego punktu w kontekście oceny istnienia znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (46) Argument CISA został już omówiony i odrzucony w motywach 71 i 72 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Komisja zauważyła, że CISA najwyraźniej postanowiło ograniczyć się do przeczytania pierwszego zdania motywu 72 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Komisja wskazała zatem na drugie zdanie tego motywu i leżącą u jego podstaw analizę zawartą w sekcji 3.1.3 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Wobec braku dodatkowych argumentów przedstawionych przez zainteresowane strony Komisja ostatecznie potwierdziła swoje ustalenia zawarte w wyżej wymienionych motywach rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.1.3. Kraj reprezentatywny

- (47) Nie otrzymano żadnych uwag od zainteresowanych stron, które podważałyby stosowność wyboru Brazylii jako reprezentatywnego kraju oraz wyboru CSN jako producenta w reprezentatywnym kraju. W związku z tym potwierdzono wniosek zawarty w motywie 87 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.1.4. Wartości odniesienia wykorzystane w celu ustalenia wartości normalnej

- (48) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych CISA i Baosteel zgłosiły uwagi dotyczące niektórych cen referencyjnych i stwierdziły, że należy zastosować inne, bardziej reprezentatywne ceny referencyjne.
- (49) Po pierwsze, CISA i Baosteel zakwestionowały wykorzystanie brazylijskich krajowych cen stali do ustalenia cen referencyjnych stali walcowanej na gorąco i stali walcowanej na zimno. Zdaniem tych stron brazylijskie krajowe ceny stali były znacznie wyższe niż ceny w innych krajach będących największymi producentami stali, takich jak Turcja i Indie. Według nich w okresie objętym dochodzeniem brazylijskie krajowe ceny stali były zniekształcone, a zatem nie mogły być uznane za reprezentatywną wartość odniesienia.
- (50) Komisja zwróciła uwagę, że Brazylię wybrano jako odpowiedni reprezentatywny kraj zgodnie z obiektywnymi kryteriami ustanowionymi w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Komisja uznała, że brazylijskie ceny krajowe zwojów walcowanych na gorąco i zwojów walcowanych na zimno publikowane przez Metal Bulletin są odpowiednie w tym względzie.
- (51) W szczególności Komisja nie znalazła przesłanek świadczących o tym, że te ceny krajowe były zniekształcone i nieodpowiednie do wykorzystania jako wartości odniesienia. Komisja nie uznała, by w Brazylii wdrożono środki, które można by uznać za zniekształcające ceny krajowe stali w zwojach w takim stopniu, że należałoby te ceny zignorować.

- (52) CISA i Baosteel wskazały na ograniczoną liczbę producentów stali w Brazylii i związany z tym niski poziom konkurencji. CISA i Baosteel zaznaczyły, że zgodnie ze sprawozdaniem amerykańskiej Komisji Handlu Międzynarodowego (ITC) ⁽⁵⁾ „zdecydowana większość” stali walcowanej na zimno w Brazylii jest produkowana przez trzy przedsiębiorstwa. CISA i Baosteel zwróciły również uwagę na pewne zmiany, jakie zaszły ostatnio w brazylijskiej branży stali walcowanej na zimno i zostały podsumowane w tym samym sprawozdaniu. Należały do nich zmiany w działalności wszystkich trzech brazylijskich producentów stali, takie jak wstrzymanie produkcji, zamknięcia i wyłączenia, tymczasowe przestoje i rozbudowy w okresie 2015–2021. Ponadto w latach 2018–2020 w Brazylii spadły produkcja brutto i konsumpcja brutto. Sytuację tę miała pogarszać deprecjacja brazylijskiego reala. Komisja uznała jednak, że wszystkie te twierdzenia miały charakter ogólny i nie dowodziły, że ceny krajowe znalazły się pod wpływem zakłóceń.
- (53) W tym względzie Komisja zauważyła, że w Brazylii prowadzona jest znaczna produkcja wyrobów stalowych – wyniki produkcji stali surowej (36,2 mln ton) i wyrobów stalowych (34,8 mln ton) w 2021 r. uplasowały ten kraj w pierwszej dziesiątce światowych producentów stali ⁽⁶⁾. W Brazylii działa 31 hut stali prowadzonych przez 12 grup biznesowych ⁽⁷⁾. Rynek, na którym działa trzech głównych konkurentów, jak wskazano w sprawozdaniu ITC, oraz szereg podmiotów drugorzędnych, nie może być uznany za rynek niekonkurencyjny bez przedstawienia konkretnych dowodów na to, że nie funkcjonuje on prawidłowo. Dlatego nie można zaakceptować twierdzenia, że brazylijskie ceny były zniekształcone z powodu wysokiej koncentracji i ograniczonej konkurencji. W każdym razie, nawet gdyby struktura rynku brazylijskiego miała zostać uznana za skoncentrowaną, Komisja nie mogłaby uznać domniemanego poziomu koncentracji na rynku za „zakłócenie” w rozumieniu art. 2 ust. 6a. Nie było dowodów na to, że ceny krajowe były ukształtowane w wyniku sterowania przez państwo lub interwencji państwa w normalne mechanizmy rynkowe. Przeciwnie, dowody wskazują na istnienie konkurencyjnego rynku, a ostatnie zmiany w brazylijskim przemyśle stali walcowanej na zimno, opisane w motywie 52, nie są sprzeczne z tym ustaleniem. Oznacza to, że brazylijski rynek stali i stosowane na nim ceny są reprezentatywne i przynajmniej częściowo chronione przed skutkami wahań kursów walut.
- (54) CISA i Baosteel wskazały również na fakt istnienia należności celnych przywózowych na zwoje walcowane na gorąco i zwoje walcowane na zimno w wysokości 12 % jako dalsze zniekształcenie cen. Komisja uznała, że sam fakt istnienia należności celnych przywózowych nie może prowadzić do wniosku, iż ceny krajowe zostały zniekształcone, oraz że większość krajów stosuje pewien poziom należności celnych przywózowych. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 55, przez większą część roku ceny w Brazylii kształtowały się w sposób bardzo zbliżony do cen na innych rynkach wschodzących, a zatem nie było dowodów na istnienie zakłóceń strukturalnych ani systemowych.
- (55) CISA i Baosteel powołały się ponadto na domniemany brak równowagi na brazylijskim rynku stali płaskiej w 2020 r., co doprowadziło do wzrostu cen. Jednak ten wzrost cen był obserwowany w skali globalnej. Według OECD ⁽⁸⁾ w styczniu 2021 r. ceny stali płaskiej były o 47 % wyższe niż rok wcześniej. Ponadto, zgodnie z danymi dotyczącymi cen przedstawionymi przez CISA i Baosteel, ceny w Brazylii kształtowały się w sposób zbliżony do cen w innych krajach rozwijających się, z wyjątkiem dwóch ostatnich miesięcy okresu objętego dochodzeniem; w tych dwóch miesiącach wzrost cen był jednak podobny do obserwowanego w Europie. Zmiany cen w Brazylii nie wydawały się zatem odbiegać od tendencji światowych w sposób skutkujący niereprezentatywnością lub zniekształceniem tych cen.
- (56) W odniesieniu do argumentu, że ceny brazylijskie były znacznie wyższe niż ceny w innych krajach będących największymi producentami stali, takich jak Turcja i Indie, Komisja zauważyła, że zwykle różnice cen jako takie między różnymi potencjalnymi reprezentatywnymi krajami nie są wystarczającym uzasadnieniem odrzucenia cen stosowanych w reprezentatywnym kraju. W różnych potencjalnych reprezentatywnych krajach zawsze będą występować pewne różnice cenowe i lokalne rozbieżności między poszczególnymi czynnikami produkcji. Te obiektywne różnice cen same w sobie nie świadczą o zakłóceniach w wybranym reprezentatywnym kraju. Gdyby tak było, prowadziłoby to do systematycznego wykorzystywania najniższych wartości we wszystkich potencjalnych reprezentatywnych krajach. Nie byłoby to zgodne z literą i uzasadnieniem przepisów art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Komisja uważa natomiast za właściwe stosowanie, w możliwym zakresie (tj. przy braku zakłóceń lub sytuacji nietypowych), cen krajowych w tym samym reprezentatywnym kraju wybranym w celu zapewnienia spójności, ponieważ warunki rynkowe są podobne dla wszystkich materiałów do produkcji w tym kraju. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 55, ceny w Brazylii zasadniczo kształtowały się w sposób zbliżony do cen w innych krajach rozwijających się. Wzrost

⁽⁵⁾ https://www.usitc.gov/investigations/701731/2021/cold_rolled_steel_flat_products_brazil_china_india/first_review_full.htm

⁽⁶⁾ Brazylijski Instytut Stali (<https://acobrasil.org.br/>).

⁽⁷⁾ Tamże.

⁽⁸⁾ Dokument „Steel Market Developments Q2 2021” [„Zmiany na rynku stali w II kwartale 2021 r.”] opracowany przez OECD, dostępny na stronie: <https://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-Q2-2021.pdf>.

cen w ostatnich dwóch miesiącach okresu objętego dochodzeniem nie odbiegał od światowych tendencji w zakresie wzrostu cen w tym okresie, a ponadto Komisja zauważyła, że w każdym razie wzrost cen w tym okresie nie miał znaczącego wpływu na obliczenie marginesu dumpingu. W związku z tym argument ten odrzucono.

- (57) Baosteel zakwestionowało również wartość odniesienia przyjętą w GTA w odniesieniu do bloku żeliwnego prasowanego na gorąco. Baosteel argumentowało, że kod CN 7326 90 („pozostałe artykuły z drutu, z żeliwa lub stali”) obejmuje szeroki asortyment produktów, z których większość jest droższa niż blok żeliwny prasowany na gorąco.
- (58) Komisja zauważyła, że podane w GTA ceny „pozostałych artykułów z drutu, z żeliwa lub stali” objętych kodem HS 7326 90 kształtują się na zupełnie innym poziomie niż ceny ogólnie obserwowane w przypadku bloków żeliwnych i złomu faktycznie wykorzystywanych do produkcji stali na etapie wytopu konwertorowego (tzn. różną się ponad 30-krotnie) oraz że wartość związana z tym kodem nie była zatem reprezentatywna dla określonego czynnika produkcji. Komisja przyznała zatem, że tymczasowo zastosowana wartość odniesienia była niewłaściwa. Komisja stwierdziła, że produktem najbardziej zbliżonym do bloków żelaza prasowanego na gorąco wykorzystywanych do produkcji stali, w przypadku którego dostępna jest cena referencyjna, jest żelazo gąbczaste, brykietowane na gorąco. Według Metal Bulletin cena żelaza gąbczastego, brykietowanego na gorąco wraz z kosztami przewozu (*) wynosiła w okresie objętym dochodzeniem średnio 2 464 CNY/t. Komisja postanowiła zatem ostatecznie przyjąć tę cenę jako cenę referencyjną.
- (59) Po trzecie, Baosteel zakwestionowało również wartość odniesienia przyjętą w GTA w odniesieniu do „elementów wyciskanych z aluminium”.
- (60) Po przeanalizowaniu produktu faktycznie wykorzystywanego przez Baosteel stwierdzono, że surowcem wykorzystywanym w procesie wytopu konwertorowego i rafinacji był złom aluminium, a nie „elementy wyciskane z aluminium”. W przypadku tego surowca Komisja postanowiła zatem zastąpić wartość odniesienia przyjętą w GTA ceną odpadów i złomu aluminium (7602 00). Niezniekształconą cenę referencyjną złomu aluminium ustalono na poziomie 15 132 CNY/t.
- (61) Ponadto Baosteel zakwestionowało zastosowanie przyjętej w GTA wartości odniesienia w odniesieniu do sproszkowanej rudy żelaza. Zdaniem przedsiębiorstwa Baosteel zdecydowaną większość tego surowca przywożono z krajów o gospodarce rynkowej (głównie z Australii i Brazylii) po cenach wyrażonych w USD. W związku z tym Baosteel wystąpiło do Komisji o zastosowanie rzeczywistej ceny importowej zgłoszonej przez Baosteel zamiast ceny referencyjnej.
- (62) Odnosząc się do tej kwestii, Komisja zwróciła uwagę, że Baosteel nie dokonywało przywozu bezpośrednio, lecz za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa mającego siedzibę w Hongkongu, oraz że nie przedstawiło odpowiednich wystarczających dowodów – zgodnie z wymogami określonymi w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego – pozwalających Komisji na wyciągnięcie jednoznacznego wniosku, że na ostateczną cenę nabycia surowca przez Baosteel nie miały wpływu stosunki między powiązаныmi przedsiębiorstwami ani występowanie w Chinach znaczących zakłóceń. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (63) Komisja wykorzystała zatem do ostatecznego określenia wartości normalnej w przypadku Baosteel wartości odniesienia określone w motywach 93–102 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, z wyjątkiem dwóch surowców, zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi powyżej w motywach 58 i 60.
- (64) W ten sposób Komisja skonstruowała wartość normalną dla poszczególnych rodzajów produktów na podstawie ceny *ex-works*. Metodę obliczania wartości normalnej przedstawiono w motywach 103–109 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych; wobec braku uwag zostaje ona niniejszym potwierdzona.

3.1.5. Cena eksportowa

- (65) Szczegóły dotyczące obliczania ceny eksportowej przedstawiono w motywach 110 i 111 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Wobec braku uwag w odniesieniu do niniejszej sekcji Komisja potwierdziła swoje tymczasowe wnioski.

(*) Zastosowano cenę CFR porty włoskiej. Była to jedyna cena CFR dostępna w przypadku tego produktu w bazie danych Metal Bulletin.

3.1.6. Porównanie

- (66) Szczegóły dotyczące porównania wartości normalnej i ceny eksportowej przedstawiono w motywach 112 i 113 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Wobec braku uwag w odniesieniu do niniejszej sekcji Komisja potwierdziła swoje tymczasowe wnioski.

3.1.7. Margines dumpingu

- (67) Wobec braku argumentów dotyczących metodyki obliczania marginesu dumpingu niniejszym potwierdza się informacje przedstawione w motywie 114 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Jak wyjaśniono w motywach 116 i 117 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w odniesieniu do przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą Komisja dokonała obliczenia średnich ważonych marginesów dumpingu obu objętych próbą producentów eksportujących. W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących w Chinach Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ poziom współpracy w omawianej sprawie był niski, Komisja uznała za stosowne ustalenie rezydualnego marginesu dumpingu dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw na poziomie najwyższego marginesu dumpingu ustalonego dla rodzajów produktów sprzedawanych w reprezentatywnych ilościach przez objętego próbą współpracującego producenta eksportującego, którego margines dumpingu był najwyższy.
- (68) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Baoshan Iron & Steel Co., Ltd.	30,7 %
Handan Jintai Packing Material Co., Ltd.	53,9 %
Przedsiębiorstwa współpracujące	34,6 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	77,9 %

3.2. Brazylia

- (69) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Komisja otrzymała od współpracującego producenta eksportującego, CSN, uwagi pisemne dotyczące tymczasowych ustaleń w zakresie dumpingu.

3.2.1. Wartość normalna

- (70) Szczegóły dotyczące metody obliczania wartości normalnej przedstawiono w motywach 119–127 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Wobec braku uwag w odniesieniu do niniejszej sekcji Komisja potwierdziła swoje tymczasowe wnioski.

3.2.2. Cena eksportowa

- (71) Szczegóły dotyczące obliczania ceny eksportowej przedstawiono w motywie 128 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Wobec braku uwag w odniesieniu do niniejszej sekcji Komisja potwierdziła swoje tymczasowe wnioski.

3.2.3. Porównanie

- (72) Szczegóły dotyczące porównania wartości normalnej i ceny eksportowej przedstawiono w motywach 129 i 130 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (73) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń producent eksportujący – CSN – podniósł, że w udzielonej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu podkreślił, iż Komisja powinna wziąć pod uwagę kwestie jakości, że wskazał takie kwestie w swoich danych dotyczących sprzedaży krajowej i eksportowej oraz że przedstawił dalsze dowody w tym zakresie podczas zdalnych kontroli krzyżowych. CSN zwrócił się zatem do Komisji o uwzględnienie w obliczeniach dumpingu różnic w jakości, ponieważ różnice te mają wpływ na porównywalność cen.

- (74) Komisja uznała, że chociaż CSN istotnie dostarczył informacje dotyczące różnic w jakości produktu objętego dochodzeniem, nie wystąpił o dostosowanie na tej podstawie ani w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, ani podczas zdalnej kontroli krzyżowej. Jednakże w świetle argumentu przedstawionego po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Komisja ponownie zbadała dostarczone informacje dotyczące różnic w jakości. Poza wnioskiem o uwzględnienie różnic w jakości po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CSN nie przekazał żadnych dodatkowych informacji ani danych.
- (75) Różnica w jakości produktu objętego postępowaniem, w tym przypadku wyrobów ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem pierwszej i drugiej jakości, wynika z właściwości fizycznych produktu. Wyroby ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem drugiej jakości posiadają pewne wady lub usterki, które mogą uniemożliwić wykorzystanie tych wyrobów w zastosowaniu, na potrzeby którego zostały wyprodukowane. Jak wyjaśnił CSN w trakcie procesu uzupełniania braków i zdalnej kontroli krzyżowej, takie wyroby ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem drugiej jakości są sprzedawane przez CSN klientom z państw trzecich luzem w postępowaniu o charakterze przetargu na niewielką skalę, w ramach którego produkt jest sprzedawany oferentowi, który złożył najwyższą ofertę.
- (76) Art. 2 ust. 10 lit. a) rozporządzenia podstawowego stanowi, co następuje: „Dokonuje się dostosowania ze względu na różnice w cechach fizycznych produktów. Wysokość dostosowań wynika z obiektywnej oceny wartości rynkowej tej różnicy”.
- (77) Komisja uznała, że CSN nie przedstawił obiektywnej oceny wartości rynkowej tej różnicy. W odpowiedzi na jedno z pytań Komisji w trakcie procesu uzupełniania braków CSN wspomniał, że druga jakość wyrobów ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem jest zazwyczaj o pewien procent niższa od pierwszej jakości. Jednakże podczas badania danych dostarczonych przez przedsiębiorstwo w odniesieniu do poszczególnych rodzajów produktów, zarówno w przypadku sprzedaży eksportowej, jak i krajowej, stwierdzono, że dokonanie takiego uogólnienia w odniesieniu do różnicy cen nie jest możliwe.
- (78) Po pierwsze, wyroby drugiej jakości nie zawsze były tańsze od wyrobów pierwszej jakości. W okresie objętym dochodzeniem różnica w cenie między wyrobami pierwszej i drugiej jakości przyjmowała zarówno ujemne, jak i dodatnie wartości dwucyfrowe w ujęciu procentowym. Taki stan rzeczy dotyczył całego okresu objętego dochodzeniem, natomiast różnice były jeszcze większe w przypadku analizy prowadzonej w ujęciu miesięcznym.
- (79) Po drugie, różnica w cenie pomiędzy wyrobami obu klas jakości mogła być różna w poszczególnych miesiącach. Na przykład w przypadku pewnego konkretnego rodzaju produktu Komisja zauważyła, że produkt pierwszej jakości był istotnie nieco droższy od produktu drugiej jakości w jednym miesiącu, ale zaledwie kilka miesięcy wcześniej był znacznie tańszy od produktu drugiej jakości.
- (80) Z analizy wynikało, że zmiany cen występowały w skali miesiąca, przy czym różnica cen między wyrobami ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem pierwszej i drugiej jakości mogła być dodatnia albo ujemna, w zależności od miesiąca. W przypadku sprzedaży unijnej było to najprawdopodobniej spowodowane postępowaniem o charakterze przetargu na sprzedaż wyrobów drugiej jakości, o którym mowa w motywie 75, w przypadku którego ustalanie cen wyrobów drugiej jakości nie zależało od cen wyrobów pierwszej jakości, ale raczej od podaży i popytu w czasie konkretnego przetargu na wyroby drugiej jakości. Znalazło to potwierdzenie w oświadczeniach złożonych przez CSN podczas zdalnej kontroli krzyżowej.
- (81) Ponieważ (i) różnice cenowe między wyrobami pierwszej a drugiej jakości były niespójne i zmienne, (ii) nie odzwierciedlały ogólnej różnicy cen wspomnianej przez CSN w odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków oraz (iii) CSN nie przedstawiło żadnych nowych dowodów na poparcie swojego argumentu, Komisja uznała, że nie wykazano ani nie można ocenić wartości rynkowej tej różnicy zgodnie z wymogami określonymi w art. 2 ust. 10 lit. a). Komisja odrzuciła zatem wniosek CSN o dostosowanie ze względu na różnice jakościowe.

3.2.4. Margines dumpingu

- (82) Wobec braku uznanych argumentów dotyczących obliczania marginesu dumpingu niniejszym potwierdza się informacje przedstawione w motywie 133 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (83) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Companhia Siderúrgica Nacional	66,8 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	66,8 %

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (84) Jak wyjaśniła Komisja w motywie 135 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, ponieważ dane dotyczące oceny szkody pochodziły w głównej mierze od trzech objętych próbą producentów unijnych, z których dwóch należy do tej samej grupy, wszystkie dane liczbowe podano w formie zindeksowanej lub jako przedziały w celu ochrony poufności dostarczonych danych.
- (85) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CISA stwierdziło, że przedstawienie wskaźników gospodarczych w formie przedziałów – zwłaszcza wskaźników dotyczących konsumpcji w Unii i obejmujących dane Eurostatu dotyczące eksporterów zagranicznych w odniesieniu do tabel 1 i 4 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych – uniemożliwia mu przedstawienie konstruktywnych uwag na temat tych wskaźników, i zwróciło się do Komisji o dostarczenie dokładnych danych. CISA argumentowało ponadto, że biorąc pod uwagę, iż jest czterech producentów unijnych, którzy reprezentują trzy niezależne grupy producentów unijnych, nie zachodzi niebezpieczeństwo, że zainteresowane strony będą w stanie odtworzyć informacje dotyczące producentów unijnych.
- (86) W tym zakresie, jak wyjaśniono w motywach 31 i 135 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dane dotyczące oceny szkody pochodziły w głównej mierze od trzech objętych próbą producentów unijnych, z których dwóch należy do tej samej grupy. Z tego powodu wszystkie dane liczbowe podano w formie zindeksowanej lub jako przedziały w celu ochrony poufności dostarczonych danych. Ponadto, mimo że jest czterech producentów unijnych reprezentujących trzy grupy producentów unijnych, dwie z tych grup są powiązane, ponieważ ArcelorMittal ma udziały w Acciaierie d'Italia⁽¹⁰⁾. Dlatego też Komisja uznała, że należy zapewnić ochronę poufności przekazywanych danych, a co za tym idzie – stosować zakresy.
- (87) Komisja oceniła, że również dane dotyczące konsumpcji w Unii oraz dane dotyczące przywozu i udziału w rynku zawarte w tabelach 1 i 4 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych należy przedstawić w postaci przedziałów, ponieważ liczby bezwzględne umożliwiłyby obliczenie całkowitej sprzedaży i udziału w rynku producentów unijnych, a tym samym ujawnienie poufnych informacji handlowych dotyczących poszczególnych producentów unijnych. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (88) Potwierdza się zatem informacje przedstawione w motywach 134–139 oraz 144–146 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (89) Wobec braku uwag dotyczących konsumpcji w Unii motywy 137–139 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

4.3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

4.3.1. Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (90) Wobec braku uwag dotyczących łącznej oceny skutków przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 140–143 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.3.2. Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (91) Rząd Brazylii twierdził, że zgodnie z porozumieniem antydumpingowym podstawowymi parametrami do przeprowadzenia badania podjęcia cenowego są ceny produktów przywożonych po cenach dumpingowych i ceny produktu podobnego w całym państwie członkowskim przywozu oraz że w art. 3 ust. 1 i 2 porozumienia antydumpingowego ani w żadnym innym postanowieniu porozumienia nie ma podstaw do wyłączenia przywozu od przedsiębiorstw nienależących do próby producentów/eksporterów z uwagi na to, że przywóz ten uznaje się za dokonywany po cenach dumpingowych. Analogicznie, zdaniem rządu Brazylii, w przypadku analizy podjęcia cenowego żadne postanowienie porozumienia antydumpingowego nie upoważnia do wyłączenia transakcji między powiązаныmi stronami lub innych rodzajów sprzedaży, które nie są uważane za dokonywane w zwykłym obrocie handlowym, w celu obliczenia ceny produktu podobnego w państwie członkowskim przywozu. Rząd Brazylii powołał się w tym względzie na decyzje zespołów orzekających w sprawach „WE – Elementy złączne (Chiny)” i „Maroko – Ostateczne środki antydumpingowe na przywóz zeszytów (Tunezja)”.

⁽¹⁰⁾ <https://corporate.arcelormittal.com/media/press-releases/arcelormittal-completes-investment-agreement-with-italia> (dostęp 28 sierpnia 2022 r.).

- (92) Ponadto rząd Brazylii argumentował, że treść motywu 151 ⁽¹¹⁾ rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych sugeruje, że analiza podcięcia cenowego została przeprowadzona dla każdego kraju z osobna w odniesieniu do Chin i Brazylii, chociaż zgodnie z motywem 33 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, „Komisja postanowiła skumulować przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, do celów analizy opisanej w powyższych motywach”. W rozumieniu rządu Brazylii po skumulowaniu przywozu w celu analizy szkody należy zastosować tę samą procedurę w odniesieniu do wszystkich badań wymaganych na mocy art. 3 porozumienia antydumpingowego, w tym badania efektów cenowych, i powołał się w tym względzie na decyzję zespołu orzekającego w sprawie „WE – Łączniki rur lub przewodów rurowych”.
- (93) Rząd Brazylii zwrócił się do Komisji o wyjaśnienie, czy jego rozumienie faktów związanych z dochodzeniem jest prawidłowe, a jeśli tak, o dokonanie następującego dostosowania w obliczeniach:
- uwzględnienie ceny całej sprzedaży produktu podobnego przez producentów unijnych, w tym transakcji między powiązаныmi stronami,
 - uwzględnienie całego przywozu produktu objętego dochodzeniem z Chin i Brazylii, niezależnie od próby producentów/eksporterów wyłonionej na podstawie art. 6.10 porozumienia antydumpingowego, oraz
 - skumulowanie przywozu ze wszystkich badanych miejsc pochodzenia (Chiny i Brazylia) przy ocenie wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na ceny produktów podobnych na rynku krajowym.
- (94) Komisja podkreśliła, że, jak określono w motywach 186 i 194 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, ceny przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem zostały poważnie stłumione przez przywóz towarów po cenach dumpingowych zarówno z Brazylii, jak i z Chin, co doprowadziło do rosnących strat finansowych w okresie badanym. Z kolei rząd Brazylii skupił się w swojej argumentacji na innym standardzie porównywania cen, tj. podcięcia cenowym (zob. motywy 91–92). Komisja pozostała zatem przy opinii, że ceny na rynku Unii były tłumione od 2018 r. do końca okresu objętego dochodzeniem. Nawet jeśli argumenty rządu Brazylii miały dotyczyć tłumienia cen, w aktach brak jest informacji świadczących o tym, że ceny producentów unijnych nieobjętych próbą znacznie się różnią od cen producentów objętych próbą, w związku z czym wnioski dotyczące tłumienia cen byłyby inne. W praktyce już porównanie cen importowych i cen unijnych w tabelach 5 i 6 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych pokazuje, że ceny importowe były niższe od cen unijnych (zob. motyw 149 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych). W ramach analizy efektów cenowych Komisja uwzględniła zatem efekty cenowe całego przywozu w odniesieniu do całej sprzedaży przemysłu Unii. Komisja zauważyła, że dobór próby jest, tak czy inaczej, określony w rozporządzeniu podstawowym oraz w odpowiednich postanowieniach porozumienia antydumpingowego WTO w przypadku dużej liczby stron, a zatem dochodzenie może zostać ograniczone do racjonalnej liczby reprezentatywnych stron w celu uzyskania reprezentatywnych ustaleń. Orzecznictwo przytoczone przez rząd Brazylii nie uzasadnia twierdzenia, że reprezentatywnych ustaleń poczynionych w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą nie można wykorzystać do wyciągnięcia wniosków dotyczących pozostałej części sprzedaży i przywozu. W związku z tym powyższe argumenty rządu Brazylii zostały odrzucone.
- (95) W odniesieniu do argumentów dotyczących podcięcia cenowego oraz zbioru sprzedaży przemysłu Unii wykorzystanego do obliczeń podcięcia cenowego Komisja potwierdziła, że przywóz wyrobów ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem dokonany przez producentów eksportujących objętych próbą porównano wyłącznie ze sprzedażą przemysłu Unii tego samego rodzaju produktu. W tym celu Komisja obliczyła podcięcie cenowe w odniesieniu do całego przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, i przeprowadziła zbiorczą analizę efektów cenowych. W rezultacie uzyskano podcięcie cenowe wynoszące od 1,9 % do 21,8 %, czyli średnią ważoną dla obu krajów wynoszącą 11,2 %.
- (96) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Brazylii powtórzył argument, że Komisja powinna była uwzględnić transakcje sprzedaży między powiązаныmi stronami. Rząd Brazylii twierdził również, że sprzedaż nieobjętych próbą producentów unijnych i producentów eksportujących powinna być również zostać uwzględniona przy dokonywaniu obliczeń podcięcia cenowego i zaniżania cen. Rząd Brazylii powołał się na sprawozdanie zespołu orzekającego, który odrzucił metodę zastosowaną przez organ prowadzący dochodzenie do konstruowania cen przemysłu krajowego na potrzeby podcięcia cenowego, ponieważ uznał, że ceny te nie zapewniają rentowności ⁽¹²⁾. Komisja nie dostrzegła znaczenia tego sprawozdania dla argumentu rządu Brazylii, że transakcje sprzedaży między powiązаныmi stronami powinny być zostać uwzględnione przy obliczaniu podcięcia cenowego. W każdym razie to sprawozdanie zespołu orzekającego nie zostało przyjęte. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 94 powyżej, Komisja była uprawniona do zastosowania kontroli wyrывkowej i wykorzystania reprezentatywnych ustaleń w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą, aby wyciągnąć wnioski dotyczące pozostałej części sprzedaży i przywozu. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument. Do celów analizy efektów cenowych przywozu towarów po cenach dumpingo-

⁽¹¹⁾ Rząd Brazylii błędnie powołał się na motywy 158 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽¹²⁾ WT/DS578/R, Maroko – Ostateczne środki antydumpingowe na przywóz zeszytów szkolnych z Tunezji, sprawozdanie zespołu orzekającego z 27 lipca 2021 r., pkt 7.207.

wych w odniesieniu do przemysłu Unii Komisja uznała, że wystarczającym wskaźnikiem jest już tłumienie cen stwierdzone w motywach 186, 188, 193, 194 i 208 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Ustalenia dotyczące tłumienia cen na poziomie makroekonomicznym zostały również potwierdzone przez ustalenia dotyczące znacznego zaniżania cen w odniesieniu do każdego objętego próbą producenta eksportującego w okresie objętym dochodzeniem. Jak określono w motywie 185, marginesy zaniżania cen wynosiły od 23,9 % do 53,2 %, czyli średnia ważona dla obu krajów wynosiła 37,7 %. Ponadto, jak wskazano w tabeli 9 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w okresie objętym dochodzeniem średnia cena sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym wynosiła [780–910] EUR/t, natomiast jednostkowy koszt produkcji wynosił [840–980] EUR/t. W rezultacie, z powodu tłumienia cen, przemysł Unii prowadził sprzedaż po cenach, które nie pokrywały nawet kosztów produkcji, nie mówiąc już o zwyczajowej marży zysku. Z tego powodu na etapie nakładania ostatecznych ceł antydumpingowych potwierdzono ustalenia dotyczące tłumienia cen przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.

- (97) Komisja zauważyła, że te jednoznaczne ustalenia dotyczące znacznego tłumienia cen są już same w sobie wystarczające z prawnego punktu widzenia, aby potwierdzić, że przywóz towarów po cenach dumpingowych spowodował znaczną szkodę dla przemysłu Unii. W tych okolicznościach nie ma wymogu prawnego dokonania odrębnej analizy i ustaleń dotyczących podcięcia cenowego, ponieważ jest to alternatywny standard analizy efektów cenowych zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W rezultacie, pomimo ustaleń dotyczących podcięcia cenowego dokonanych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, biorąc pod uwagę powyższe ustalenia dotyczące tłumienia cen, analiza i ustalenia dotyczące podcięcia cenowego nie są konieczne do ustalenia wyniku dochodzenia. Ponadto w najnowszych wyrokach Sąd potwierdził zasadność dokonanej przez Komisję analizy znacznego tłumienia cen jako narzędzia oceny efektów cenowych zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego⁽¹³⁾. W związku z tym uwagi stron dotyczące podcięcia cenowego również są bezprzedmiotowe. Tym niemniej dla pełności wyводу Komisja postanowiła odnieść się do argumentów zainteresowanych stron.
- (98) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Brazylii zakwestionował stwierdzenie Komisji, że ustalenia dotyczące podcięcia cenowego nie są konieczne do ustalenia wyniku dochodzenia, ponieważ, zdaniem rządu Brazylii, margines szkody został oparty na podcięciu cenowym. Jak wyjaśniono w sekcjach 6.1 i 6.2 poniżej i przeciwnie do twierdzenia rządu Brazylii, margines szkody nie został jednak oparty na stwierdzonym podcięciu cenowym, lecz raczej na marginesie zaniżania cen ustalonym w odniesieniu do każdego producenta eksportującego objętego próbą, z wyjątkiem Jintai, w przypadku którego margines szkody był równy stwierdzonemu marginesowi dumpingowi.
- (99) W odniesieniu do argumentu rządu Brazylii, że Komisja powinna uwzględnić cenę całej sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym, w tym w ramach transakcji między powiązаныmi stronami, Komisja zwróciła uwagę, że w prowadzonych dochodzeniach gromadzi wszystkie informacje, w tym ceny sprzedaży między powiązаныmi stronami. W tym kontekście Komisja zwraca się również do producentów unijnych o wyjaśnienie polityki ustalania cen transferowych w ramach transakcji sprzedaży z powiązаныmi stronami. Jeżeli taka sprzedaż pozostaje pod wpływem tej relacji, a stosowane ceny odbiegają od tych, jakie zostałyby ustalone w warunkach pełnej konkurencji, nie bierze się jej pod uwagę w analizie podcięcia cenowego, ponieważ otrzymane obliczenia byłyby wypaczone przez tę relację. Z kolei jeżeli sprzedaż między powiązаныmi stronami odbywa się w warunkach pełnej konkurencji i jest dokonywana na zasadach transakcji rynkowej, może być w pełni uwzględniona w obliczeniach podcięcia cenowego (pod warunkiem że nie ma dostosowań dotyczących poziomu handlu). Takie podejście jest w pełni zgodne z przepisami rozporządzenia podstawowego i orzecznictwem WTO przywoływanym przez rząd Brazylii. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (100) Baosteel podniosło kwestię proceduralną i kwestię prawa do obrony w odniesieniu do dokumentu Komisji dotyczącego ujawnienia ustaleń, w którym jednostkowe ceny sprzedaży i docelowe ceny jednostkowe przemysłu Unii, na których oparto się do celów tych obliczeń, podano w szerokich przedziałach i w tych samych przedziałach niezależnie od różnicy w cenie między produktami o różnych numerach kontrolnych, co uniemożliwiło przedsiębiorstwu przedstawienie konstruktywnych uwag. Ponieważ kwota zaniżania cen obliczana jest jako różnica między wartością CIF eksportera a ceną docelową przemysłu Unii, bez ujawnienia tej ostatniej w sposób umożliwiający jej zinterpretowanie eksporterzy nie byłoby w stanie zweryfikować dokładności obliczeń Komisji dotyczących marginesu zaniżania cen. Podobne obawy wyraziło przedsiębiorstwo Jintai.
- (101) W tym względzie Komisja wskazała, że ze względów poufności, wyjaśnionych już w motywie 86, konieczne było przedstawienie danych w postaci przedziałów. W następstwie argumentacji przedstawionej przez Baosteel Komisja skorygowała zakresy, uwzględniając różnice cenowe między produktami o różnych numerach kontrolnych.

⁽¹³⁾ Zob. wyroki Sądu z dnia 14 września 2022 r., Methanol Holdings (Trinidad)/Komisja, T-744/19, ECLI:EU:T:2022:558, pkt 100 oraz z dnia 14 września 2022 r., Nevinnomysskiy Azot i NAK „Azot”/Komisja, T-865/19, ECLI:EU:T:2022:559, pkt 195 oraz 261–268.

- (102) Ponadto Baosteel zwróciło się do Komisji o wyjaśnienie, czy dokonała ona porównania cen na tym samym poziomie handlu. W szczególności Baosteel twierdziło, że skoro po stronie eksportera Komisja odliczyła koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski powiązanych przedsiębiorstw handlowych, to musi postąpić analogicznie po stronie producenta unijnego, jeżeli faktycznie sprzedaje on produkt objęty postępowaniem za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych na rynku unijnym.
- (103) Jintai również twierdziło, że przy obliczaniu marginesu podcięcia Komisja nie dokonała porównania cen na tym samym poziomie handlu. Zdaniem przedsiębiorstwa Jintai, dokonując – w celu porównania cen stosowanych przy obliczaniu szkody – zrównania cen stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych w ramach ich bezpośredniej sprzedaży na rzecz niezależnych nabywców z cenami stosowanymi przez podmioty sprzedające powiązane z tymi producentami na rzecz takich nabywców, Komisja uwzględniła w odniesieniu do tego produktu cenę podwyższoną, a w konsekwencji niekorzystną dla przedsiębiorstwa Jintai. Innymi słowy, uwzględniając w odniesieniu do cen objętych próbą producentów unijnych pewne elementy, które dotyczą innego poziomu handlu niż poziom, który Komisja wykorzystwała do celów porównania (*ex-works*), Komisja nie dokonała obiektywnego porównania przy obliczaniu marginesu podcięcia cenowego przedsiębiorstwa Jintai. Jintai twierdziło, że jeżeli prawidłowe i właściwe porównanie zostanie przeprowadzone na tym samym poziomie handlu, jego margines podcięcia cenowego wynosiłby prawdopodobnie znacznie poniżej 0 %. W związku z tym Jintai zwróciło się do Komisji o dokonanie właściwego i obiektywnego porównania poziomu handlu w celu ustalenia prawidłowego marginesu „zawyżania” cen Jintai, powołując się w tym względzie na wyroki Sądu w sprawach *Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja* ⁽¹⁴⁾ i *Giant Electric Vehicle Kunshan/Komisja* ⁽¹⁵⁾.
- (104) Komisja po pierwsze zauważyła, że analizę dotyczącą podcięcia cenowego uzupełniają odrębne ustalenia dotyczące tłumienia cen, wyszczególnione w motywach 185, 186 i 194 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Te ustalenia dotyczące znacznego tłumienia cen są już wystarczające z prawnego punktu widzenia, aby wykazać negatywny wpływ na ceny stosowane przez przemysł Unii, jak wyjaśniono w motywie 97. Niemniej, jak wyjaśniono w tym motywie, dla pełności wyводу Komisja odniosła się do argumentów dotyczących podcięcia cenowego.
- (105) W odniesieniu do argumentu Baosteel dotyczącego dostosowania z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków powiązanych przedsiębiorstw handlowych producentów unijnych Komisja potwierdziła, że w swoich obliczeniach dotyczących podcięcia cenowego nie dokonała takiego dostosowania. Jak wskazano w motywach 150 i 151 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja dokonała szeregu innych dostosowań, aby zapewnić obiektywne porównanie na tym samym poziomie handlu. W rezultacie ceny przemysłu Unii zostały sprowadzone do poziomu cen *ex-works*, a ceny importowe producentów eksportujących – do poziomu CIF na granicy Unii ⁽¹⁶⁾. Komisja przeprowadziła jednak symulację, obliczając podcięcie cenowe zarówno przy zastosowaniu art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, jak i bez jego zastosowania, przez analogię do sprzedaży Baosteel, i ustaliła, że w obu przypadkach podcięcie cenowe w przypadku Baosteel było znaczne i wynosiło co najmniej 7,5 %. W związku z tym, wbrew twierdzeniu Baosteel, nawet przy braku odliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków powiązanych przedsiębiorstw handlowych Baosteel na podstawie art. 2 ust. 9 stwierdzono znaczne podcięcie cenowe.
- (106) W odniesieniu do przedsiębiorstwa Jintai Komisja wskazała, że ponieważ ten producent eksportujący nie dokonywał wywozu produktu objętego dochodzeniem za pośrednictwem powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą, jego cena eksportowa nie została dostosowana poprzez zastosowanie przez analogię art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W przedmiotowej sprawie Komisja również nie uznała za właściwe dostosowania sprzedaży producentów unijnych. Komisja zwróciła uwagę, że w celu zapewnienia symetrii w porównaniu cen odpowiednie ceny powinny zawierać w miarę możliwości te same elementy, a także odzwierciedlać w miarę możliwości ten sam poziom handlu. W przypadku pierwszego aspektu, cena eksportowa Jintai odzwierciedlała bezpośrednią sprzedaż przez chiński podmiot prawny na rzecz niezależnych klientów w Unii. W Unii jeden z producentów objętych próbą prowadził bezpośrednią sprzedaż na rzecz odbiorców końcowych, a jego cena uwzględniała te same elementy, co cena Jintai. Pozostali dwaj objęci próbą producenci unijni należeli do grupy Arcelor Mittal. Żadne z producentów nie prowadził sprzedaży bezpośredniej towarów pochodzących od podmiotów zajmujących się produkcją; prowadzili oni natomiast sprzedaż za pośrednictwem powiązanych podmiotów. Komisja ustaliła, że podmioty zajmujące się produkcją nie posiadały własnej struktury sprzedaży, lecz przy prowadzeniu sprzedaży musiały korzystać

⁽¹⁴⁾ Wyrok Sądu z dnia 10 kwietnia 2019 r., *Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja*, T-301/16, EU:T:2019:234, pkt 184.

⁽¹⁵⁾ Wyrok Sądu z dnia 27 kwietnia 2022 r., *Giant Electric Vehicle Kunshan/Komisja*, T-242/19, EU:T:2022:259, pkt 89 i 90.

⁽¹⁶⁾ Z uwzględnieniem opłat celnych i kosztów ponoszonych po przywozie, a także dostosowań z tytułu upustów i rabatów.

z powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą. Innymi słowy, koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem były podzielone między podmioty zajmujące się produkcją, które ponosiły jedynie koszty produkcji, natomiast powiązane podmioty zajmujące się sprzedażą, mające siedziby w różnych państwach członkowskich, ponosiły koszty sprzedaży i marketingu. Podmiot zajmujący się produkcją nie ponosił żadnych kosztów sprzedaży, a dział sprzedaży Arcelor Mittal stanowiły wyłącznie podmioty zajmujące się sprzedażą będące odrębnymi podmiotami prawnymi. W przypadku sprzedaży na rzecz klientów unijnych koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski ze sprzedaży towarów grupy Arcelor Mittal przypadały powiązonym podmiotom zajmującym się sprzedażą. Aby zapewnić obiektywne porównanie, Komisja wzięła pod uwagę cenę podmiotu zajmującego się sprzedażą na rzecz klientów unijnych, ponieważ cena ta uwzględniała te same koszty produkcji i marketingu co koszty uwzględnione w cenie eksportowej Jintai, które to przedsiębiorstwo prowadziło zarówno produkcję, jak i sprzedaż za pośrednictwem jednego podmiotu, podobnie jak inny objęty próbą producent unijny. Nieuwzględnienie ceny podmiotu zajmującego się sprzedażą towarów powiązanego z grupą Arcelor Mittal spowodowałoby zniżenie ceny rzeczywistej, ponieważ nie odzwierciedlałaby ona niezbędnych kosztów poniesionych przez podmiot w związku ze sprzedażą na rzecz niezależnych klientów w Unii. Podmioty zajmujące się sprzedażą powiązane z przemysłem Unii z jednej strony i z przedsiębiorstwem Jintai z drugiej strony pełniły podobne funkcje w zakresie sprzedaży, ponieważ w obu przypadkach muszą: 1) znaleźć klientów w Unii, 2) podpisać umowy sprzedaży oraz 3) zapewnić dostawy i płatności faktur itp. W związku z tym, zgodnie z wyrokami w sprawach Hansol⁽¹⁷⁾, CRIA i CCCMC⁽¹⁸⁾ oraz Giant Electric Vehicles⁽¹⁹⁾, to porównanie cen odzwierciedlało odpowiednie realia gospodarcze i odpowiednie role odgrywane przez poszczególne podmioty zarówno po stronie wywozu, jak i po stronie UE, a także w punkcie, w którym obie grupy podmiotów konkurują na rynku unijnym.

- (107) Niemniej nawet zakładając, że uwzględnienie wniosku Jintai (mianowicie, że Komisja dokonała dostosowania sprzedaży przemysłu Unii na potrzeby obliczenia podcięcia cenowego poprzez zastosowanie przez analogię art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego) wykazałoby brak podcięcia cenowego w odniesieniu do tego producenta eksportującego, nie zmieniłoby to ogólnego ustalenia Komisji dotyczącego podcięcia cenowego w odniesieniu do Chin i obu państw, których dotyczy postępowanie. Wywóz dokonywany przez przedsiębiorstwo Jintai do Unii stanowi bowiem jedynie 6,3 % całkowitego wywozu do Unii i jedynie 11,6 % wywozu dokonywanego przez podmioty objęte próbą. Tak więc, nawet jeśli nie dochodzi do podcięcia cenowego w odniesieniu do wywozu dokonywanego przez Jintai, ustalenia dotyczące podcięcia cenowego zostałyby potwierdzone na podstawie danych dotyczących innego objętego próbą producenta eksportującego zarówno w przypadku Chin, jak i obu państw, których dotyczy postępowanie. Podobnie wszelkie ustalenia dotyczące poziomu podcięcia cenowego w przypadku przedsiębiorstwa Jintai nie miałyby wpływu na ustalenia Komisji dotyczące tłumienia cen, jak już podkreślono w motywach 97 i 104. Ceny przedsiębiorstwa Jintai charakteryzowały się bowiem wysokim poziomem zniżania cen (zob. motyw 185).

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

- (108) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CISA zwróciło się z zapytaniem, czy dane dotyczące wskaźników makroekonomicznych obejmują dane dotyczące Acciaierie d'Italia. Komisja odpowiedziała twierdząco.
- (109) W związku z tym motywy 153–157 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

- (110) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CISA zwróciło się do Komisji o potwierdzenie, czy zapewniła ona, by wszyscy producenci, w tym Acciaierie d'Italia, zostali faktycznie uwzględnieni w odpowiednich zestawach danych dotyczących wskaźników makroekonomicznych, i wskazało, że sama Acciaierie d'Italia odpowiada za [5–15] % całkowitej produkcji i sprzedaży produktu objętego postępowaniem w Unii, co przekracza poziom nieznaczący.
- (111) W tej kwestii Komisja potwierdziła, że dane dotyczące Acciaierie d'Italia zostały uwzględnione we wskaźnikach makroekonomicznych.

⁽¹⁷⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 maja 2022 r., Komisja/Hansol Paper, C-260/20 P, ECLI:EU:C:2022:370, pkt 95–114.

⁽¹⁸⁾ Wyrok Sądu z dnia 4 maja 2022 r., China Rubber Industry Association (CRIA) i China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC)/Komisja Europejska, ECLI:EU:T:2022:266, pkt 139–140.

⁽¹⁹⁾ Zob. przypis 15 wyżej.

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (112) Wobec braku uwag dotyczących produkcji, mocy produkcyjnych i ich wykorzystania potwierdzono ustalenia w motywach 158–160 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (113) Wobec braku uwag dotyczących wielkości sprzedaży i udziału w rynku potwierdzono informacje przedstawione w motywach 161 i 162 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.2.3. Zatrudnienie i wydajność

- (114) Wobec braku uwag dotyczących zatrudnienia i wydajności potwierdzono informacje przedstawione w motywach 163 i 164 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.2.4. Wzrost

- (115) Wobec braku uwag dotyczących wzrostu potwierdzono informacje przedstawione w motywach 165–167 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (116) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń rząd Brazylii stwierdził, że w przeprowadzonej ocenie wielkości marginesu dumpingu Komisja po prostu powtórzyła wnioski wyciągnięte już w ramach innych badań. Na przykład wniosek, że marginesy dumpingu są powyżej progu *de minimis*, jest już wyrażony w motywie 141 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, dotyczącym oceny kumulacji przywozu i można go wyciągnąć z samego faktu zastosowania środków tymczasowych. Ponadto analizę wielkości i ceny przywozu towarów po cenach dumpingowych przeprowadzono na podstawie art. 3.1, 3.2 i 3.5 porozumienia antydumpingowego i została ona opisana w motywach 144–152 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Nie przeprowadzono zatem szczegółowej analizy dotyczącej wielkości marginesu dumpingu. Z tego względu Rząd Brazylii wystąpił do Komisji o przeanalizowanie tego czynnika w sposób niezależny od innych wskaźników zawartych w art. 3 porozumienia antydumpingowego.
- (117) W odniesieniu do tego zagadnienia Komisja zauważyła, że rozważenie wielkości marginesu dumpingu polega na zbadaniu, czy, biorąc pod uwagę wielkość i cenę przywozu towarów po cenach dumpingowych, jego wpływ na przemysł Unii nie może być uznany za nieznaczny.
- (118) Komisja zwróciła uwagę, że wszystkie marginesy dumpingu znacznie przekraczały poziom *de minimis*. Wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, była znaczna w okresie badanym i w okresie objętym dochodzeniem, natomiast ceny przywozu towarów po cenach dumpingowych spowodowały podcięcie cenowe i tłumienie cen przemysłu Unii. Dlatego też, biorąc pod uwagę wielkość i cenę przywozu towarów po cenach dumpingowych, wpływ rzeczywistych marginesów dumpingu nie może być uznany za nieznaczny, a wręcz był znaczny, jak stwierdziła Komisja w motywie 168 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (119) Z tego powodu potwierdzono informacje przedstawione w motywach 168 i 169 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (120) Wobec braku uwag dotyczących cen i czynników wpływających na ceny potwierdzono informacje przedstawione w motywach 170–172 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (121) Wobec braku uwag dotyczących kosztów pracy potwierdzono informacje przedstawione w motywach 173 i 174 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.3.3. Zapasy

- (122) Wobec braku uwag dotyczących zapasów potwierdzono informacje przedstawione w motywach 175 i 176 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (123) Wobec braku uwag dotyczących rentowności, przepływów środków pieniężnych, inwestycji, zwrotu z inwestycji i zdolności do pozyskania kapitału, potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 177–182 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4.4. Wnioski dotyczące szkody

- (124) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CISA i Eviosys wystąpiły z argumentem, że przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody, a wszelkie negatywne skutki gospodarcze, których doświadczył, były w rzeczywistości spowodowane innymi czynnikami, takimi jak wpływ pandemii COVID-19. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA powtórzyło te argumenty.
- (125) Po pierwsze, CISA i Eviosys wskazały na fakt, że udział przemysłu Unii w rynku w praktyce wzrósł w okresie badanym w kontekście malejącej konsumpcji w Unii.
- (126) Po drugie, w odniesieniu do wskaźników makroekonomicznych CISA zauważyło, że żaden z nich nie może prowadzić do ustalenia, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę. CISA wskazało, że poziom mocy produkcyjnych i sprzedaży krajowej był stały, na tle malejącej konsumpcji, co tłumaczy wyraźny wzrost udziałów w rynku. Ponadto w przemyśle Unii nastąpiło ewidentne zwiększenie zatrudnienia, co ponownie wskazuje na sytuację odwrotną do poniesienia istotnej szkody.
- (127) Po trzecie, w odniesieniu do wskaźników mikroekonomicznych CISA zauważyło, że unijna cena sprzedaży nie spadła między okresem badanym a okresem objętym dochodzeniem, zaś w okresie pośrednim podlegała jedynie niewielkim wahaniom. Eviosys wskazał również, że ogólnie ceny sprzedaży przemysłu Unii pozostały stabilne, i nie zgodziło się z wnioskiem Komisji, że przemysł Unii „nie był w stanie podnieść cen sprzedaży, aby pokryć zwiększone koszty produkcji” i że miało to wynikać z „presji cenowej ze strony przywozu”. W tym względzie Eviosys argumentował, że tym, co uniemożliwiło przemysłowi Unii podniesienie cen sprzedaży, był malejący popyt w okresie badanym w połączeniu ze skutkami pandemii COVID-19.
- (128) Po czwarte, CISA wskazało na zmienność danych dotyczących rentowności, mimo że udział przemysłu Unii w rynku wzrósł. W tym kontekście CISA zakwestionowało decyzję przemysłu Unii o kontynuowaniu znacznych inwestycji, mimo że konsumpcja w Unii wyraźnie nie rosła, i zwróciło się do Komisji o wyjaśnienie dokładnych wymogów prawnych, zgodnie z którymi przemysł Unii musi dokonywać inwestycji, oraz o zwrócenie uwagi na ich zasadność w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. CISA zauważyło również, że zwiększone koszty produkcji nie mają żadnego związku z wywozem z Chin, w związku z czym powinny być traktowane przez Komisję jako czynnik przełamujący związek przyczynowy.
- (129) Ponadto CISA stwierdziło, że w przeciwieństwie do poziomów rentowności podanych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych perspektywy przedmiotowego rynku są ogólnie postrzegane jako wysoce pozytywne. CISA powołało się na niektóre artykuły⁽²⁰⁾ i wskazało, że są w nich wyraźnie wymienieni wszyscy trzej producenci objęci próbą (z których dwóch należy do tej samej grupy), wskazując, że Arcelor Mittal zwiększył w ubiegłym roku sprzedaż o 44 %, a przychody kwartalne ThyssenKrupp wzrosły w grudniu 2021 r. o 39 % rok do roku.

⁽²⁰⁾ Zob. „ArcelorMittal earnings skyrocket, foresees supportive 2022 conditions”, 10 lutego 2022 r., dostępne na stronie: <https://www.kalainish.com/en/news/steel/market-reports/article-details/arcelormittal-sees-2022-market-conditions-supportive-0222>; „Thyssenkrupp cashes in on higher steel prices”, 10 lutego 2022 r., dostępne na stronie: <https://eurometal.net/thyssenkrupp-cashes-in-on-higher-steel-prices>; „EU mills lift HRC further amid cost escalation”, 10 marca 2022 r., dostępne na stronie: <https://eurometal.net/eu-mills-lift-hrc-further-amid-cost-escalation/>.

- (130) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA powtórzyło swoje twierdzenie, że Komisja powinna dokonać oceny domniemanej wysokiej rentowności osiągniętej przez Arcelor Mittal i ThyssenKrupp po okresie objętym dochodzeniem. Ponadto CISA i CANPACK twierdziły, że ceny importowe z Chin i Brazylii znacznie wzrosły po okresie objętym dochodzeniem i że powinno to zostać uwzględnione przez Komisję.
- (131) Komisja nie zgodziła się z tymi stwierdzeniami. Jak stwierdzono w motywie 183 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w okresie badanym pogorszyły się wskaźniki gospodarcze zarówno na poziomie makro-, jak i mikroekonomicznym. Mimo że wielkość sprzedaży przemysłu Unii ogólnie pozostała stabilna i zyskała pewien udział w rynku w okresie badanym, sytuacja finansowa przemysłu Unii pogorszyła się głównie z powodu wzrostu kosztów produkcji, których nie można było pokryć powiązaniem wzrostem cen sprzedaży. Znaczne tłumienie cen przez przywóz towarów po cenach dumpingowych doprowadziło do strat, począwszy od 2019 r., które dalej rosły w okresie objętym dochodzeniem. Choć w okresie badanym liczba pracowników wzrosła, wzrost ten nastąpił głównie w latach 2019 i 2020. W okresie objętym dochodzeniem w przemyśle Unii dochodziło do zwolnień pracowników.
- (132) Jak stwierdzono w motywie 187 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, rentowność, przepływy środków pieniężnych i zwrot z inwestycji znacznie się pogorszyły w okresie badanym. Miało to negatywny wpływ na zdolność przemysłu Unii do samofinansowania swojej działalności, dokonywania niezbędnych inwestycji i pozyskiwania kapitału, a tym samym wpłynęło na jego rozwój, a nawet zagroziło jego przetrwaniu.
- (133) Jeżeli chodzi o inwestycje dokonywane w celu spełnienia wymogów prawnych, Komisja wskazała, że inwestycje te dotyczą zobowiązań środowiskowych i społecznych i nie są związane ze zwiększeniem mocy produkcyjnych.
- (134) Perspektywy rynkowe, zmiany cen przywozu oraz domniemana rentowność producentów unijnych osiągnięta po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem, na które powołują się CISA i CANPACK, nie mają znaczenia dla oceny szkody poniesionej przez przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (135) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA powiązało wzrost liczby pracowników z wyjaśnieniem Komisji, że dokonane inwestycje dotyczyły norm środowiskowych i społecznych, argumentując, że takie inwestycje nie wymagałyby zwiększenia liczby pracowników. Ponadto CISA zwróciło się do Komisji o szczegółowe określenie zakresu i kwot inwestycji dokonanych przez przemysł, które były konieczne do spełnienia zobowiązań środowiskowych i społecznych.
- (136) Komisja nie powiązała wzrostu liczby pracowników z dokonanymi inwestycjami. Jak wskazano w motywie 131 powyżej, zatrudnienie rosło bowiem głównie w latach 2019 i 2020, natomiast między rokiem 2020 a okresem objętym dochodzeniem spadło o 8,9 %. Jednocześnie w okresie objętym dochodzeniem nadal rosły inwestycje. Komisja wskazała również, że nie może ujawnić dokładnego zakresu i kwoty inwestycji dokonanych przez przedsiębiorstwa objęte próbą, ponieważ są to informacje poufne. Jednakże jak już wskazano w motywie 133 powyżej, inwestycje te nie były związane ze zwiększeniem mocy produkcyjnych, lecz raczej z dostosowaniem lub zastąpieniem już istniejących mocy.
- (137) W związku z powyższym Komisja uznała, że przemysłowi unijnemu została wyrządzona istotna szkoda w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja odrzuciła argumenty zainteresowanych stron dotyczące braku istotnej szkody i potwierdziła informacje przedstawione w motywach 183–188 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (138) Argumenty dotyczące innych czynników powodujących szkodę zostały omówione w sekcji 5 poniżej.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

5.1.1. *Wielkość i udział w rynku przywozu towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie*

- (139) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CISA stwierdziło, że poziomy udziałów w rynku państw, których dotyczy postępowanie – które to udziały nigdy nie przekraczały 18 %, a następnie zmniejszyły się w okresie objętym dochodzeniem – nie mogą zostać uznane za nadmiernie wysokie.

- (140) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Jak wyjaśniono w motywie 192 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł z 13,1 % w 2018 r. do 15,4 % w okresie objętym dochodzeniem. Komisja uznała taki udział w rynku za znaczny i, w świetle ustalonych poziomów cen, mogący mieć wpływ na przemysł Unii w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument i potwierdziła informacje przedstawione w motywach 190–192 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.1.2. *Cena produktów przywożonych po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, oraz efekty cenowe*

- (141) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Eviosys stwierdził, że nie ma dowodów na istnienie presji cenowej ze strony przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz że ceny producentów unijnych najwyraźniej nie kształtowały się w sposób zbliżony do cen chińskich lub brazylijskich, co sugeruje, że te ostatnie nie miały na nie wpływu.
- (142) Jak wyjaśniono w motywie 193 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, średnie ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, były znacznie niższe od średnich cen sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym i przywóz ten podciął ceny przemysłu Unii przeciętnie o 11,2 % (średnia ważona). Znaczna wielkość przywozu po niskich cenach spowodowała obniżenie cen przemysłu Unii, który nie mógł pokryć kosztów produkcji, ponosząc tym samym straty.
- (143) Ponadto niezależnie od tego, czy ceny przemysłu Unii kształtowały się w sposób zbliżony do cen chińskich i brazylijskich czy nie, jasne jest, że przywóz po niskich cenach z państw, których dotyczy postępowanie, tłumił ceny przemysłu Unii, a zatem miał negatywny wpływ na ceny. Istnienie tłumienia cen jest wystarczające w kontekście analizy efektów cenowych na podstawie art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego do stwierdzenia, że dumpingowe ceny importowe miały znaczny negatywny wpływ na ceny unijne. W związku z powyższym argument ten został odrzucony i potwierdzono informacje przedstawione w motywie 193 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.1.3. *Związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii*

- (144) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Eviosys ponownie stwierdził, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, nie mógł spowodować szkody, i powtórzył, że istnieje bardzo niewielka zależność konkurencyjna między produktami sprzedawanymi przez przemysł Unii a przywozem z państw, których dotyczy postępowanie, ze względu na takie czynniki, jak niższy poziom jakości i brak przydatności do niektórych zastosowań, dłuższe terminy realizacji i wyższe koszty transportu, a także ograniczone wsparcie dla klientów, co wyjaśnia również różnice w cenach oraz fakt, że są one ogólnie niższe niż ceny sprzedaży przemysłu Unii.
- (145) Eviosys nie przedstawił jednak nowych dowodów na poparcie swoich twierdzeń. W związku z tym motywy 194–197 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

5.2. **Wpływ pozostałych czynników**

5.2.1. *Przywóz z państw trzecich*

- (146) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń rząd Brazylii zauważył, że cena niewyrządzająca szkody, obliczona we wstępnych ustaleniach, wynosi [850–990] EUR/t. Biorąc pod uwagę, że wartość ta jest wyższa niż cena importowa przywozu z miejsc pochodzenia nieobjętych dochodzeniem (822 EUR/t) oraz że wielkość przywozu z miejsc pochodzenia nieobjętych dochodzeniem jest wyższa niż w przypadku przywozu z Brazylii i Chin, Komisja powinna uwzględnić w ocenie skutki przywozu z miejsc pochodzenia nieobjętych dochodzeniem jako ewentualny inny czynnik szkody. Zatem jego szkodliwe skutki należy oddzielić i rozróżnić od tych wynikających z domniemanego przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (147) Jak wskazano w motywie 199 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wielkość przywozu z innych państw trzecich i jego udział w rynku spadły w okresie badanym odpowiednio o 23 % i 21 %, a średnia cena importowa tego przywozu pozostała zbliżona do średniej ceny sprzedaży przemysłu Unii i była znacznie wyższa od średniej ceny importowej przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. W tym kontekście oczywiste było, że wszelka istotna szkoda poniesiona przez przemysł Unii była spowodowana przywozem produktu objętego postępowaniem, który to przywóz utrzymywał ceny na niskim poziomie. Chociaż nie można wykluczyć, że po nałożeniu ceł na przywóz produktu objętego postępowaniem inne źródła przywozu byłyby przyczyną szkody poniesionej przez przemysł Unii, nie były one w oczywisty sposób przyczyną mogącą osłabić związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą odnotowaną w okresie objętym dochodzeniem.

- (148) Ponadto, w odniesieniu do średniej ceny niewyrządzającej szkody, została ona obliczona na podstawie określonego asortymentu produktów w oparciu o rzeczywisty wywóz dokonywany przez objętych próbą producentów eksportujących i porównana z ceną wraz z kosztami wyładunku przywozu od tych producentów eksportujących. Jako taka cena ta nie była bezpośrednio porównywalna ze średnimi cenami importowymi CIF.
- (149) W związku z powyższym argument ten został odrzucony i potwierdzono informacje przedstawione w motywach 198–201 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.2.2. *Pandemia COVID-19*

- (150) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CISA, Evisys i CANPACK stwierdziły, że pandemia COVID-19 i jej konsekwencje gospodarcze przełamują związek przyczynowy między przywozem a stanem przemysłu Unii. CISA argumentowało, że pandemia COVID-19 jest zasadniczo kryzysem związanym z popytem, a nie ze zwiększonym przywozem wyrządzającym szkodę przemysłowi, a jego głównym skutkiem jest zawieszenie produkcji, a w konsekwencji recesja na rynku unijnym.
- (151) Rząd Brazylii powołał się na motywy 203–205 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i stwierdził, że Komisja najwyraźniej minimalizowała skutki pandemii COVID-19 dla przemysłu Unii, uzasadniając to tym, że „pogarszanie się sytuacji przemysłu Unii rozpoczęło się jeszcze przed pandemią i trwało po wznowieniu produkcji przemysłu Unii w OD”. Rząd Brazylii jest zdania, że argument ten nie jest wystarczającym powodem do złagodzenia skutków pandemii COVID-19, ponieważ mogła ona mieć negatywny wpływ na przemysł Unii równocześnie z domniemanym przywozem towarów po cenach dumpingowych.
- (152) W tym zakresie Komisja powołała się na motyw 203 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w którym przyznała, że pandemia COVID-19 istotnie miała negatywny wpływ na przemysł Unii, zwłaszcza w 2020 r., kiedy to zakłady produkcyjne przemysłu Unii musiały zostać tymczasowo zamknięte, i że możliwe jest, że pandemia COVID-19 mogła przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł Unii. Komisja podkreśliła jednak fakt, że pogorszenie sytuacji finansowej przemysłu Unii rozpoczęło się już przed pandemią i trwało w okresie poprawy sytuacji po pandemii COVID-19, w tym w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym negatywny wpływ pandemii COVID-19 nie mógł zostać uznany za główną przyczynę szkody poniesionej przez przemysł Unii w takim stopniu, że osłabiłby on związek przyczynowy między taką szkodą a przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. W związku z tym Komisja odrzuciła te argumenty.

5.2.3. *Kształtowanie się kosztów produkcji*

- (153) Wobec braku po ujawnieniu tymczasowych ustaleń uwag dotyczących kształtowania się kosztów produkcji potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 206–209 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.2.4. *Wyniki wywozu przemysłu Unii*

- (154) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CISA wskazało, że wywóz przemysłu Unii był znaczny i w okresie objętym dochodzeniem wynosił 22 %. CISA powołało się również na tabelę 14 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, z której wynika, że wielkość wywozu przemysłu Unii spadła o 7 punktów procentowych, a ceny eksportowe spadły o 6 punktów procentowych. CISA twierdziło, że negatywne zmiany dotyczące sprzedaży eksportowej miały znaczny wpływ na ogólne wyniki gospodarcze przemysłu Unii.
- (155) CANPACK nie zgodziło się z wnioskiem Komisji, że wyniki wywozu przemysłu Unii nie były wystarczające do osłabienia związku przyczynowego, ponieważ tabela 14 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych wyraźnie wskazuje, że cena sprzedaży producentów unijnych do państw spoza Unii utrzymywała się na podobnym poziomie jak ceny wyrobów ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem pochodzących z Chin. CANPACK uznało, że argument producentów unijnych, że powodem sprzedaży poza Unią jest fakt, że przemysł Unii nie jest w stanie sprzedawać wyrobów ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem na rynku unijnym, podczas gdy użytkownicy unijni zgłaszają duży popyt na ten produkt, nie jest przekonujący.
- (156) Rząd Brazylii ocenił, że biorąc pod uwagę, iż wielkość wywozu przemysłu Unii jest wyższa niż domniemany przywóz towarów po cenach dumpingowych, wyniki wywozu nie mogą być uznane za czynnik o mniejszym znaczeniu.

(157) Jeśli chodzi o wyniki wywozu przemysłu Unii, wielkość wywozu najpierw wzrosła w latach 2019 i 2020, a następnie zmniejszyła się w okresie objętym dochodzeniem, natomiast średnie ceny eksportowe spadały od 2020 r. Zmiany te odpowiadały niewielkiemu wzrostowi sprzedaży przemysłu Unii między 2020 r. a okresem objętym dochodzeniem. Wydaje się zatem, że nieznaczne pogorszenie wyników wywozu przemysłu Unii nie ma dużego wpływu na ogólne wyniki ekonomiczne przemysłu Unii, które w tym samym okresie uległy wyraźniejszemu pogorszeniu. Ponadto dane dotyczące ujemnej rentowności w tabeli 12 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych opierają się wyłącznie na sprzedaży w UE, a zatem nie wynikają z żadnych potencjalnych strat w wywozie. W związku z tym Komisja potwierdziła swój wniosek zawarty w motywie 213 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, iż mimo że pogorszenie wyników wywozu mogło przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł Unii, pogorszenie to nie jest wystarczające, by osłabić związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a szkodą poniesioną przez przemysł Unii, biorąc pod uwagę wysoki udział sprzedaży unijnej w porównaniu ze sprzedażą eksportową. Komisja odrzuciła zatem argumenty zainteresowanych stron w tym zakresie.

5.2.5. Skutki umów rocznych

(158) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CANPACK nie zgodziło się z argumentem, że wpływ długoterminowych (rocznych) umów między dostawcami unijnymi a ich klientami z Unii na stwierdzoną szkodę poniesioną przez przemysł Unii jest ograniczony i nie może osłabić związku przyczynowego. Według CANPACK, jak wskazano w motywie 214 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, sprzedaż przemysłu Unii opiera się na umowach rocznych, w których ustala się ilości i ceny na następny rok, i które dają producentom unijnym minimalny margines (jeśli w ogóle) umożliwiający podniesienie cen sprzedaży w kontekście wzrostu cen surowców w trakcie obowiązywania umowy rocznej. Producenci unijni opierają swoje oferty na szacunkowych cenach surowców i kosztów produkcji na kolejny rok, uwzględniając ryzyko zmian (w praktyce negocjacje cen na kolejny rok odbywają się w IV kwartale roku poprzedniego).

(159) W tym względzie Komisja powołała się na motyw 208 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w którym zwrócono uwagę, że przemysł Unii nie był w stanie podnieść swoich cen sprzedaży w całym okresie badanym, który obejmuje ponad trzy lata. Ponieważ tę prawidłowość zaobserwowano w długim okresie, nie można jej tłumaczyć wyłącznie wzrostem kosztów surowców i skutkami cen stałych określonych w umowach rocznych.

(160) W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument i potwierdziła informacje przedstawione w motywach 214 i 215 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2.6. Konsumpcja

(161) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CISA i Eviosys wskazały na spadek konsumpcji jako istotny czynnik przy rozważaniu związku przyczynowego. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA potwierdziło swój argument, że spadek konsumpcji nie mógł przełamać stwierdzonego związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a stwierdzoną szkodą. CISA nie uzasadniło jednak tego twierdzenia. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

(162) Rząd Brazylii nie zgodził się z wnioskiem Komisji zawartym w motywie 218 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że nie można uznać zmniejszenia popytu na rynku o 3 % za przyczynę szkody osłabiającą związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych a stwierdzoną szkodą. Zdaniem rządu Brazylii spadek rynku również może wpływać na wielkość produkcji przemysłu krajowego i koszty stałe oraz powinien być analizowany łącznie z innymi czynnikami powodującymi takie same efekty.

(163) W tej kwestii Komisja stwierdziła w motywie 217 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że pomimo zmniejszenia popytu na rynku o 3 %, dane dotyczące sprzedaży w Unii pozostały bez zmian, co wskazuje, że przyczyną szkody poniesionej przez przemysł Unii nie był spadek wielkości spowodowany spadkiem popytu, lecz raczej tłumienie cen przez przywóz z państw, których dotyczy postępowanie. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument i potwierdziła informacje przedstawione w motywach 216–218 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (164) Wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz jego udział w rynku wzrosły w okresie badanym, podczas gdy jego ceny spadły. Zbiegło się to z pogorszeniem sytuacji gospodarczej przemysłu Unii. Komisja potwierdziła zatem, że istnieje wyraźny związek przyczynowy między tym przywozem a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (165) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń rząd Brazylii stwierdził, że Komisja nie oddzieliła i nie rozróżniła we właściwy sposób skutków wyników wywozu przemysłu Unii, spadku konsumpcji w Unii oraz skutków pandemii COVID-19 od skutków wynikających z przywozu towarów po cenach dumpingowych, powołując się przy tym na orzeczenie Organu Apelacyjnego w sprawie „Stany Zjednoczone – Stal walcowana na gorąco” (pkt 226).
- (166) Rząd Brazylii zwrócił się do Komisji o ponowną ocenę tych trzech czynników, najlepiej w ujęciu łącznym, w odniesieniu do ich wpływu na produkcję i koszty stałe przemysłu Unii oraz o oddzielenie i odróżnienie tych skutków od skutków wynikających z domniemanego przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (167) Eviosys argumentował, że przemysł Unii nie mógł podnieść cen sprzedaży w okresie badanym mimo rosnących kosztów produkcji z powodu malejącego popytu i pandemii COVID-19. Eviosys uznał, że Komisja powinna dokładniej ocenić wpływ innych czynników na sytuację gospodarczą przemysłu Unii.
- (168) CANPACK również stwierdziło, że Komisja nie doszacowała wpływu innych czynników. W szczególności CANPACK nie podzieliło stanowiska, że wpływ pandemii COVID-19 i braku surowców na rynku unijnym nie był wystarczający, aby osłabić związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (169) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA argumentowało także, że Komisja niewystarczająco odniosła się do skutków pandemii COVID-19, podczas gdy cały okres objęty dochodzeniem przypadał na najbardziej znaczące gospodarczo skutki tej pandemii. Ponadto CISA twierdziło, że inwestycje dokonane przez objętych próbą producentów unijnych same w sobie stanowią wyjaśnienie spadku rentowności, a co za tym idzie stanu przemysłu krajowego.
- (170) W tym względzie Komisja potwierdziła, jak podano w motywie 220 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że wyróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu Unii od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (171) Jeżeli chodzi o inwestycje, Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo, które dokonało największych inwestycji, miało najlepsze wyniki spośród przedsiębiorstw objętych próbą. W związku z tym nie istniał bezpośredni związek między rentownością przemysłu Unii a inwestycjami wykonanymi w okresie objętym dochodzeniem. Inwestycje były natomiast konieczne oraz wymagane przez prawo i powinna być istnieć możliwość sfinansowania ich, wraz z pełnymi kosztami, z rozsądnych zysków zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego wobec faktu, że nie miał miejsca przywóz towarów po cenach dumpingowych. W konsekwencji, roszczenie zostało odrzucone.
- (172) Komisja oceniła wpływ innych czynników, biorąc pod uwagę uwagi zainteresowanych stron, i stwierdziła, że czynniki te nie osłabiły związku przyczynowego. Czynniki takie jak pandemia COVID-19 lub roczne umowy sprzedaży z cenami stałymi na cały rok w połączeniu z malejącym popytem na stal powlekaną elektrolitycznie chromem w okresie badanym mogły bowiem mieć wpływ na wyniki przemysłu Unii. Czynniki te nie wyjaśniają jednak tłumienia cen, którego doświadczył przemysł Unii w całym okresie badanym, a w szczególności w okresie objętym dochodzeniem.
- (173) Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii zaczęła się pogarszać przed pandemią COVID-19 oraz zakłóceniem dostaw surowców. Co więcej, w normalnym konkurencyjnym środowisku przemysł Unii powinien być w stanie podnieść ceny sprzedaży w następstwie wzrostu kosztów materiałów do produkcji; w związku z tym skutek rocznych umów nie mógł stanowić wyjaśnienia faktu, że przemysł Unii nie był w stanie podnieść cen sprzedaży w całym okresie badanym, aby utrzymać rentowność.

- (174) Komisja potwierdziła zatem swoje wnioski zawarte w motywach 219–221 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

6. POZIOM ŚRODKÓW

6.1. Obliczenie marginesu zaniżania cen

- (175) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CISA stwierdziło, że – z tego co rozumie – w dostosowaniu związanym z przyszłymi kosztami środowiskowymi nie uwzględniono żadnych istniejących ani przyszłych rekompensat dla przemysłu Unii umożliwiających zrównoważenie wzrostów cen energii elektrycznej. W tym względzie Komisja potwierdziła, że w obliczeniu przyszłych kosztów środowiskowych nie uwzględniono takich rekompensat.
- (176) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CSN stwierdził, że dodatkowy przyszły koszt wynoszący [10–20] EUR/t wymieniony w motywie 228 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, który dodano do ceny niewyrządzającej szkody, miał charakter arbitralny i spekulacyjny oraz zakłócił porównywalność cen między sprzedażą w Unii i w Brazylii. CSN podkreślił, że w ramach umowy między UE a Mercosurem Brazylii podjęła poważne zobowiązania w zakresie zrównoważonego rozwoju, w szczególności w odniesieniu do wielostronnych norm pracy lub układów pracy, wielostronnych umów środowiskowych oraz handlu i zmiany klimatu. Według CSN Komisja oferuje producentom unijnym ochronę wykraczającą poza to, co jest konieczne do wyeliminowania dumpingu wyrządzającego szkodę, więc przedsiębiorstwo to zwróciło się do Komisji o niedodawanie dodatkowego przyszłego kosztu w odniesieniu do Brazylii.
- (177) Przed ujawnieniem i po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Brazylii argumentował, że w cenie niewyrządzającej szkody zawarto koszty związane z zapewnieniem zgodności z innymi umowami międzynarodowymi (takimi jak porozumienie paryskie oraz umowy podpisane pod auspicjami Międzynarodowej Organizacji Pracy), chociaż w żaden sposób nie odzwierciedlają one skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych. Ponadto rząd Brazylii argumentował, że w okresie objętym analizą szkody nigdy nie osiągnięto marży zysku na poziomie 6 % wykorzystanej do skonstruowania ceny niewyrządzającej szkody, i dodał, że wykorzystując marżę zysku na poziomie 6 % do skonstruowania ceny niewyrządzającej szkody, Komisja osiągnie więcej niż tylko zrównoważenie szkodliwych skutków domniemanego przywozu po cenach dumpingowych, co stanowi odejście od celu wyznaczonego w art. VI ust. 2 GATT z 1994 r. W związku z tym rząd Brazylii zwrócił się do Komisji o usunięcie dodatkowych kosztów z ceny niewyrządzającej szkody.
- (178) W tym względzie Komisja wskazała, że przyszłe koszty uwzględniono na podstawie art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego, bez względu na sytuację oraz wdrożenie norm środowiskowych i norm pracy w państwie trzecim lub umów dwustronnych lub wielostronnych, których stronami są poszczególne kraje. Komisja zastosowała rozporządzenie podstawowe, które dotyczy wyłącznie kosztów produkcji przemysłu Unii, w tym między innymi ewentualnych przyszłych kosztów wynikających z umów i konwencji, o których mowa w tym przepisie. W przepisie tym nie wymaga się, aby te przyszłe koszty odzwierciedlały skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych. W tym kontekście nie ma znaczenia wnioski o ocenę wdrożenia przez Brazylię podobnych umów międzynarodowych lub umowy między UE a Mercosurem (która ma dopiero wejść w życie). W związku z tym Komisja odrzuciła argument rządu Brazylii.
- (179) Komisja potwierdza zatem motywy 228–232 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (180) W celu ustalenia marginesów zaniżania cen, aby odnieść się do uwag przedsiębiorstwa Baosteel dotyczących ewentualnej asymetrii, Komisja wykorzystała w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa konstruowaną cenę eksportową ustaloną na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, stosowanego przez analogię, i porównała ją z ceną docelową przemysłu Unii, która nie obejmowała kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych podmiotów zajmujących się sprzedażą, powiązanych z przedsiębiorstwem Arcelor Mittal. Ustalona w ten sposób cenę docelową wykorzystano w obliczeniach zaniżania cen w odniesieniu do wszystkich producentów eksportujących. W związku z powyższym nie uwzględniono żadnych kosztów podmiotów zajmujących się sprzedażą powiązanych z producentami unijnymi, a w rezultacie nie występuje już żadna asymetria. Podejście, w którym nie uwzględnia się kosztów podmiotów zajmujących się sprzedażą powiązanych z producentami unijnymi, potwierdził ostatnio Sąd ⁽²¹⁾.

⁽²¹⁾ Zob. wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r., Methanol Holdings (Trinidad)/Komisja, sprawa T-744/19, ECLI:EU:T:2022:558, pkt 103.

- (181) Stosując takie samo podejście jak podejście opisane w motywie 234 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja ustaliła następnie margines zaniżania cen przez porównanie średniej ważonej ceny importowej współpracujących producentów eksportujących objętych próbą w państwach, których dotyczy postępowanie, ze średnią ważoną ceny niewyrządzającej szkody produktu podobnego sprzedawanego przez objętych próbą producentów unijnych na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF. W przypadku innych przedsiębiorstw współpracujących z Chin, nieobjętych próbą, Komisja zastosowała średnie ważne marginesy dwóch objętych próbą producentów eksportujących.
- (182) Jak przewidziano w art. 9 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego oraz biorąc pod uwagę fakt, że Komisja nie rejestrowała przywozu w okresie wcześniejszego informowania, Komisja przeanalizowała zmiany wielkości przywozu, aby ustalić, czy w ciągu czterotygodniowego okresu wcześniejszego informowania, o którym mowa w motywie 7, miał miejsce dalszy znaczny wzrost przywozu objętego dochodzeniem, a co za tym idzie – czy konieczne jest, aby przy określaniu marginesu zaniżania cen uwzględnić dodatkową szkodę spowodowaną takim wzrostem.
- (183) Jak wynika z danych zawartych w bazie danych Surveillance 2, wielkości przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie wcześniejszego informowania były o 58 % wyższe niż średnie wielkości przywozu w okresie objętym dochodzeniem w oparciu o zbadany okres czterech tygodni. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że w okresie wcześniejszego informowania miał miejsce znaczny wzrost przywozu objętego dochodzeniem.
- (184) Aby uwzględnić tę dodatkową szkodę spowodowaną wzrostem przywozu, Komisja zdecydowała się dostosować poziom usuwający szkodę na podstawie wzrostu wielkości przywozu, co uznaje się za istotny czynnik ważenia na podstawie przepisów art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym obliczyła współczynnik mnożny, dzieląc sumę wielkości przywozu z trwającego cztery tygodnie okresu wcześniejszego informowania wynoszącą 10 109 ton i z trwającego 52 tygodnie okresu objętego dochodzeniem przez wielkość przywozu w okresie objętym dochodzeniem ekstrapolowanym do 56 tygodni. Uzyskany wynik – 4,1 % – uwzględnia dodatkową szkodę spowodowaną przez dalszy wzrost przywozu. Dlatego też ostateczne marginesy szkody pomnożono przez ten czynnik.
- (185) Ostateczny margines zaniżania cen w przypadku współpracujących producentów eksportujących i wszystkich pozostałych przedsiębiorstw jest zatem następujący:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)	Ostateczny margines zaniżania cen (%)
Chińska Republika Ludowa	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd.	30,7	33,9
	Handan Jintai Packing Material Co., Ltd.	53,9	23,9
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące: GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinsplate Industry Co., Ltd.; Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd.	34,6	32,2
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	77,9	77,9
Brazylia	Companhia Siderúrgica Nacional	66,8	53,2
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	66,8	53,2

6.2. Badanie marginesu wystarczającego do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii w związku z ChRL

- (186) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Jintai odniosło się do zastosowania art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo to zakwestionowało wystąpienie zakłócenia (wykluczenie możliwości obniżki VAT), związek przyczynowy między tym zakłóceniem a cenami na rynku chińskim, jak również adekwatność cen brazylijskich wykorzystywanych jako międzynarodowe wartości odniesienia.
- (187) Po pierwsze, wystąpienie zakłócenia dotyczącego wykluczenia możliwości obniżki VAT ustalono w odniesieniu do zwojów walcowanych na gorąco (kod CN 7208 27) i zakłócenie to występowało w całym okresie objętym dochodzeniem. Informacje te są dostępne w dokumencie pt. „Taryfa celna przywózowa i wywózowa Chińskiej Republiki Ludowej”. Obniżka kwoty zwrotu lub wykluczenie możliwości zwrotu VAT stanowi jedną z sytuacji wyraźnie wymienionych w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego jako prowadzące do zakłóceń handlu surowcami.
- (188) Po drugie, Komisja przypominała, że zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego wystarczy ustalić, że nastąpiło zakłócenie (w tym przypadku wykluczenie możliwości obniżki VAT) oraz że ceny krajowych surowców chińskich są niższe od cen na reprezentatywnych rynkach międzynarodowych. Przepis ten nie zawiera żadnego zobowiązania prawnego do wykazania związku przyczynowego między tym zakłóceniem a niższymi cenami na rynku chińskim na podstawie mających zastosowanie ram prawnych.
- (189) Po trzecie, w okresie objętym dochodzeniem zaobserwowano znaczną różnicę cenową między cenami nabycia przez przedsiębiorstwo Jintai zwojów walcowanych na gorąco a brazylijskimi krajowymi cenami *ex-works* zwojów walcowanych na gorąco i cenami zwojów pochodzących z Turcji (krajowe *ex-works*) (w obu przypadkach ceny zaczerpnięte z Metal Bulletin). Jak wyjaśniono w motywie 242 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, ceny te były znacznie wyższe niż ceny materiałów do produkcji używanych przez Jintai i znajdowały się w przedziale między [10–30] % a [30–50] %.
- (190) Ponadto Komisja przeanalizowała, czy ceny tureckie i brazylijskie były odpowiednimi cenami reprezentatywnymi dla rynków międzynarodowych zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. Na wstępie Komisja zauważyła, że wobec braku przepisów szczegółowych w rozporządzeniu podstawowym dotyczących cen rzeczywistych, które należy wykorzystać, Komisja korzysta ze znacznej swobody uznania zgodnie z odnośnym orzecznictwem sądów europejskich. W odniesieniu do istoty twierdzenia Komisja zauważyła, że liczne ceny referencyjne można było znaleźć w takich źródłach jak Metal Bulletin oraz że nie była dostępna bardziej odpowiednia średnia, na przykład nie było wartości odniesienia zagregowanej według regionów, którą można było wykorzystać do celów dochodzenia. Porównując tureckie i brazylijskie ceny krajowe zwojów walcowanych na gorąco z pozostałymi kilkoma potencjalnymi międzynarodowymi wartościami odniesienia dostępnymi w Metal Bulletin, Komisja zauważyła, że niektóre były wyższe, a niektóre niższe, co potwierdza wniosek dotyczący reprezentatywności cen brazylijskich i tureckich jako odpowiedniej międzynarodowej wartości odniesienia. Komisja zauważyła również, że przedmiotem obrotu w Brazylii były bardzo znaczące ilości zwojów walcowanych na gorąco.
- (191) Jintai stwierdziło również, że brazylijskie ceny krajowe zwojów walcowanych na gorąco zostały zakłócone przez pandemię COVID. W tym celu Jintai porównało ceny zwojów walcowanych na gorąco w Brazylii i w Chinach. Komisja nie mogła jednak uwzględnić tego porównania, gdyż – jak ustalono w motywie 75 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i potwierdzono w motywie 46 powyżej – chińskie ceny surowców do wytwarzania produktu objętego postępowaniem, w tym zwojów walcowanych na gorąco, podlegały znaczącym zakłóceniom. Co więcej, jak wskazano powyżej w motywie 55, wzrost cen na brazylijskim rynku krajowym zbiegł się z globalnym wzrostem cen płaskich wyrobów ze stali. Ponadto ceny zwojów walcowanych na gorąco przedsiębiorstwa Jintai były także znacząco niższe od tureckich cen krajowych *ex-works* zaczerpniętych z Metal Bulletin.
- (192) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Jintai poczyniło dalsze uwagi w odniesieniu do zastosowania art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że istnienie zakłócenia jest warunkiem koniecznym, ale nie jest warunkiem wystarczającym. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń podobną opinię wyraził rząd chiński. Komisja zauważyła, że art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego stanowi, że zakłócenie istnieje, jeżeli z uwagi na liczbę środków wskazanych w tym przepisie ceny danego surowca są „znacznie niższe od cen na reprezentatywnych rynkach międzynarodowych”, oraz że na ten surowiec przypada nie mniej niż 17 % kosztów produkcji. Te dwa warunki oznaczają, że zakłócenie określone jako poważne zakłócenie z dużym prawdopodobieństwem wpłynie na konkurencyjność przemysłu chińskiego, jednocześnie wyrządzając dodatkową szkodę przemysłowi Unii. Ponadto

Komisja przypomniała, że zgodnie z art. 7 ust. 2b rozporządzenia podstawowego przed podjęciem decyzji o ewentualnym zastosowaniu art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego przeprowadzono dalszą analizę. Przy przeprowadzaniu analizy istotnej w tym kontekście Komisja korzysta ze znacznej swobody uznania⁽²²⁾. Art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego nie stosuje się zatem automatycznie, jak twierdzi Jintai, lecz raczej w wyniku kompleksowej analizy.

- (193) Podsumowując, strony nie przedłożyły żadnych przekonujących dowodów na to, że brazylijskie i tureckie krajowe ceny *ex-works* nie były reprezentatywne dla rynków międzynarodowych. W związku z tym Komisja potwierdziła swój tymczasowy wniosek dotyczący uznania tych cen za reprezentatywną międzynarodową wartość odniesienia w rozumieniu art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego.
- (194) W związku z powyższym argument Jintai został odrzucony i potwierdzono informacje przedstawione w motywach 235–243 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (195) Zgodnie z motywem 239 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja zbadała następnie, czy zakłóceniom w rozumieniu art. 7 ust. 2a podlegały ewentualnie inne surowce, takie jak zwoje walcowane na zimno. Komisja ustaliła, że w okresie objętym dochodzeniem żadne surowce odpowiadające za więcej niż 17 % kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem nie podlegały zakłóceniom w rozumieniu art. 7 ust. 2a. Komisja potwierdziła następnie, że w odniesieniu do drugiego objętego próbą producenta eksportującego, Baosteel, który nie nabywał zwojów walcowanych na gorąco w Chinach, zróżnicowanie zasady niższego cła stało się bezprzedmiotowe, gdyż margines dumpingu był niższy od marginesu zaniżania cen.
- (196) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń rząd ChRL odniósł się do art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, argumentując, że celem oceny, czy nastąpiły zakłócenia handlu surowcami, jest zbadanie, czy do usunięcia szkody wystarczy cło niższe od marginesu dumpingu. Według rządu ChRL istnienie zakłóceń handlu surowcami niekoniecznie oznacza, że margines szkody należy podnieść do poziomu marginesu dumpingu. Rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie przeprowadziła oceny, czy margines zaniżania cen był wystarczający do wyeliminowania szkody, i bezpośrednio zastosowała margines dumpingu, co jest sprzeczne z wymogami i celem prawa Unii.
- (197) Jintai odniosło się do przeprowadzonych niedawno dochodzeń, w trakcie których Komisja ustaliła margines szkody na poziomie marginesu zaniżania cen, oraz stwierdziło, że taki margines usunąłby szkodę, jaką poniósł przemysł Unii. Nawet jeśli Komisja uznała, że margines zaniżania cen w przypadku Jintai nie wystarczy do usunięcia szkody, nie należy automatycznie ustalać marginesu szkody na poziomie marginesu dumpingu, lecz należy go określić przy zastosowaniu innej uzasadnionej metody. W związku z powyższym Jintai zwróciło się do Komisji o wykorzystanie obliczonego marginesu zaniżania cen w celu określenia poziomu usuwającego szkodę lub o obliczenie innego uzasadnionego marginesu szkody w odniesieniu do Jintai.
- (198) W tym względzie Komisja zauważyła, że art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego stanowi, że „sprawdzając, czy cło niższe od marginesu dumpingu wystarczy do usunięcia szkody, Komisja uwzględnia, czy w odniesieniu do danego produktu występują zakłócenia handlu surowcami”, a ponadto art. 7 ust. 2b stanowi, że „jeżeli Komisja, na podstawie wszystkich dostarczonych informacji, może jednoznacznie stwierdzić, że w interesie Unii jest, aby określić kwoty ceł tymczasowych zgodnie z ust. 2a niniejszego artykułu, ust. 2 niniejszego artykułu nie ma zastosowania”. Jeżeli Komisja ustali, że istnieją zakłócenia handlu surowcami w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, oraz stwierdzi, że w interesie Unii leży ustalenie kwoty cła tymczasowego na poziomie dumpingu, Komisja nie jest zobowiązana ani uprawniona do obliczenia „innego uzasadnionego marginesu szkody” niż margines dumpingu, o co wnioskowało Jintai. We wszystkich przypadkach, w których stwierdzono, że uzasadnione jest zastosowanie art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, tak jak w przedmiotowej sprawie, biorąc pod uwagę dodatkową szkodę poniesioną przez przemysł Unii z powodu istnienia zakłóceń handlu surowcami w kraju wywozu, uznaje się, że poziom cła uznany za niezbędny do usunięcia takiej dodatkowej szkody należy ustalić poprzez odniesienie do marginesu dumpingu. W związku z powyższym Komisja odrzuciła argumenty rządu ChRL oraz przedsiębiorstwa Jintai i potwierdziła zastosowanie marginesu do ustalenia kwoty cła na poziomie dumpingu w odniesieniu do Jintai, jak określono w motywie 277 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

⁽²²⁾ Zob. wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r., Nevinnomysskiy Azot i NAK „Azot”/Komisja, sprawa T-865/19, ECLI:EU:T:2022:559, pkt 377.

(199) W związku z tym motywy 275–280 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

7. INTERES UNII

7.1. Interes Unii zgodnie z art. 7 ust. 2b rozporządzenia podstawowego

(200) Na etapie tymczasowym Komisja zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego stwierdziła, że w interesie Unii wyraźnie leżało ustalenie stawki cła dla Jintai na poziomie marginesu dumpingu ustalonego z uwagi na istnienie zakłóceń handlu surowcami.

7.1.1. Wolne moce produkcyjne w kraju wywozu

(201) Wobec braku uwag dotyczących wolnych mocy produkcyjnych w kraju wywozu potwierdzono informacje przedstawione w motywach 245 i 246 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

7.1.2. Konkurencja w zakresie surowców

(202) Do powiązanej kwestii dotyczącej chińskich cen krajowych zwojów walcowanych na gorąco odniesiono się w motywach 186–194. Wobec braku bardziej konkretnych uwag dotyczących konkurencji o surowce potwierdzono informacje przedstawione w motywach 247 i 248 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

7.1.3. Wpływ na łańcuchy dostaw przedsiębiorstw unijnych

(203) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Eviosys, Astir Vitogiannis oraz CANPACK przedstawiły dodatkowe argumenty świadczące o tym, że przemysł Unii nie jest w stanie zapewnić niezbędnych ilości stali powlekaną elektrolitycznie chromem, zmuszając ich do polegania na przywozie z Chin. Twierdzili również, że przywóz z innych państw trzecich nie jest alternatywą z uwagi na długi i złożony proces walidacji, niedostępność wystarczającego zakresu specyfikacji oraz kontyngenty taryfowe w ramach unijnych środków ochronnych.

(204) Komisja starannie oceniła wszystkie dowody przedstawione w tym względzie przez użytkowników unijnych oraz przemysł Unii.

(205) Chociaż każdy z trzech użytkowników w bardzo różnym stopniu polega na przywozie z Chin, Komisja zauważyła, że niewielką część chińskiej stali powlekaną elektrolitycznie chromem nabyto od Jintai, zaś większość nabyto od przedsiębiorstwa Baosteel, na które nie wpłynie zastosowanie przepisów art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do Jintai, lub od dwóch pozostałych nieobjętych próbą współpracujących chińskich producentów eksportujących.

(206) W związku z tym Komisja uznała, że zastosowanie do Jintai przepisów art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, co wpłynie także na poziom cel dla niewspółpracujących eksporterów chińskich, nie doprowadzi do poważnych zakłóceń łańcucha wartości wśród użytkowników unijnych. Mogą oni bowiem zaopatrywać się w stal powlekaną elektrolitycznie chromem u przedsiębiorstwa Baosteel i dwóch pozostałych chińskich przedsiębiorstw współpracujących, lecz nieobjętych próbą. Tym bardziej uznanie, że ostateczne cło antydumpingowe nałożone na Baosteel skorygowano znacząco w dół w wyniku dostosowań, które wyjaśniono w motywach 57–60, co także spowodowało korektę w dół cła nałożonego na nieobjętych próbą eksporterów współpracujących. Co więcej, użytkownicy mogli przywozić stal powlekaną elektrolitycznie chromem także z innych państw trzecich, które nie są objęte środkami antydumpingowymi.

7.1.4. Wnioski dotyczące interesu Unii zgodnie z art. 7 ust. 2b rozporządzenia podstawowego

(207) W motywach 252 i 253 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja potwierdziła swoje wnioski, że w interesie Unii leży ustalenie kwoty cel tymczasowych w odniesieniu do Jintai zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego.

7.2. Interes Unii zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego

7.2.1. Interes przemysłu unijnego

(208) Ze względu na brak uwag dotyczących interesu przemysłu Unii potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 255 i 256 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

7.2.2. Interes użytkowników, importerów niepowiązanych oraz przedsiębiorstw handlowych

- (209) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń trzech użytkowników, mianowicie Eviosys, CANPACK i Astir Vitogiannis, stanowczo nie zgodzili się ze wstępnym wnioskiem Komisji dotyczącym interesu Unii i powtórzyli swoje argumenty, że występuje kilka poważnych problemów z dostawami, gdy użytkownicy składają zamówienia u unijnych producentów stali powlekanej elektrolitycznie chromem, co prowadzi do niedoboru na rynku unijnym, oraz że producenci unijni przeznaczają znaczną część stali powlekanej elektrolitycznie chromem, którą produkują, na wywóz.
- (210) Trzej wskazani powyżej użytkownicy przedstawili określone dowody na odmowę lub brak możliwości dostawy stali powlekanej elektrolitycznie chromem w wymaganych ilościach przez producentów unijnych, jak również na problemy z pełnymi i regularnymi dostawami w uzgodnionych ilościach.
- (211) Eviosys wyraził obawy, że obaj producenci unijni, tj. ThyssenKrupp i ArcelorMittal, wykorzystują ich pozycję rynkową jako dwa najważniejsze podmioty mające bardzo duży łączny udział w rynku, które już teraz są objęte, z powodu wprowadzonych środków ochronnych, znaczną ochroną przed przywozem w ramach realizacji polityki nadmiernych podwyżek cen, zwłaszcza od 2021 r.
- (212) Eviosys, CANPACK i Astir Vitogiannis nie zgodziły się z wnioskiem Komisji, że przemysł Unii ma wystarczającą zdolność produkcyjną, aby zaspokoić popyt na rynku unijnym. Według nich nawet jeśli prawdą jest, że przemysł Unii ma wystarczającą zdolność i teoretycznie mógłby być zdolny do obsłużenia rynku unijnego, w praktyce producenci unijni nie chcą lub nie mogą zaspokoić ilościowego zapotrzebowania klientów, skoro wywożą ponad 20 % tego, co łącznie wyprodukują. Według Astir Vitogiannis nawet teoretyczna zdolność przemysłu Unii, wykorzystującego moce produkcyjne na poziomie 100 %, nie byłaby wystarczająca do zaspokojenia całego popytu Unii. Każde zakłócenie lub wystąpienie siły wyższej po stronie producentów unijnych, co już wielokrotnie miało miejsce w przeszłości, poważnie wpływa na ich produkcję stali powlekanej elektrolitycznie chromem i w związku z tym wpływa na rentowność przemysłu niższego szczebla. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CANPACK podtrzymało swój argument.
- (213) Z kolei przemysł Unii nalegał, że ma wystarczającą zdolność do zaspokojenia popytu na rynku unijnym oraz że w celu zaspokojenia popytu może przekierować sprzedaż eksportową na rynek unijny, co już nastąpiło. Producenci unijni twierdzili również, że problemy z dostawami, jakie miały miejsce w przeszłości, wynikały raczej z kwestii cenowych niż z niedoborów w produkcji i dostawie. Przemysł Unii stwierdził ponadto, że popyt w Unii obecnie spada oraz że z tego względu będzie mógł dostarczyć dodatkowe ilości.
- (214) CANPACK stwierdziło, po ujawnieniu zarówno tymczasowych, jak i ostatecznych ustaleń, że sytuacja po okresie objętym dochodzeniem oraz rzeczywistość rynkowa znacznie różnią się od tego, co stanowiło dla unijnych producentów stali powlekanej elektrolitycznie chromem podstawę do wszczęcia dochodzenia, oraz od sytuacji panującej w okresie objętym dochodzeniem. Obecnie poziom cen stali powlekanej elektrolitycznie chromem oferowanej przez producentów chińskich jest bardziej porównywalny z poziomem na rynku unijnym lub nawet jest od niego wyższy. CANPACK argumentowało, że poziom środków nałożonych przez Komisję w sposób oczywisty nie jest odpowiedni, ponieważ poziom cła tymczasowego był kilkukrotnie wyższy od różnicy między cenami stali powlekanej elektrolitycznie chromem pochodzącej z Unii a cenami stali pochodzącej z Chin. Zdaniem CANPACK środki te doprowadzą do ogromnego zróżnicowania cen oferowanych przez unijnych i chińskich producentów stali powlekanej elektrolitycznie chromem, co otworzy możliwość kolejnych podwyżek cen przez producentów unijnych, jak również do duopolu dwóch głównych unijnych producentów stali powlekanej elektrolitycznie chromem. W związku z tym wprowadzenie środków spowodowałoby straty finansowe po stronie unijnych użytkowników przywożących stal powlekaną elektrolitycznie chromem z Chin. Co więcej, należy uwzględnić fakt, że z powodu nałożenia ceł antidumpingowych unijni użytkownicy stali powlekanej elektrolitycznie chromem uzyskują niższą marżę zysku i będą musieli przenieść na konsumentów (którzy już teraz zmagają się z wysoką inflacją) wszelkie podwyżki cen stali powlekanej elektrolitycznie chromem lub, w najgorszym przypadku, nawet zaprzestać prowadzenia działalności.
- (215) Astir Vitogiannis zwróciło się także do Komisji, aby w ocenie interesu Unii uwzględniła zmiany, jakie nastąpiły po okresie objętym dochodzeniem. Wskazało, że chociaż art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego przewiduje, że „informacje dotyczące okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem zwykle nie są brane pod uwagę”, to jednak w utrwalonym orzecznictwie sądów unijnych wyraźnie utrzymuje się, że art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego odnosi się wyłącznie do oceny dumpingu oraz szkody, a nie do oceny interesu Unii. W tym względzie Astir Vitogiannis odniosło się do sprawy Kazchrome, w której Sąd potwierdził, że „art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie ma zastosowania do ustalenia istnienia interesu Wspólnoty, o którym mowa w art. 21 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, co oznacza, że dane dotyczące okresu wcześniejszego niż okres objęty dochodzeniem mogą być

uwzględnione w ramach tego ustalenia”⁽²³⁾ oraz sprawy CPME, w której Sąd orzekł, że ocena interesu Unii wymaga „przeprowadzenia prognozy opartej na hipotezach dotyczących przyszłych wydarzeń, obejmującej ocenę złożonych sytuacji gospodarczych”⁽²⁴⁾. Dokładniej rzecz ujmując, Astir Vitogiannis twierdziło, że po okresie objętym dochodzeniem przemysł Unii podniósł ceny sprzedaży prawie o 100 %, natomiast koszty wzrosły w znacznie mniejszym stopniu, skutkując zdrowymi i korzystnymi marżami zysku, co sami skarżący zgłosili w najnowszych wynikach finansowych.

- (216) Komisja dokładnie przeanalizowała wszystkie powyższe argumenty, w tym dotyczące zmian, jakie zaszły po okresie objętym dochodzeniem. Jeśli chodzi o poziomy cen po okresie objętym dochodzeniem, Komisja zauważyła, że istotnie ceny wzrosły, ale nie dysponuje dowodami wskazującymi na to, że takie wyższe ceny miały charakter strukturalny. Wręcz przeciwnie, jeśli chodzi o ceny importowe z państw, których dotyczy postępowanie, Komisja ustaliła, że po początkowym najwyższym poziomie po okresie objętym dochodzeniem, a zwłaszcza w lutym, ceny importowe zaczęły spadać, zarówno tuż przed okresem wcześniejszego informowania, jak i w tym okresie⁽²⁵⁾, pomimo ogłoszenia, że wkrótce zostaną nałożone cła tymczasowe. W odniesieniu do domniemyanych problemów z dostawami na rynku unijnym, dokonując ważenia poszczególnych interesów, Komisja nie była przekonana, że skala i zakres tych problemów były wystarczające do zakwestionowania istnienia lub poziomu środków. W tym względzie Komisja wzięła pod uwagę oświadczenie przemysłu Unii, że równowaga podaży i popytu zmienia się na korzyść nabywców stali powlekanej elektrolitycznie chromem według cen, które już spadają, jak wskazano w zmianie cen przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. Komisja zauważyła również gotowość przemysłu Unii do przekierowania sprzedaży eksportowej na rynek unijny w celu zaspokojenia wszelkiej nadwyżki popytu, co już miało miejsce w przeszłości. Co więcej, z uwagi na spodziewane spowolnienie gospodarcze do końca 2022 r. i w 2023 r.⁽²⁶⁾ nie oczekuje się dalszego wzrostu cen ani popytu. Komisja przypomniała również, że art. 21 ust. 1 rozporządzenia podstawowego stanowi, iż „szczególną uwagę zwraca się na potrzebę eliminacji skutków szkodliwego dumpingu zakłócającego handel oraz na przywrócenie efektywnej konkurencji”. W tym względzie Komisja zauważyła, że użytkownicy nie przedstawili istotnych argumentów przemawiających za tym, że planowany poziom środków wpłynie na ich rentowność oraz działalność w tak znacznym zakresie, że przeważa nad potrzebą wprowadzenia środków, które mają zapobiegać zakłócającemu wpływowi oraz istotnym szkodom wyrządzonym przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych. Co więcej, jak wyjaśniono w motywie 265 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, na podstawie danych Eviosys – jedynego użytkownika, który udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu – wynika, że byłby on w stanie wchłonąć ewentualny wzrost kosztów, biorąc pod uwagę jego obecne zyski ze sprzedaży produktów, w których stosuje się stal powlekaną elektrolitycznie chromem, oraz udział przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, w jego portfolio źródeł zaopatrzenia. Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń wnioski ten nie został zakwestionowany. Tym samym Komisja nie stwierdziła, że zmiany po okresie objętym dochodzeniem oznaczają, że wprowadzenie środków będzie niewłaściwe, uwzględniając wszystkie poszczególne interesy wchodzące w grę.
- (217) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Eurofer twierdziło, że Astir ostatnio odmówiło dostaw, a Eurofer nie pytało o ewentualne przyszłe dostawy, natomiast zapotrzebowanie Eviosys w 2022 r. spadło. Komisja zauważyła, że większość dowodów przedstawili producenci unijni, ale nie potwierdzili ich cytatami z korespondencji z właściwymi użytkownikami. W związku z tym Komisja nie była w stanie zweryfikować dodatkowo przedstawionych dowodów, zwłaszcza z uwagi na ich późne przedłożenie w toku postępowania.
- (218) Astir Vitogiannis, jak również CISA i CANPACK po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, także wyraziły obawy, że środki antydumpingowe w formie i na poziomie wprowadzonym przez rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych w sposób nieproporcjonalny i niesprawiedliwy chronią i jeszcze bardziej wzmacniają istniejący duopol producentów unijnych, co wiąże się z ogromną szkodą dla niezależnych użytkowników i przetwórców. Twierdziły ponadto, że wzrost kosztów dla użytkowników unijnych sprawi, że staną się oni znacznie mniej konkurencyjni w porównaniu z dostawcami produktów opartych na stali powlekanej elektrolitycznie chromem (metalowe opakowania, korki) w państwach trzecich, w których nie obowiązują żadne środki antydumpingowe. Takie środki spowo-

⁽²³⁾ Zob. wyrok w sprawie T-192/08, Transnational Company „Kazchrome” i ENRC Marketing/Rada, EU:T:2011:619, pkt 221–225.

⁽²⁴⁾ Zob. wyrok w sprawie T-422/13, Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME) i in./Rada, EU:T:2017:251, pkt 144, z odniesieniem do sprawy T-132/01, Euroalliances i in./Komisja, EU:T:2003:189, pkt 47.

⁽²⁵⁾ Wcześniejsze informowanie miało miejsce 25 kwietnia 2022 r.

⁽²⁶⁾ Komisja Europejska, „Prognoza gospodarcza z lata 2022 r.: sytuacja pogarsza się z powodu prowadzonej przez Rosję wojny”, dostępne pod adresem: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/pl/ip_22_4511.

dużą znaczny wzrost kosztów dla użytkowników i przetwórców kosztem ich rentowności, skoro sami nie są oni w stanie w pełni wchłonąć takiego wzrostu kosztów, gdyż stal powlekana elektrolitycznie chromem stanowi znaczną część kosztu produktów końcowych (elementy opakowań na żywność i napoje, korki itp.). Astir Vitogiannis stwierdziło, że całkowite przeniesienie wzrostu kosztów w dół łańcucha dostaw jest po prostu nierealistyczne, i poparło swój argument dowodami potwierdzającymi.

- (219) Ponadto Astir Vitogiannis wyraziło zaniepokojenie, że środki antydumpingowe na tak wysokim poziomie oraz ich zastosowanie już na etapie tymczasowym stanowi dla użytkowników unijnych ogromne ryzyko, jeśli chodzi o surowce i zamówienia już znajdujące się w tranzycie, gdyż stoją oni w obliczu sytuacji, w której nie będą w stanie przywozić materiału z powodu skrajnych skutków finansowych oraz zabezpieczeń wymaganych przy przywózowej odprawie celnej. Z tego względu Astir Vitogiannis zwróciło się do Komisji o uwzględnienie tych szczególnych okoliczności oraz zapewnienie, aby wprowadzono środki w celu ograniczenia skutków tymczasowych środków antydumpingowych dla towarów będących w tranzycie.
- (220) Jak również wyjaśniono powyżej w motywie 216, ci użytkownicy polegali na stosunkowo ogólnych oświadczeniach i nie określili ilościowo ani nie poparli dowodami skutków, jakie środki wywarły na ich rentowność i efektywność ekonomiczną. Wręcz przeciwnie – jak wyjaśniono w motywie 265 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, okazało się, że Eviosys, będący jedynym użytkownikiem, który przedłożył odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz dane dotyczące kosztów i rentowności, będzie w stanie wchłonąć ewentualny wzrost kosztów. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższe argumenty.
- (221) Eviosys wyraził również obawy dotyczące jednoczesnego stosowania środków ochronnych i antydumpingowych, których połączone skutki dla tych samych produktów przywożonych pogorszą wszelkie negatywne skutki każdego ze środków dla użytkowników unijnych i konsumentów. Eviosys odniósł się do swoich poprzednich uwag, w których wyjaśnił, że wprowadzone środki ochronne – w połączeniu z innymi niedawnymi zmianami na rynku stali w Europie i na całym świecie – doprowadziły do znacznych niedoborów dostaw stali powlekanej elektrolitycznie chromem w Unii, co ma wpływ zarówno na Eviosys, jak i na cały przemysł opakowań stalowych. Dotyczy to nie tylko przywozu z Chin, ale także przywozu z innych państw trzecich – niektórym z nich nawet nie przydzielono kontyngentu krajowego w ramach środków ochronnych. Eviosys nie zgodziło się ze stwierdzeniem Komisji zawartym w motywie 250 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że „użytkownicy unijni mogą zaopatrywać się w produkt objęty dochodzeniem w innych państwach trzecich”. Według Eviosys, jeżeli na przywóz z Chin i Brazylii nałożone zostaną cła antydumpingowe, takie środki jeszcze bardziej pogorszą sytuację ograniczonej podaży na rynku unijnym, zwłaszcza biorąc pod uwagę poziom ceł wstępnie nałożonych przez Komisję, które są ekstremalnie wysokie.
- (222) Komisja przypomniała, że środki antydumpingowe stosuje się tylko wtedy i tylko w zakresie, w jakim przywóz produktów objętych postępowaniem nie jest objęty środkami ochronnymi. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1382 ⁽²⁷⁾ w tym samym miejscu dla tego samego produktu nie istnieje żaden podwójny środek zaradczy. Zasada ta znajdzie również odzwierciedlenie w niniejszym rozporządzeniu, jak wskazano w motywach 262 i 263 poniżej. W każdym razie strony nie uzasadniły, w jaki sposób połączenie tych środków faktycznie wpłynie na nie w tak negatywny sposób, że sprawi, iż wprowadzenie środków antydumpingowych będzie sprzeczne z interesem Unii. Argument ten został zatem odrzucony.
- (223) Po ujawnieniu zarówno tymczasowych, jak i ostatecznych ustaleń CANPACK nie zgodziło się z ustaleniem Komisji, że użytkownicy unijni stali powlekanej elektrolitycznie chromem mają alternatywę w formie dostaw stali powlekanej elektrolitycznie chromem z państw trzecich, uwzględniając fakt, że ochronne kontyngenty taryfowe przyznane innym państwom trzecim są niższe niż te przyznane Chinom i tym samym są wykorzystywane znacznie szybciej. CANPACK argumentowało, że – wbrew stwierdzeniu Komisji w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych – w okresie objętym dochodzeniem ceny stali powlekanej elektrolitycznie chromem pochodzącej z Japonii i Korei Południowej nie były znacząco wyższe, lecz porównywalne ze średnią ceną importową przywozu z Chin (Japonia – 776 EUR (+ 8,5 % w porównaniu z cenami chińskimi); Republika Korei – 763 EUR (+ 6,7 % w porównaniu z cenami chińskimi)), natomiast poziom kosztów w tych dwóch krajach jest wyższy niż w Chinach.

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1382 z dnia 2 września 2019 r. zmieniające niektóre rozporządzenia nakładające środki antydumpingowe lub antysubsydyjne na niektóre wyroby ze stali objęte środkami ochronnymi (Dz.U. L 227 z 3.9.2019, s. 1).

- (224) Astir Vitogiannis wskazało również, że bardzo wysokie cła antydumpingowe będą oznaczały skuteczny zakaz większości przywozu z Chin i Brazylii, podczas gdy nie istnieją żadne realistyczne i wystarczające alternatywne dostawy z innych państw trzecich, oraz nie zgodziło się z twierdzeniem Komisji, jakoby zmniejszenie przywozu z innych państw nieobjętych dochodzeniem było spowodowane niskimi i dumpingowymi cenami przywozu z Brazylii i Chin oraz że „przy braku przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósłby przywóz z innych państw trzecich, ponieważ ceny sprzedaży na rynku unijnym byłyby bardziej atrakcyjne”. Według Astir Vitogiannis dostępne dane Eurostatu pokazują, że ceny importowe państw nieobjętych dochodzeniem (np. Zjednoczone Królestwo, Korea Południowa) w ostatnim czasie znacząco wzrosły (tj. po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem) pomimo domniemych niskich i dumpingowych cen w Chinach i Brazylii, jak również pomimo faktu, że w tym samym czasie zmniejszyła się wielkość przywozu z tych państw nieobjętych dochodzeniem. Jest to dodatkowo potwierdzenie, że przywóz z innych państw trzecich nie można traktować jako wiarygodnego i gwarantowanego zabezpieczenia utraconego przywozu z Brazylii i Chin. Ponadto Astir Vitogiannis argumentowało, że przywóz z innych państw trzecich wymaga długiego procesu kwalifikacji i walidacji, trwającego do roku, ze względu na charakter działalności.
- (225) Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem. Jak już wyjaśniono w motywie 250 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja uznała, że łączna wielkość przywozu z innych państw trzecich w okresie badanym zmniejszyła się o 23 %, natomiast przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, w tym samym czasie wzrósł. Przy braku przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, prawdopodobnie wzrósłby przywóz z innych państw trzecich, ponieważ ceny sprzedaży na rynku unijnym byłyby bardziej atrakcyjne i można byłoby naliczać wyższe ceny. Co więcej, według informacji przedłożonych przez przemysł Unii ceny zaczęły spadać już w maju 2022 r., co – jak wyjaśniono w motywie 216 – zostało potwierdzone także przez ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie; równowaga przesunęła się na korzyść nabywców, a przemysł Unii w każdym razie był gotowy do przekierowania części sprzedaży eksportowej do nabywców dostaw w Unii. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (226) Po ujawnieniu tymczasowych i ostatecznych ustaleń CISA argumentowało, że obecna presja inflacyjna, która ma miejsce w gospodarce Unii, wraz z presją wywieraną na łańcuchy dostaw oraz ograniczoną dostępnością produktu objętego postępowaniem i jego surowców wywołaną zmianami sytuacji geopolitycznej, jak również poważne globalne zakłócenia łańcucha dostaw powinny skłonić Komisję do uchylecia środków lub przynajmniej ich zawieszenia. Ponadto CISA i rząd ChRL argumentowały, że stal powlekana elektrolitycznie chromem jest w pierwszej kolejności wykorzystywana do produkcji taniej żywności w puszkach, której odbiorcami są głównie unijni konsumenci o niższym poziomie dochodów, którzy już zmagają się z wyższymi kosztami utrzymania z powodu inflacji. CISA i rząd ChRL odniosły się także do uwag poczynionych przez Evisys w odniesieniu do niedoborów w dostawach na rynek unijny, a ponadto wskazały na silną pozycję rynkową producentów unijnych ze szkodą dla siły przetargowej przemysłu niższego szczebla. W tym względzie odniosły się do decyzji Komisji z dnia 11 czerwca 2019 r. zakazującej utworzenia wspólnego przedsiębiorcy przez Tata Steel i ThyssenKrupp ⁽²⁸⁾.
- (227) Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem. Po pierwsze, zauważyła, że twierdzenia CISA mają charakter ogólnikowy i że tak naprawdę nie przedstawiono żadnych wyjaśnień ani dowodów na wpływ wymienionych czynników na sytuację użytkowników. Co więcej, jak wyjaśniono w motywie 266 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych w odniesieniu do możliwego wpływu na ceny żywności, Evisys nie przedstawił uzasadnienia swojego twierdzenia, które by wykazało, że wzrost cen stali powlekanej elektrolitycznie chromem spowoduje wzrost cen opakowań na żywność, a ostatecznie wzrost cen produktów spożywczych lub że taki potencjalny wzrost będzie proporcjonalny do wzrostu cen stali powlekanej elektrolitycznie chromem. Ponadto stal powlekana elektrolitycznie chromem jest stosowana tylko do elementów wykończeniowych puszek na żywność, natomiast do korpusu puszek stosuje się droższą blachę białą. W związku z tym mało prawdopodobne jest, aby ewentualny wzrost cen stali powlekanej elektrolitycznie chromem sam w sobie znacząco wpłynął na ceny opakowań na żywność. Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń wnioski ten nie został zakwestionowany. W związku z powyższym Komisja odrzuciła argumenty CISA i rządu ChRL.
- (228) Podsumowując, Komisja stwierdziła, że zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ustalenie, czy interes Unii wymaga interwencji, opiera się na ocenie różnych interesów rozpatrywanych łącznie. Dokonując takiej oceny, szczególną uwagę zwraca się na potrzebę eliminacji skutków szkodliwego dumpingu zakłócającego handel oraz na przywrócenie efektywnej konkurencji.

⁽²⁸⁾ Decyzja Komisji w sprawie M.8713 – Tata Steel/ThyssenKrupp/JV, 11 czerwca 2019 r., pkt 444.

- (229) Komisja dokonała starannej oceny wszystkich twierdzeń i dowodów w odniesieniu do interesu Unii oraz zweryfikowała, czy ochrona oferowana przemysłowi Unii za pomocą środków będzie wyraźnie nieproporcjonalna w porównaniu z interesem użytkowników, jak wskazano w niniejszej sekcji.
- (230) W świetle wyraźnego obrazu dumpingu i szkody Komisja stwierdziła, że ostateczne środki antydumpingowe są uzasadnione, gdyż umożliwią producentom unijnym powrót do zrównoważonych poziomów zysku. W szczególności Komisja stwierdziła, że szkoda poniesiona przez przemysł Unii oraz potrzeba jego ochrony przed przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, przeważają nad kwestiami podnoszonymi przez użytkowników. Niemniej w świetle kwestii opisanych przez użytkowników oraz zmian rynkowych po okresie objętym dochodzeniem, jak szerzej wyjaśniono w motywie 244 poniżej, Komisja rozważyła zastosowanie formy cła, która będzie odpowiedniejsza w kontekście tych zmian.
- (231) Komisja potwierdziła zatem tymczasowy wniosek, że zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego nie istnieją żadne wystarczająco istotne przyczyny wynikające z interesu Unii przemawiające przeciwko wprowadzeniu ostatecznych środków antydumpingowych wobec przywozu produktu objętego postępowaniem.

7.2.3. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (232) Biorąc pod uwagę powyższe, Komisja potwierdziła zawarty w motywie 274 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych wniosek, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu wyrobów ze stali powlekaną elektrolitycznie chromem pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie, nie leży w interesie Unii.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

8.1. Środki ostateczne

- (233) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego, poziomu środków i interesu Unii oraz uwzględniając art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych.
- (234) Stosując takie samo podejście wyjaśnione w motywie 278 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, cło ostateczne dla pozostałych nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących w Chinach oparto na średnim ważonym marginesie dumpingu ustalonym w odniesieniu do dwóch objętych próbą przedsiębiorstw w Chinach, który – w przeciwieństwie do etapu tymczasowego – był niższy niż średni ważony margines szkody.
- (235) W związku z wyjaśnieniami i korektami dokonany przez Komisję 16 września 2022 r. CISA stwierdziło, że nadal nie jest jasne, czy stała opłata celna dla innych przedsiębiorstw współpracujących została oparta na marginesie dumpingu czy marginesie szkody ustalonym w odniesieniu do tych przedsiębiorstw. Co więcej, podtrzymało swój argument, że Komisja nie poczyniła ustaleń w przedmiocie surowców w odniesieniu do przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. W związku z powyższym do tych przedsiębiorstw nie należy stosować art. 7 ust. 2a i 2b rozporządzenia podstawowego.
- (236) Komisja wyjaśniła, że stała opłata celna dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą opiera się na średnim ważonym marginesie dumpingu, który jest niższy niż ustalony średni ważony margines szkody. Komisja uznała ponadto, że próba producentów eksportujących z Chin ma charakter reprezentatywny oraz, jak wskazano w motywie 16 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, żadna ze stron nie zakwestionowała wybranej próby ani nawet nie przedstawiła uwag na jej temat. W związku z powyższym ustalenia dotyczące przedsiębiorstw objętych próbą, w tym dotyczące Jintai w odniesieniu do art. 7 ust. 2a i 2b rozporządzenia podstawowego, również uznano za reprezentatywne dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Komisja uznała zatem za właściwe uwzględnienie tych ustaleń przy obliczaniu średniej ważonej szkody oraz marginesów dumpingu przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą na podstawie obu przedsiębiorstw objętych próbą. W związku z powyższym odrzuciła argument wnioskodawcy.

- (237) Jak wyjaśniono w motywach 279 i 280 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, biorąc pod uwagę niski poziom współpracy ze strony producentów w ChRL oraz fakt, że poziom cła dla Jintai oparto na marginesie dumpingu ustalonym zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, poziom cła ogólnokrajowego oparto na najwyższych marginesach dumpingu stwierdzonych w odniesieniu do rodzajów produktów sprzedawanych w ilościach reprezentatywnych przez Jintai. Komisja nie musiała obliczać marginesów zaniżania cen ani marginesów szkody w odniesieniu do przedsiębiorstw niewspółpracujących ze względu na ustalenia dotyczące zakłóceń handlu surowcami zgodnie z art. 7 ust. 2a.
- (238) Jeśli chodzi o Brazylię, poziom współpracy był wysoki, w związku z czym cło rezydualne ustalono na tym samym poziomie co cło mające zastosowanie do Companhia Siderúrgica Nacional.
- (239) Na etapie tymczasowym Komisja nałożyła stawki celne *ad valorem*. Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CSN, Eviosys, Baosteel oraz greckie Ministerstwo Spraw Zagranicznych zwróciły się do Komisji o rozważenie zastosowania minimalnej ceny importowej („MCI”) zamiast stawek celnych *ad valorem*. CSN twierdził, że MCI umożliwi producentom unijnym uporanie się ze skutkami domniemanego dumpingu wyrządzającego szkodę, jednocześnie zapobiegając wszelkim negatywnym skutkom nieuzasadnionych podwyżek cen po okresie objętym dochodzeniem, który może mieć znacząco negatywny wpływ na działalność gospodarczą użytkowników. MCI stanowiłaby również odpowiedź na obawy użytkowników dotyczące niedoboru produktu objętego postępowaniem i zapobiegałaby poważnym zakłóceniom w dostawach na rynek unijny.
- (240) Komisja dokonała oceny tych argumentów i uznała, że MCI nie jest właściwą formą ceł, gdyż zazwyczaj polega na ustalaniu cen na stałych poziomach i tym samym może potencjalnie stanowić ingerencję w rynek w bardziej stanowczy sposób. Może to być szczególnie problematyczne w przedmiotowej sprawie, w której rynek charakteryzuje się niewielką liczbą producentów unijnych. Ponadto MCI często nie jest właściwą formą cła dla rynków podlegających zmienności (np. zmienności cen surowców), tak jak to jest w przypadku wyrobów ze stali. W związku z tym Komisja odrzuciła te wnioski.
- (241) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Eviosys i Baosteel powtórzyły swój wniosek o rozważenie zastosowania MCI. Wniosek ten został poparty przez CANPACK. Co więcej, Eviosys zaproponował, aby MCI w połączeniu ze stawką celną *ad valorem*, która zacznie obowiązywać w razie naruszenia MCI, obowiązywała przez pierwsze dwa lata stosowania środków, a po tym okresie stała opłata celna automatycznie zastąpiłaby MCI. Eviosys uzasadnił swój wniosek wyjątkowymi okolicznościami w zakresie dostępności dostaw produktu objętego postępowaniem, dokonywanych przez producentów unijnych, które – jak uznało – w ciągu następnych dwóch lat nie będą już stanowiły problemu. Ponadto odniósł się do kilku poprzednich rozporządzeń⁽²⁹⁾, w których Komisja zmieniła cła na MCI, aby zabezpieczyć interesy użytkowników oraz zapobiec niedoborom dostaw. Co więcej, Eviosys nawiązał do poprzednich dochodzeń, w których okres obowiązywania środków antydumpingowych był ograniczony do dwóch lat ze względu na wyjątkowe okoliczności rynkowe⁽³⁰⁾.
- (242) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Eurofer poparło ustalenia Komisji, zgodnie z którymi MCI nie będzie odpowiednim cłem antydumpingowym w przedmiotowym dochodzeniu z uwagi na niedawny gwałtowny wzrost kosztów produkcji stali powlekaną elektrolitycznie chromem, który wpływa na cenę sprzedaży stali powlekaną elektrolitycznie chromem. Z tego względu MCI nie zapewni wystarczającej pomocy przemysłowi. Ponadto niniejsza sprawa różni się znacząco od poprzednich dochodzeń, w których stosowano MCI, a MCI można łatwo obejść lub wchłonąć.
- (243) Komisja zauważyła, że Eviosys ani Baosteel nie przedstawiły żadnych nowych informacji ani dowodów na poparcie swoich powtórzonych wniosków o wprowadzenie MCI. Z tego względu ustalenia dokonane w motywie 240 powyżej pozostają ważne. Co więcej, Eviosys nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie swojego twierdzenia, że MCI będzie bardziej odpowiednia niż stała opłata celna zaproponowana przez Komisję w celu wyeliminowania domniemanego tymczasowego niedoboru dostaw. Ponadto domniemany tymczasowy niedobór dostaw został zakwestionowany, biorąc pod uwagę złożone przez przemysł Unii oświadczenia, że będzie w dalszym ciągu sprzedawać wystarczające ilości produktu objętego postępowaniem. Dodatkowo, nawet jeśli domniemany niedobór dostaw faktycznie nastąpi, żadne informacje z akt nie wskazują na to, że dwuletni okres wprowadzenia MCI będzie

⁽²⁹⁾ Dochodzenia te dotyczyły między innymi przywozu wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych z Chin, Rosji, Korei, Japonii i USA, wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z Brazylii, Iranu, Rosji i Ukrainy, melaminy z Chin i szkła solarnego z Chin. Zob. pełny wykaz, s. 4–5 uwag Eviosys z 13 września 2022 r.

⁽³⁰⁾ Tamże, zob. s. 6–7.

odpowiednim i proporcjonalnym narzędziem rozwiązania tego problemu. Jeśli chodzi o poprzednie rozporządzenia przywołane przez Eviosys w odniesieniu do wprowadzenia MCI, Komisja przypominała, że ocenę, czy wprowadzenie MCI jest odpowiednie, przeprowadza się indywidualnie dla każdego przypadku i zależy ona od konkretnych okoliczności każdej sprawy. W przedmiotowej sprawie z powodów wymienionych w motywie 240 powyżej, mianowicie ze względu na fakt, że MCI oferuje wyłącznie podstawowy poziom ochrony, który w tym przypadku nie jest wystarczający w świetle oczywistych ustaleń dotyczących dumpingu i szkody oraz obecnych trudnych i zmiennych warunków rynkowych, uznano, że MCI nie będzie odpowiednim rodzajem środka antydumpingowego. Jeśli chodzi o odniesienia do poprzednich rozporządzeń, w których łączny okres obowiązywania właściwych środków antydumpingowych był ograniczony do dwóch lat, Komisja nie dostrzegła ich znaczenia dla przedmiotowej sprawy, ponieważ dotyczyły one wyłącznie łącznego okresu obowiązywania środków, a nie zmiany ich formy po kilku latach stosowania, jak zaproponował Eviosys. Co więcej, jak Eviosys sam wskazał, w każdym z tych rozporządzeń uzasadnienie ograniczenia okresu obowiązywania środków było ściśle związane z okolicznościami faktycznymi konkretnego postępowania i różniło się znacznie od innych uzasadnień. W związku z tym Komisja uznała, że cytowane rozporządzenia dotyczyły innych sytuacji niż w przedmiotowej sprawie. Ze względu na powyższe okoliczności Komisja odrzuciła te wnioski.

- (244) Odnosząc się do formy środków, z uwagi na zmienność cen stali powlekaną elektrolitycznie chromem pod koniec okresu objętego dochodzeniem, które wzrosły prawie dwukrotnie, Komisja rozważyła zastosowanie stałej opłaty celnej za tonę zamiast stawki celnej *ad valorem*. Cło stałe lub specyficzne umożliwiłoby ochronę przemysłu Unii przed szkodliwym przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, będąc jednocześnie cłem mniej zaporowym w porównaniu ze stawką celną *ad valorem* w przypadku wzrostu cen, gdyż wówczas jego waga jest znacznie mniejsza.
- (245) Stała opłata celna będzie oparta na właściwej nieszkodliwej lub niedumpingowej cenie w okresie objętym dochodzeniem.
- (246) Na wypadek, gdyby ceny importowe z państw, których dotyczy postępowanie, znacząco się zmieniły, a zmiana ta miałaby charakter trwały i spowodowałaby, że środki antydumpingowe staną się mniej skuteczne, Komisja przypomina stronom, że art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego umożliwia Komisji uwzględnienie tych trwałych zmian przy ewentualnym dostosowaniu środków do nowych okoliczności, w tym przez zmianę ich formy.
- (247) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Eurofer zakwestionowało proponowaną stałą stawkę celną, argumentując, że zmiany, jakie zaszły w okresie po okresie objętym dochodzeniem, uzasadniają zastosowanie stawki celnej *ad valorem*. W szczególności twierdziło, że ceny gazu i energii elektrycznej w Unii gwałtownie wzrosły, a w najbliższej przyszłości można się spodziewać ich dalszego wzrostu. Ponadto ceny energii w Brazylii i w ChRL nie wykazują takiej samej tendencji wzrostowej, dzięki czemu przywóz do Unii z tych państw będzie dokonywany po niskich cenach. W związku z tym Eurofer argumentowało, że biorąc pod uwagę utrzymujący się wysoki poziom cen stali powlekaną elektrolitycznie chromem, stawki celne *ad valorem* są niezbędne w celu zapewnienia właściwej ochrony przemysłu Unii. Ponadto zakładając, że poziom cen stali powlekaną elektrolitycznie chromem nie osiągnie żadnych innych wysoce nadzwyczajnych wartości szczytowych, nie istnieje ryzyko, że stawki celne *ad valorem* będą zbyt zaporowe.
- (248) Komisja przyznała, że ceny energii faktycznie wzrosły. Nie przedstawiono jednak żadnych argumentów ani dowodów na to, że producenci stali powlekaną elektrolitycznie chromem nie będą w stanie podnieść cen ani przenieść wyższych kosztów ogólnych na użytkowników, ani na to, w jaki sposób stała opłata celna miałaby w tym względzie różnić się od stawki celnej *ad valorem*. Nie przedstawiono również żadnych dowodów na to, że stałe opłaty celne obliczane od odpowiedniej ceny niedumpingowej lub ceny niewyrządzającej szkody ustalonej w okresie objętym dochodzeniem uniemożliwiłyby poprawę sytuacji przemysłu Unii po szkodzi poniesionej w okresie objętym dochodzeniem. Jednocześnie, jak przyznało Eurofer, mimo że w okresie od lutego do maja 2022 r. ceny osiągnęły najwyższy poziom, a następnie spadły, ceny utrzymały się – także po tym okresie – na poziomie znacznie przekraczającym poziom cen z okresu objętego dochodzeniem. W tych okolicznościach Komisja potwierdziła swoje wnioski zawarte w motywie 244 powyżej, zgodnie z którymi stała opłata celna zapewni ochronę przemysłu Unii przed wyrządzającym szkodę przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a jednocześnie w miarę możliwości uwzględniono obawy użytkowników dotyczące wysokich cen. W każdym razie, jak wskazano w motywie 246 powyżej, gdyby ceny importowe z państw, których dotyczy postępowanie, znacząco się zmieniły, a zmiana ta miałaby charakter trwały i spowodowałaby, że środki antydumpingowe staną się mniej skuteczne, można ponownie przeanalizować poziom lub formę środków.

- (249) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń brazylijski producent eksportujący, CSN, złożył 13 września 2022 r. ofertę dotyczącą zobowiązania cenowego. Ponieważ ofertę otrzymano długo po terminie ustalonym w art. 8 rozporządzenia podstawowego, Komisja odrzuciła ofertę z powodu jej nieterminowego złożenia. Komisja poinformowała o tym wszystkie zainteresowane strony w drodze noty do akt.
- (250) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła antidumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)	Ostateczne cło antidumpingowe (%)	Ostateczne cło antidumpingowe (EUR za tonę)
Chińska Republika Ludowa	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd.	30,7	33,9	30,7	239,82
	Handan Jintai Packing Material Co., Ltd.	53,9	53,9	53,9	428,37
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące: GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinsplate Industry Co., Ltd. Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd.	34,6	37,6	34,6	271,01
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	77,9	77,9	77,9	607,98
Brazylia	Companhia Siderúrgica Nacional	66,8	53,2	53,2	348,39
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	66,8	53,2	53,2	348,39

- (251) Indywidualne stawki cła antidumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Powyższe stawki należności celnej mają zatem zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione osoby prawne. Przywóz produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez jednostki powiązane z wymienionymi przedsiębiorstwami, nie może korzystać z tych stawek i powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (252) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antidumpingowego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽³¹⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (253) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z dużą różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące właściwe stosowanie indywidualnych ceł antidumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antidumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antidumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

⁽³¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Brussels, Belgium. E-mail: TRADE-Defence-Complaints@ec.europa.eu.

- (254) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.
- (255) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu, w szczególności po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków, o ile spełnione zostaną odpowiednie warunki. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia w związku z tym cła ogólnokrajowego.
- (256) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

8.2. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (257) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł Unii, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowych ceł antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych do wysokości ustalonych na mocy niniejszego rozporządzenia.

9. WNIOSKI O ZAWIESZENIE

- (258) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Astir Vitogiannis, greckie Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Baosteel oraz CISA stwierdziły, że środki należy zawiesić zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń te same twierdzenia zostały przedstawione przez CSN i CISA. CISA odniosło się także do publicznych wezwań wystosowanych do UE zarówno przez VDMA, niemieckie i europejskie stowarzyszenie przemysłu inżynierii mechanicznej, jak i przez Orgalime, unijne stowarzyszenie reprezentujące unijny przemysł technologii informacyjnych, do zawieszenia środków ochrony handlu w postaci ceł na wyroby ze stali w związku z agresją wojskową Federacji Rosyjskiej na Ukrainę. Żaden z artykułów, do których się odniesiono, nie dotyczył jednak konkretnie stali powlekanej elektrolitycznie chromem ani sytuacji na rynku tego konkretnego produktu niszowego.
- (259) Baosteel nie przedstawiło dalszych wyjaśnień, dlaczego zawieszenie jest niezbędne. CISA i CSN odniosły się do wzrostów cen po okresie objętym dochodzeniem, presji wywieranej na łańcuchy dostaw oraz ograniczonej dostępności stali powlekanej elektrolitycznie chromem i jej surowców ze względu na niedawne zmiany sytuacji geopolitycznej.
- (260) Astir Vitogiannis argumentowało, że dostępność stali powlekanej elektrolitycznie chromem jest ograniczona oraz że szkoda nie wystąpi ponownie, ponieważ ogólne pozytywne wyniki obu producentów unijnych mają sugerować, jakoby przemysł Unii nie ponosił już szkody. Greckie Ministerstwo Spraw Zagranicznych odniosło się tylko do precedensowych i tymczasowych zmian na rynku dotyczących bardzo wysokich cen po okresie objętym dochodzeniem.
- (261) W odpowiedzi Komisja przypomniała swoje ustalenia przedstawione już w kontekście oceny interesu Unii. W szczególności, jak wskazano w motywach 216 i 225, ceny zaczęły spadać. Co więcej – oraz z uwagi na spodziewane spowolnienie gospodarcze do końca 2022 r. i w 2023 r. – nie oczekuje się dalszego wzrostu cen ani popytu. W świetle ustaleń dotyczących zakresu dumpingu wyrządzającego szkodę spowodowanego przywozem z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie objętym dochodzeniem również nie przedstawiono dowodów na to, że warunki rynkowe zmieniły się tymczasowo na tyle, że natychmiastowe wznowienie przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oznaczałoby, że przemysł Unii w okresie dziewięciu miesięcy prawdopodobnie nie poniesie szkody. Na tej podstawie Komisja uznała, że dalsze rozpatrywanie argumentów dotyczących zawieszenia środków nie jest w tym momencie właściwe.

10. PRZEPISY KOŃCOWE

- (262) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/159⁽³²⁾ Komisja nałożyła na trzy lata środek ochronny w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali. Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/1029⁽³³⁾ przedłużono obowiązywanie środka ochronnego do 30 czerwca 2024 r. Produkt objęty postępowaniem należy do jednej z kategorii produktów objętych środkiem ochronnym. W związku z tym po przekroczeniu kontyngentów taryfowych określonych w ramach środka ochronnego cło za ilości powyżej kontyngentu i cło antidumpingowe stałyby się należne za ten sam przywóz. Ponieważ taka kumulacja środków antidumpingowych ze środkami ochronnymi może mieć większe niż pożądane skutki dla handlu, Komisja postanowiła zapobiec jednoczesnemu stosowaniu cła antidumpingowego z cłem za ilości powyżej kontyngentu w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w okresie obowiązywania cła ochronnego.
- (263) Oznacza to, że jeżeli cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159, zaczyna mieć zastosowanie do produktu objętego postępowaniem i przewyższa poziom cła antidumpingowego nałożonego na podstawie niniejszego rozporządzenia, pobiera się tylko cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159. W okresie równoczesnego stosowania cła ochronnego i cła antidumpingowego zawieszają się pobór ceł nałożonych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Jeżeli cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159, zaczyna mieć zastosowanie do produktu objętego postępowaniem i jest określone na poziomie niższym niż poziom cła antidumpingowego określony w niniejszym rozporządzeniu, pobiera się cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159, powiększone o różnicę między tym cłem a poziomem wyższego z poziomów cła antidumpingowego nałożonego na podstawie niniejszego rozporządzenia. Zawieszają się nieopobraną część kwoty cła antidumpingowego.
- (264) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046⁽³⁴⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek wykorzystuje się stopę stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego dnia kalendarzowego każdego miesiąca.
- (265) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antidumpingowe na przywóz wyrobów walcowanych płaskich z żeliwa lub stali niestopowej, powleczonych lub pokrytych tlenkami chromu lub chromem i tlenkami chromu, określanych również mianem wyrobów ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem, obecnie objętych kodami CN 7210 50 00 oraz 7212 50 20 i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Brazylii.
2. Stawka ostatecznego cła antidumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez wymienione przedsiębiorstwa, są następujące:

⁽³²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/159 z dnia 31 stycznia 2019 r. nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz.U. L 31 z 1.2.2019, s. 27).

⁽³³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1029 z dnia 24 czerwca 2021 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/159 w celu przedłużenia środka ochronnego w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz.U. L 225 I z 25.6.2021, s. 1).

⁽³⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (EUR/t)	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd.	239,82	C039
	Handan Jintai Packing Material Co., Ltd.	428,37	C862
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące: GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinsplate Industry Co., Ltd. Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd.	271,01	C137
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	607,98	C999
Brazylia	Companhia Siderúrgica Nacional	348,39	C212
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	348,39	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać opatrzone datą oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego taką fakturę, z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska, przy czym takie oświadczenie sporządza się w sposób następujący: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produkt objęty postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkový kod TARIC) w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. W przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu, w związku z czym cena faktycznie zapłacona lub należna jest ustalana w drodze proporcjonalnego podziału w celu określenia wartości celnej na podstawie art. 131 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447⁽³⁵⁾, wysokość cła antydumpingowego obliczoną na podstawie określonych powyżej stawek pomniejsza się o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu podziałowi ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/802 nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz wyrobów ze stali powlekaną elektrolitycznie chromem pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Brazylii zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 3

Art. 1 ust. 2 można zmienić w celu dodania nowych producentów eksportujących z Chińskiej Republiki Ludowej i objęcia ich odpowiednią średnią ważoną stawką cła antydumpingowego dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących. Nowy producent eksportujący przedstawia dowody potwierdzające, że:

- nie dokonał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 w okresie objętym dochodzeniem (od 1 lipca 2020 r. do 30 czerwca 2021 r.);
- nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia; oraz

⁽³⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

- c) faktycznie dokonał wywozu produktów objętych postępowaniem albo stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości do Unii po okresie objętym dochodzeniem.

Artykuł 4

1. Jeżeli cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159, zaczyna mieć zastosowanie do wyrobów ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem, o których mowa w art. 1 ust. 1, pobiera się cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159, powiększone o różnicę między tym cłem a poziomem wyższego z równoważnych poziomów *ad valorem* cel antydumpingowych określonych w art. 1 ust. 2.

2. Zawiesza się część kwoty cel antydumpingowych niepobraną zgodnie z ust. 1.

3. Zawieszenia, o których mowa w ust. 2, są ograniczone w czasie do okresu stosowania cła za ilości powyżej kontyngentu, o którym to cło mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 listopada 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2022/2248

z dnia 14 listopada 2022 r.

w sprawie mianowania członka Trybunału Obrachunkowego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 286 ust. 2,

uwzględniając wniosek Republiki Litewskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kadencja Rimantasa ŠADŽIUSA zakończyła się w dniu 15 czerwca 2022 r.
- (2) Należy w związku z tym mianować członka Trybunału Obrachunkowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Laima Liucija ANDRIKIENĖ zostaje niniejszym mianowana na stanowisko członka Trybunału Obrachunkowego na okres od dnia 16 listopada 2022 r. do dnia 15 listopada 2028 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 listopada 2022 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

⁽¹⁾ Opinia z dnia 18 października 2022 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2022/2249**z dnia 9 listopada 2022 r.****zmieniająca decyzję (UE) 2022/911 w sprawie warunków uczestnictwa w systemie TARGET-ECB (EBC/2022/22) (EBC/2022/38)**

ZARZĄD EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 127 ust. 2 tiret pierwsze i czwarte,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 3 ust. 1 oraz art. 17, art. 22 i art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 24 lutego 2022 r. Rada Prezesów przyjęła wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2022/912 (EBC/2022/8) ⁽¹⁾, które przewidują uruchomienie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym nowej generacji (TARGET) od dnia 21 listopada 2022 r.
- (2) Po przyjęciu wytycznych (UE) 2022/912 (EBC/2022/8) w dniu 19 kwietnia 2022 r. Zarząd EBC przyjął decyzję Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2022/911 (EBC/2022/22) ⁽²⁾, która wprowadza zmiany w warunkach uczestnictwa w prowadzonym przez Europejski Bank Centralny systemie będącym komponentem TARGET2 (TARGET2-EBC) oraz uchyla decyzję Europejskiego Banku Centralnego EBC/2007/7 ⁽³⁾.
- (3) W dniu 20 października 2022 r. Rada Prezesów, mając na uwadze systemowy charakter TARGET, podjęła decyzję o przesunięciu terminu uruchomienia TARGET na dzień 20 marca 2023 r. ze względu na konieczność zapewnienia użytkownikom większej ilości czasu na zakończenie testowania nowej platformy technicznej w stabilnym środowisku.
- (4) W dniu 9 listopada 2022 r. Rada Prezesów przyjęła wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2022/2250 (EBC/2022/39) ⁽⁴⁾, które zmieniają wytyczne (UE) 2022/912 (EBC/2022/8) w celu odzwierciedlenia nowej daty uruchomienia TARGET.
- (5) Konieczne jest zatem wdrożenie odpowiednich zmian decyzji (UE) 2022/911 (EBC/2022/22), które powinny mieć zastosowanie od dnia 20 marca 2023 r. Do tego dnia powinna nadal obowiązywać decyzja EBC/2007/7.
- (6) W celu zapewnienia zgodności z przepisami wytycznych (UE) 2022/2250 (EBC/2022/39) niniejsza decyzja powinna wejść w życie niezwłocznie i być stosowana od dnia 21 listopada 2022 r.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję (UE) 2022/911 (EBC/2022/22),

⁽¹⁾ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2022/912 z dnia 24 lutego 2022 r. w sprawie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym nowej generacji (TARGET) oraz uchylające wytyczne EBC/2012/27 (EBC/2022/8) (Dz.U. L 163 z 17.6.2022, s. 84).

⁽²⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2022/911 z dnia 19 kwietnia 2022 r. w sprawie warunków uczestnictwa w systemie TARGET-ECB i uchylająca decyzję EBC/2007/7 (EBC/2022/22) (Dz.U. L 163 z 17.6.2022, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego EBC/2007/7 z dnia 24 lipca 2007 r. w sprawie warunków uczestnictwa w systemie TARGET2-EBC (Dz.U. L 237 z 8.9.2007, s. 71).

⁽⁴⁾ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2022/2250 z dnia 9 listopada 2022 r. zmieniające wytyczne (UE) 2022/912 w sprawie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym nowej generacji (TARGET) (EBC/2022/8) (EBC/2022/39) (zob. s.50 niniejszego Dziennika Urzędowego).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiany

W decyzji (UE) 2022/911 (EBC/2022/22) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Uchylenie decyzji EBC/2007/7

Z dniem 20 marca 2023 r. traci moc decyzja EBC/2007/7.”;

2) w art. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 20 marca 2023 r.”;

3) w załączniku I w części I w art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. These Conditions become effective from 20 March 2023.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 18 listopada 2022 r.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 21 listopada 2022 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 9 listopada 2022 r.

Prezes EBC
Christine LAGARDE

WYTYCZNE

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2022/2250

z dnia 9 listopada 2022 r.

zmieniające wytyczne (UE) 2022/912 w sprawie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym nowej generacji (TARGET) (EBC/2022/8) (EBC/2022/39)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności pierwsze i czwarte tiret art. 127 ust. 2,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 3 ust. 1 oraz art. 17, art. 18 i art. 22,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 24 lutego 2022 r. Rada Prezesów przyjęła wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2022/912 (EBC/2022/8) ⁽¹⁾, które przewidują uruchomienie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym nowej generacji (TARGET) od dnia 21 listopada 2022 r. – czyli od daty, od której banki centralne Eurosystemu mają obowiązek zapewnić zgodność z postanowieniami wytycznych (UE) 2022/912 (EBC/2022/8) oraz od której tracą moc wytyczne Europejskiego Banku Centralnego EBC/2012/27 ⁽²⁾.
- (2) W dniu 20 października 2022 r. Rada Prezesów, mając na uwadze systemowy charakter systemu TARGET, podjęła decyzję o przesunięciu terminu uruchomienia systemu TARGET na dzień 20 marca 2023 r. ze względu na konieczność zapewnienia użytkownikom większej ilości czasu na zakończenie testowania nowej platformy technicznej w stabilnym środowisku. W związku z tym do tego dnia banki centralne Eurosystemu powinny nadal zapewniać zgodność z postanowieniami wytycznych EBC/2012/27 oraz powinien nadal działać transeuropejski zautomatyzowany błyskawiczny system rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (TARGET2).
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić wytyczne (UE) 2022/912 (EBC/2022/8),

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

Zmiany

W wytycznych (UE) 2022/912 (EBC/2022/8) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z dniem 20 marca 2023 r. tracą moc wytyczne EBC/2012/27.”;

- 2) w art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Banki centralne Eurosystemu stosują się do postanowień niniejszych wytycznych od dnia 20 marca 2023 r.”;

⁽¹⁾ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2022/912 z dnia 24 lutego 2022 r. w sprawie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym nowej generacji (TARGET) oraz uchylające wytyczne EBC/2012/27 (EBC/2022/8) (Dz.U. L 163 z 17.6.2022, s. 84).

⁽²⁾ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego EBC/2012/27 z dnia 5 grudnia 2012 r. w sprawie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (TARGET2) (Dz.U. L 30 z 30.1.2013, s. 1).

b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Krajowe banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro, podejmują środki konieczne do zapewnienia zgodności z postanowieniami niniejszych wytycznych oraz stosują te postanowienia od dnia 20 marca 2023 r.”.

Artykuł 2

Skuteczność

1. Niniejsze wytyczne stają się skuteczne z dniem zawiadomienia o nich krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro.
2. Banki centralne Eurosystemu stosują się do postanowień niniejszych wytycznych od dnia 21 listopada 2022 r.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsze wytyczne są adresowane do wszystkich banków centralnych Eurosystemu.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 9 listopada 2022 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Christine LAGARDE

Prezes EBC

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA nr 1/2022 KOMITETU WSPÓŁPRACY CELNEJ AWP-UE

z dnia 19 października 2022 r.

w sprawie automatycznego odstępstwa od reguł pochodzenia określonych w Protokole 1 do Umowy przejściowej ustanawiającej ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami Afryki Wschodniej i Południowej, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, dotycząca automatycznego odstępstwa przewidzianego w art. 44 ust. 8 w odniesieniu do tuńczyka zakonserwowanego i fileatów z tuńczyka przywożonych do UE [2022/2251]

KOMITET WSPÓŁPRACY CELNEJ,

uwzględniając Umowę przejściową ustanawiającą ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami Afryki Wschodniej i Południowej, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w szczególności art. 43 ust. 4 protokołu 1 do tej umowy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowę przejściową ustanawiającą ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami Afryki Wschodniej i Południowej (AWP), z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony⁽¹⁾ („przejściową UPG”) stosuje się tymczasowo od 14 maja 2012 r. między Unią a Republiką Madagaskaru, Republiką Mauritiusu, Republiką Seszeli i Republiką Zimbabwe. Przejściowa UPG między Unią a Związkiem Komorów jest tymczasowo stosowana od 7 lutego 2019 r.
- (2) Protokół 1⁽²⁾ do przejściowej UPG dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej zawiera reguły pochodzenia dotyczące przywozu produktów pochodzących z państw AWP do Unii.
- (3) Zgodnie z art. 44 ust. 8 protokołu 1 do przejściowej UPG odstępstwa od tych reguł są przyznawane automatycznie w ramach rocznego kontyngentu wynoszącego 8 000 ton dla tuńczyka w puszkach oraz 2 000 ton dla fileatów z tuńczyka (ang. tuna loins).
- (4) 2 października 2017 r. Komitet Współpracy Celnej AWP-UE przyjął decyzję nr 1/2017⁽³⁾ w sprawie przyznania automatycznego odstępstwa od reguł pochodzenia w odniesieniu do tuńczyka zakonserwowanego i fileatów z tuńczyka (ang. tuna loins) przywożonych do Unii zgodnie z protokołem 1 do przejściowej UPG od 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2022 r.
- (5) 10 czerwca 2022 r. Komisja Europejska otrzymała od Republiki Seszeli złożony w imieniu państw AWP wniosek o nowe automatyczne odstępstwo od 1 stycznia 2023 r. zgodnie z art. 44 ust. 8 protokołu 1 do przejściowej UPG, które będzie ważne do czasu zawarcia i rozpoczęcia stosowania nowego protokołu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 111 z 24.4.2012, s. 2.

⁽²⁾ Decyzja nr 1/2020 Komitetu EPA z dnia 14 stycznia 2020 r. zmieniająca niektóre postanowienia protokołu 1 dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej do Umowy przejściowej ustanawiającej ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami Afryki Wschodniej i Południowej, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony [2020/425] (Dz.U. L 93 z 27.3.2020, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja nr 1/2017 Komitetu Współpracy Celnej AWP-UE z dnia 2 października 2017 r. w sprawie odstępstwa od reguł pochodzenia określonych w Protokole 1 do Umowy przejściowej ustanawiającej ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami Afryki Wschodniej i Południowej, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, mającego na celu uwzględnienie szczególnej sytuacji państw Afryki Wschodniej i Południowej w odniesieniu do tuńczyka zakonserwowanego i fileatów z tuńczyka [2017/1923] (Dz.U. L 271 z 20.10.2017, s. 44).

- (6) Obecnie obowiązujące automatyczne odstępstwo wygaśnie 31 grudnia 2022 r. Zgodnie z art. 44 ust. 8 protokołu 1 do przejściowej UPG Komitet Współpracy Celnej AWP-UE powinien automatycznie przyznać takie odstępstwo państwom AWP.
- (7) Odniesienie do „tuńczyka w puszkach” w art. 44 ust. 8 protokołu 1 do przejściowej UPG należy rozumieć jako obejmujące tuńczyka zakonserwowanego w oleju roślinnym lub w inny sposób. W załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽⁴⁾ („Nomenklatury scalonej”) powyższe rodzaje tuńczyka określone są jako „zakonserwowane”. Wyrażenie „tuńczyk zakonserwowany” obejmuje tuńczyka w puszkach, ale również tuńczyka pakowanego próżniowo w plastikowych torebkach lub innych pojemnikach. Właściwe jest zatem stosowanie wyrażenia „tuńczyk zakonserwowany”.
- (8) W celu zachowania jasności należy wyraźnie określić, że aby zakonserwowany tuńczyk lub filety z tuńczyka mogły korzystać z odstępstwa, tuńczykiem nie pochodzącym, który może być użyty do produkcji zakonserwowanego tuńczyka objętego kodami CN 1604 14 21, 31 i 41, 1604 14 28, 38 i 48, ex 1604 20 70 lub filetów z tuńczyka objętych kodem CN 1604 14 26, 36 i 46, powinien być tuńczyk objęty pozycjami HS 0302 lub 0303.
- (9) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/2447 ⁽⁵⁾ określono zasady administrowania kontyngentami taryfowymi. Zasady te należy stosować do administrowania ilością, w odniesieniu do której niniejsza decyzja przyznaje odstępstwo.
- (10) Komitet Współpracy Celnej AWP-UE powinien przyznać automatyczne odstępstwo, którego dotyczy wnioski, na okres, w którym art. 44 ust. 8 protokołu 1 pozostaje w mocy.
- (11) Aby umożliwić skuteczne monitorowanie funkcjonowania odstępstwa, władze państw AWP powinny regularnie powiadamiać Komisję Europejską o szczegółach świadectw przewozowych EUR1 lub deklaracji na fakturze wystawianych na podstawie niniejszej decyzji.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Na zasadzie odstępstwa od załącznika II do protokołu 1 do przejściowej UPG w odniesieniu do tuńczyka zakonserwowanego i filetów z tuńczyka objętych pozycją 1604 reguła zawarta w załączniku do niniejszej decyzji nadaje pochodzenie produktom wywozonym z jednego z państw AWP do Unii, zgodnie z warunkami określonymi w art. 2–5 niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Odstępstwo przewidziane w art. 1 stosuje się corocznie do produktów i ilości określonych w załączniku do niniejszej decyzji, które są zgłaszane do dopuszczenia do obrotu w Unii przy przywozie z państwa AWP. Przystanie ono obowiązywać, w przypadku gdy art. 44 ust. 8 protokołu 1 do przejściowej UPG nie będzie już obowiązywał, zostanie zmieniony lub zastąpiony.

Artykuł 3

Ilościami określonymi w załączniku administruje się zgodnie z art. 49–54 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447.

Artykuł 4

Organy celne państw AWP przeprowadzają kontrole ilościowe wywozu produktów, o których mowa w art. 1.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

Przed końcem miesiąca następującego po każdym kwartale organy celne tych państw przekazują Komisji, za pośrednictwem Sekretariatu Komitetu Współpracy Celnej, oświadczenie wykazujące ilości, dla których wystawiono świadectwa przewozowe EUR1 lub deklaracje na fakturze na podstawie niniejszej decyzji, oraz numery seryjne tych świadectw lub szczegóły tych deklaracji na fakturze.

Artykuł 5

Pole 7 świadectw przewozowych EUR1 lub deklaracji na fakturze wystawionych na podstawie niniejszej decyzji zawiera jeden z poniższych zapisów:

- „Derogation - Decision No 1/2022 of the ESA-EU Customs Cooperation Committee of 19 October 2022.”;
- „Dérogação - Décision n° 1/2022 du Comité de Coopération Douanière AfOA-UE du 19 octobre 2022.”;

Artykuł 6

Państwa AWP i Unia podejmują działania niezbędne z ich strony do wykonania niniejszej decyzji.

Artykuł 7

W przypadku stwierdzenia przez Unię, na podstawie obiektywnych informacji, nieprawidłowości, nadużyć finansowych lub powtarzającego się nieprzestrzegania zobowiązań określonych w art. 4 Unia może starać się o czasowe zawieszenie odstępstwa, o którym mowa w art. 1, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 22 ust. 5 i 6 przejściowej UPG.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 października 2022 r.

Beryl Shirley SAMSON
Przedstawiciel państw AWP
w imieniu państw AWP

Matthias PETSCHKE
Komisja Europejska
w imieniu Unii Europejskiej

ZAŁĄCZNIK

Numer porządkowy	Nomenklatura scalona	Opis towarów	Okres	Kontyngent roczny na wywóz do Unii Europejskiej z państw AWP będących stronami UPG (tony metryczne, masa netto)	Reguły pochodzenia dotyczące poszczególnych produktów
09.1618	1604 14 21, 31 i 41 1604 14 28, 38 i 48 ex 1604 20 70 ⁽¹⁾	Tuńczyk zakonserwowany ⁽²⁾	Od 1 stycznia do 31 grudnia	8 000	Wytwarzanie, w którym wszystkie użyte materiały są klasyfikowane do działu innego niż produkt
09.1619	1604 14 26, 36 i 46	Filety z tuńczyka (tuna loins)	Od 1 stycznia do 31 grudnia	2 000	Wytwarzanie, w którym wszystkie użyte materiały są klasyfikowane do działu innego niż produkt

⁽¹⁾ Kody TARIC 1604 20 70 30, 1604 20 70 40, 1604 20 70 50, 1604 20 70 92 i 1604 20 70 94.

⁽²⁾ Niezależnie od formy opakowania produkt uznaje się za zakonserwowany w rozumieniu pozycji HS 1604.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)